

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 10/2017 - 65 pàgines
Sessió ordinària del dia 4 de maig del 2017

El dia 4 de maig del 2017, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 33/2017, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés

M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

S'ha excusat l'absència del M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Carles Enseñat Reig, Maria Martisella González i Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports, Carles Álvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 15.32h)

El Sr. síndic general:

Bé, abans d'iniciar amb l'ordre del dia previst, us recordo que segons disposa l'article 130 del Reglament del Consell, el temps total per substanciar una pregunta incloent també la rèplica i la dúplica no pot excedir de vuit minuts dividits en parts iguals i que finalitzada la resposta del membre del Govern, si un conseller general ho sol·licita, el síndic general li concedirà la paraula per un minut per tal que formulï una repregunta estrictament sobre la mateixa matèria, i el membre del Govern disposarà per la resposta del mateix temps.

Passem doncs a aquest punt únic:

Preguntes al Govern amb resposta oral.

Us informo que s'ha presentat una pregunta amb caràcter urgent admesa a tràmit ahir per la Sindicatura i que figura en primer lloc del llistat.

Procedirem doncs amb aquesta primera pregunta.

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de maig del 2017, relativa a l'enllumenat de l'estadi nacional.

Fou registrada amb el número 545 i s'ha publicat en el Butlletí número 34/2017 del 3 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vist els antecedents sobre l'Estadi Nacional els he de preguntar una sèrie de preguntes, són vàries.

Quin sentit té encarregar un informe d'il·luminació de l'Estadi Nacional a la marca General Elèctric que es lliura el 18 de novembre de 2013 i on es suggereix un model de focus d'aquesta marca, si l'obra s'adjudica el 4 d'abril de 2013 amb uns requeriments lumínics diferents i amb focus de la marca Philips, què és el que s'acaba instal·lant?

Pot informar Govern exactament per quin mitjà, quan, com i a qui s'adreça la sol·licitud de la UEFA per incrementar encara més el nivell d'il·luminació del terreny de joc, fins a 1.600 lux? En quin document oficial de la UEFA s'especifiquen els estàndards lumínics necessaris actualment per a estadis homologats?

Més enllà de l'informe 33701/73 efectuat en data 9 d'octubre de 2014 per una empresa externa, té el Govern cap altre informe d'amidaments dels nivells d'il·luminació del terreny de joc de l'Estadi Nacional d'Andorra segons els paràmetres per aquest tipus d'informe especificats per la UEFA?

En cas afirmatiu, quants i quins valors mitjans de lux indiquen respectivament cadascun d'ells?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern respon la ministra, Sra. Olga Gelabert.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

Com sabeu, el Govern no pot per motius legals i ètics obligar al contractista d'una obra a comprar els materials o equips a una marca concreta. Per aquest motiu els projectes de les obres que licita el Govern no obliguen a emprar uns materials o equips d'una marca concreta sinó que estan oberts a què el contractista adjudicatari pugui instal·lar els materials o equips que consideri més adequats, sempre que compleixin les especificacions tècniques que exigeixen els documents del projecte constructiu, i en especial el plec de prescripcions tècniques particulars. En els casos d'equips tècnics de certa complexitat és ineludible que el projectista hagi forçosament de partir per elaborar el seu projecte constructiu d'uns equips concrets i definits, que són fabricats i/o comercialitzats per una marca determinada. És el supòsit el que ens trobem, perquè per dissenyar i dimensionar els elements de la il·luminació d'un equipament cal realitzar comprovacions d'intensitat i uniformitat lumíniques.

Per dur a terme aquestes comprovacions d'intensitat i uniformitat lumíniques és necessari considerar un tipus concret de lluminària perquè cadascuna de les lluminàries que es troben en el mercat té unes característiques diferents que forçosament ha de comunicar el fabricant i només el fabricant.

Sense conèixer aquestes característiques determinades i precises d'un model de lluminària concret, no es poden efectuar els càlculs lumínics sobre el terreny de joc i sense aquests càlculs no es pot modelitzar els efectes d'una disposició predeterminada de lluminàries. És a dir, és imprescindible considerar un tipus concret de lluminàries d'una marca concreta per poder dissenyar el conjunt de la instal·lació d'il·luminació, model de focus a instal·lar, nombre de focus en cada torre, orientació d'aquests, potència elèctrica que hi

cal destinar, dimensionar la xarxa elèctrica de la intensificació de la il·luminació i altres.

A partir d'aquesta premissa en els casos en els quals per un element qualsevol d'una obra, no només lluminàries, el projecte constructiu ha considerat com a base de partida un model determinat d'una marca concreta. Aquesta informació es posa a disposició dels constructors i licitadors però el projecte deixa clar que s'admeten propostes similars, sempre que compleixin les prescripcions mínimes que exigeix el plec de prescripcions tècniques particulars.

En el cas que ens ocupa no hi ha mil empreses en el mercat que fabriquin lluminàries per il·luminació d'estadis esportius. De fet, n'hi ha molt poques. Tan poques que es poden comptar amb els dits d'una mà. Els arquitectes redactors del projecte constructiu de l'Estadi Nacional van considerar per elaborar el projecte projectors de la marca Philips en la línia amb la pràctica habitual que he exposat.

L'execució de l'obra va licitada com a documentació de partida definida al projecte en base a projectors de la marca Philips amb la menció que els licitadors podien considerar altres marques de qualitat i característiques similars.

L'obra va ser adjudicada pel Govern en la sessió del 3 d'abril del 2013.

En la línia de les pautes del procediment que he explicat, al novembre del 2013 un cop adjudicada l'obra, el contractista adjudicatari va proposar instal·lar projectors de la marca General Elèctric, òbviament sense cap increment pressupostari respecte als preus que havia ofertat. Per justificar el canvi de marca de projectors, el contractista va portar com no podia ser d'una altra manera, un estudi lumínic elaborat per General Elèctric en base a un tipus concret de projectors de la seva marca.

Aquesta proposta va ser acceptada per la direcció facultativa de l'obra i pel ministeri en tant que complia satisfactòriament els nivells de qualitat exigits al projecte.

Es conclou doncs que la modelització dels càlculs lumínics efectuats amb projectors de la marca General Elèctric dona resultats satisfactoris i comparables amb els resultats de la modelització de projecte realitzada amb els projectors de la marca Philips.

En relació a la vostra pregunta, he d'assenyalar que l'informe de General Elèctric del novembre del 2013 no va ser encarregat pel Govern sinó aportat pel contractista adjudicatari de l'obra i que els projectors que s'han instal·lat no són de la marca Philips sinó de la marca General Elèctric tal i com ja he explicat.

Pel que fa a la segona part de la pregunta dins de l'única pregunta, per respondre adequadament a aquesta pregunta necessitaria introduir primerament un molt breu repàs històric dels fets per situar en el seu context l'increment d'intensitat lumínica fins als 1600 lux.

El 14 de desembre del 2012, el Govern d'Andorra i la Federació Andorrana de futbol van signar un conveni de col·laboració pel qual el Govern es comprometia a construir un estadi de futbol de la llavors categoria 3 de la normativa UEFA a fi de poder seguir celebrant els partits oficials de la selecció andorrana de futbol d'acord amb els estàndards fixats per aquest organisme internacional. Avui he vist que havíeu fet la demanda i que us farem arribar properament el conveni que es va signar amb Govern.

La UEFA estableix una normativa, la UEFA Stadium Infrastructure Regulation per classificar els estadis de futbol i determinar quins tipus de competicions poden disputar-se en cadascun d'ells. Aquesta normativa estipula diverses categories d'estadis en funció d'un ventall de paràmetres, capacitat d'espectadors, nivell d'il·luminació, accessos per autocars, equipaments dels vestidors, etc.

En el moment de signar el conveni amb l'esmentat, regia la versió de l'any 2010 de la referida UEFA Stadium Infrastructure Regulation. El conveni fixa que el Govern havia de construir un estadi de l'anomenada, segons aquella versió de la normativa a la categoria 3. Aquesta categoria permetia disputar partits oficials de la selecció andorrana.

Segons l'esmentada versió del 2010 de la normativa UEFA, en un estadi de categoria 3 s'ha d'assolir un nivell mitjà d'il·luminació en el terreny de joc de 1200 luxs, per retransmissions de televisió i amb càmeres fixes i un de 800 luxs en el cas de retransmissions amb televisions amb càmeres mòbils.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Olga Gelabert:

En coherència, el projecte i l'obra adjudicada es van enfocar per aconseguir aquest nivell d'il·luminació, és a dir un nivell mitjà de 1200 luxs en el terreny de joc. L'execució de l'obra finalitzà el 29 d'agost del 2014 i l'obra executada complia el nivell mitjà d'il·luminació sobre el terreny de joc requerit pel conveni signat al 2012 i per la normativa UEFA del 2010, és a dir 1200 luxs, tal i com ho van demostrar mesures d'il·luminació reals sobre el terreny de joc

efectuades a l'octubre del mateix any, a les que em referiré a la tercera part de la pregunta i deixaré la continuació per més tard.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. ministra.

Òbviament m'adreçaré a vostè sent molt coneixedor que vostè no encapçalava pas la cartera d'esports en la legislatura anterior però entenc com vostès han dit repetides vegades que és un govern col·legiat amb la qual cosa compartiré avui l'intercanvi d'impressions amb vostè.

Dit això, el motiu de la meua pregunta avui no és pas un caprici allò arbitrari i gratuït sinó perquè a resultes de consultar l'aprovació del pressupost 2017 de Govern, em va sorprendre. Penso que és pur sentit comú trobar-hi una partida per incrementar l'enllumenat de l'Estadi Nacional en un valor de 375.000 euros. Potser per a vostès això és la xocolata del lloro però jo penso que amb els diners dels contribuents quan parlem de tants i tants i tants milers d'euros, s'han d'escrutinitzar amb lupa. I això és el que he intentat fer. Ho he intentat fer no pas avui amb aquesta pregunta sinó amb antecedents perquè vaig fer una pregunta perquè fos resposta de manera escrita i també vaig fer demandes d'informació. I li he de dir que tant la resposta a la meua pregunta escrita com les demandes d'informació com el que vostè avui m'està dient, l'únic que fa és incrementar la confusió. I m'explicaré i per no dir-li que gairebé en certs casos és una presa de pèl la informació que s'ha tramès. I anem per parts.

Vostè també ha contextualitzat històricament, doncs si em permet, jo també voldria fer matisos en aquesta contextualització històrica. Com vostè molt bé diu l'*Stadium Infrastructure Regulation* del 2010 ens demanava per aquesta categoria 3, 1200 luxs. Correcte, fins aquí tot correcte. Però vostès ja fan un conveni, segons la seva resposta escrita en què només cal instal·lar-ne 500. No s'acaba d'entendre això. Si vostès saben que estan fent un estadi de categoria 3 doncs prevegin una il·luminació d'aquesta categoria, no pas d'una categoria inferior i segons la seva resposta escrita ampliable a què es pogués ampliar fins aquests 1400. Ja és una primera situació un pèl peculiar.

A la segona resposta escrita, vostè comença a parlar de què la UEFA mostrà molt interès, que la UEFA està molt interessada. Perdoni, la UEFA el que fa són recomanacions i envia reglaments i dóna la informació. I vostès, els que tinguin els estadis, els han de complir. La UEFA no es dedica a trucar a cadascun dels estadis del món a dir: "Escolteu que hi ha una nova regulació!". És més, també, es presta a la confusió perquè fixi's, això era la informació de la seva resposta escrita. Informació que vostè em diu que me'n vagi a les regulacions de la UEFA pels estadis. Atenció, busco aquesta informació i de les vuit dades que vostè em dóna, tres no apareixen per enlloc. Me l'he llegit de d'alt a baix. I he dit, escolta que no fos que per un problema de traducció en el document oficial en anglès, vostè sap que les tres llengües oficials de la UEFA són l'anglès, el francès i l'alemany. Doncs que no fos cas que en el que preval que és l'anglès s'ho haguessin deixat. Benefici del dubte Sra. ministra, em lleigeixo la versió francesa: enlloc. Em lleigeixo la versió alemanya: tampoc. És a dir, vostès donen unes xifres, que perdó, se les inventen. O com a mínim vostè entendrà que si no apareixen per enlloc, això genera més confusió al respecte.

Si vol li deixaré les tres versions dels documents, que les tinc disponibles, que me les he estudiat.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Ferran Costa:

Amb la qual cosa tot això es presta a molta confusió. Llavors també faig una demanda d'informació, -acabo Sr. síndic-, i justament vostè m'ha explicat molt bé i ara és el primer moment en què n'he pogut treure l'entrellat de què finalment els focus instal·lats són General Elèctric. Això jo ja ho hagués hagut de saber. Com? Perquè li ho vaig demanar. Li ho vaig demanar a la meua demanda d'informació, que si hi havia cap canvi, cap informe que justificués el canvi de material, me'l fes arribar.

Doncs vostès em fan arribar una pila de material, correcte, em fan arribar moltes coses de les quals demano, però inclús són tan maldestres que fan portada sense posar-hi el document que hi va. Llavors vostè avui, ara m'està dient que hi ha hagut un canvi de materials. Correcte, perfecte, per què no m'ho va dir quan tocava? Vaig fer una demanda d'informació. Perdoni, això penso que és menystenir la nostra feina, completament. Perquè si a les respostes escrites s'inventen la informació i a les demandes d'informació hi posen el que els hi doni la gana, nosaltres no podem fer la nostra feina. Doncs

això com a mínim, deixi'm pensar que fa pujar la mosca al nas.

Continuaré Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, me n'alegro que tingui la capacitat de llegir en tres idiomes, jo em quedaré en dos. L'alemany per desgràcia no el sé llegir. Però una mica per justificar l'increment de pressupost que hem fet de 375.000 euros per l'Estadi Nacional. Dir-li que al 2016 la UEFA va introduir una nova normativa, específica per a il·luminació d'estadis anomenada UEFA Stadium Lighting Guide. En aquesta els estadis es classifiquen en sis nivells: elit A, A, B, C i D. Segons aquesta normativa per jugar partits oficials de seleccions nacionals es requereix disposar de nivell B. El nivell mitjà d'il·luminació que la normativa esmentada exigeix als estadis de nivell B és de 1400 luxs. És a dir la normativa UEFA actualment vigent ha pujat el nivell mitjà d'il·luminació exigida per al terreny sobre el terreny de joc, per al cas de l'Estadi Nacional d'Andorra de 1200 luxs, quan l'estadi reflectia en categoria 3 a 1400 luxs, ara que serà una categoria B. Repeteixo que aquesta normativa ha entrat en vigor aquests anys després que la construcció de l'estadi estès acabada. Però al marge d'aquestes dades de caire exclusivament normatiu, el Sr. David Hurley, que és l'expert de la UEFA per a la il·luminació d'estadis, va enviar a Govern un document de data 25 d'abril del 2015, en el que esmenta...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Olga Gelabert:

...la conveniència que l'estadi d'Andorra assoleixi un nivell mitjà d'il·luminació exigida sobre el terreny de joc de 1600 luxs. En un document de l'abril del 2017, del mateix David Hurley insisteix novament en la conveniència d'aconseguir un nivell mitjà d'il·luminació de 1600 luxs sobre el terreny de joc, en base a possibilitar les retransmissions de televisions amb la màxima qualitat. I per anar acabant, i ja seguiré amb la pregunta, doncs dir-li que simplement hi ha hagut una modificació de la

normativa UEFA del 2010, que era la que regia en el moment de la construcció de l'estadi en primera instància a la normativa actual. Llavors pel fet de què si volem continuar tenint que la nostra selecció pugui jugar partits a l'Estadi Nacional, hem de complir amb aquesta normativa i per això fem la inversió de 375.000 euros per poder acomplir amb aquests 1600 luxs i poder seguir retransmetent els partits de la nostra selecció.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les preguntes, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Gelabert, augmentem la confusió. També m'he llegit la UEFA Stadium Lighting Guide, que entra en vigor al 2016, posterior a la construcció de l'estadi com vostè bé diu. I que en aquest cop coincidim, aquesta informació que no m'havien proporcionat vostès sinó que l'he trobada jo mitjançant aquesta guia, coincideix exactament amb el que vostè està dient. És a dir, que en un estadi de la nostra categoria, en aquests moments la il·luminació requerida és la del nivell B, com vostè molt bé ha dit, demana 1400 luxs amb horitzontal. Això és la normativa, aquesta és la regulació, això és el que ens demanen. Curiosament, deixi'm afegir que ja en el document d'inspecció i control d'obra adjudicada final de l'Estadi Nacional, en aquest document els 1400 luxs ja s'hi arribaven. Ja s'hi arribaven en els estàndards nous que ens demanen en l'actualitat, ja els havíem adquirit quan es va construir l'estadi inicialment. Per tant, ja superàvem les expectatives d'entrada. Això que quedi molt clar, amb la qual cosa és molt difícil d'entendre i de justificar per moltes cartes de persones que volen que posem més llum perquè aquests estàndards permeten retransmissions televisives amb alta definició pel tipus de competicions que hem de portar a terme. Per tant, molt difícil de què vostès tornin a gastar-se 375.000 euros de més. És més...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la vostra pregunta Sr. conseller...

El Sr. Ferran Costa:

Poso la pregunta de seguida Sr. síndic.

Si quedava cap dubte del respecte, el 9 d'octubre del 2014 en seu parlamentària, la companya Rosa Gili ja

va parar esment en els problemes que hi podien haver i l'aleshores ministra va dir: "Con firmar, -són paraules seves-, que la il·luminació compleix els 1400 luxs necessaris per poder transmetre partits televisats d'alta definició, únicament hi havia petits ajustaments a efectuar atès que hi havia zones de l'estadi amb menys il·luminació que no era homogènia i aquests ajustaments s'han efectuat i s'han resolt totalment i satisfactòriament en aquests dies.

No entenc res, 1400 luxs, és el que demanen, és el que ens diu la normativa. Podem tranquil·lament amb aquesta quantitat satisfer els estàndards normatius de la UEFA i així ho ratificava el Sr. ministre l'any 2014.

Em pot demanar aquesta insistència per augmentar els lux? Què és que han de jugar la final de la Champions Sra. ministra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Olga Gelabert:

Ja m'agradaria poder jugar la final de la Champions però crec que serà difícil amb els equips de futbol que tenim en l'actualitat.

Contestant la pregunta. El problema que va haver-hi amb els 1.400 luxs va ser que no hi havia una uniformitat en el camp, és a dir, que hi havia en l'espai horitzontal però no en els diferents punts verticals, és a dir, que ho hauríem de mirar com un cub i de fet no teníem la uniformitat a dintre de tot el cub dels 1.400 luxs. De fet, si es fixa en la nova normativa, han inclòs en el 2016, sí que han fet una guia específica de la UEFA *Stadium Lighting Guide* del 2016 on sí que en el punt número 11 ens diuen que realment les torres que hi ha no compliran mai amb la uniformitat d'aquests luxs. Quan el ministre Alcobé va respondre la pregunta a l'octubre del 2014, la Sra. Rosa Gili efectivament va afirmar que aquests luxs ja estaven. També havíem de comptar que vam haver de desplaçar les càmeres de televisió, és a dir, que es va desplaçar el camp -per això hi ha el problema en l'actualitat del camp de rugbi i del camp de futbol que estan desplaçats, no estan dins del mateix requadre-, és a dir, que això també va ser un problema afegit. Després de l'execució de l'obra que va finalitzar al mes d'agost, -a la pregunta si no recordo... va ser a l'octubre del 2014-, el Govern, i aquí sí, el Govern va ser qui va encomanar a una empresa independent un control de qualitat de les

noves instal·lacions i a més a més del nivell d'il·luminació real sobre el terreny. D'aquest informe no vam tenir la conclusió fins el 21 de novembre del 2014 i realment les conclusions de l'informe són que l'obra executada d'il·luminació que realment proporcionen els projectors instal·lats assoleix el nivell d'il·luminació però no en tots els plànols d'exigència que ens demana la UEFA per poder retransmetre tots els partits de futbol amb alta definició...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Olga Gelabert:

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic. Gràcies Sra. Gelabert.

Malauradament no em satisfà pas la seva resposta, una altra vegada li hagi de dir. També, ja posats amb totes les guies de la UEFA, coneixerà vostè que posen exemples d'estadis modèlics a seguir que no són pas que s'hagi de fer fil per randa per tenir aquests estadis, però estadis de la mateixa categoria que suggereix la UEFA. Cap d'ells, estem parlant d'estadis òbviament n'hi ha un a Eslovènia i un a Croàcia però estem parlant d'un a Alemanya i un altre a Noruega, és a dir, per si allò del poder adquisitiu entra en qüestió en cap d'ells... en cap d'ells... -perquè tot això està a la pàgina de la UEFA i expliquen el que ha costat cada partida-, en cap d'ells s'han gastat més d'un milió d'euros per complir amb els estàndards de la UEFA; nosaltres ens en gastarem ja d'entrada 1.375.000 euros... Negligència, descuit, errors, tranquil·litat a l'hora de gastar el diner públic... Diguem-li com vulgui! Però, per a mi això és molt preocupant. Quatre estadis bastant exemplars -no perquè ho digui jo, perquè ho diu la UEFA-, cap d'ells es gasta ni un milió d'euros per complir amb els estàndards lumínics d'il·luminació.

Insisteixo, si amb 1.400 luxs n'hi ha suficient, per què hem de gastar més?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

Hem de gastar més perquè no complim exactament amb els 1.400 luxs i aleshores no podríem retransmetre els partits de futbol de la selecció andorrana. Bàsicament és això.

També dir-li que les fotografies aquestes demostren bé el que li estava explicant de les torres, que les torres en la guja que teníem de la UEFA del 2010 no ho preveien que hi hagués la distribució dels focus d'una altra manera. En el projecte aquest que realitzarem, que suposo que sortirà properament, es veu que realment estan els focus posats a dintre de les marquesines precisament per complir amb aquests requisits d'uniformitat de la il·luminació.

Els camps de futbol també necessiten d'un espai una mica més ampli a nivell d'enfocar bé el camp de futbol. El nostre estadi les dimensions són una mica més petites i llavors hem hagut d'adaptar la il·luminació a dins de les mides que no són les estàndards com poden tenir aquests estadis que vostè ens ensenya aquí a les fotografies.

El milió d'euros que comenta també dir-li que és tot, és a dir, no només són els focus i la il·luminació sinó que és la instal·lació elèctrica que són: la fabricació de les torres, és el fonament per ficar les torres... és a dir, que hauríem de desglossar ben bé per demostrar que no podríem comparar el milió d'euros aquest que ha costat la il·luminació amb el que suposaria només la il·luminació en si.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Espero que sigui la darrera repregunta.

Sra. Gelabert, deixi'm dir-li! L'informe de miraments de final d'obra de la capacitat lumínica del nostre estadi un cop es va entregar l'obra, ja li deia que superava els 1.400 luxs, i si entrem en detall amb aquests requisits addicionals posteriors en el qual el mirament vertical en diferents angles (en 0, 90, 180 i 270 angles) aleshores aquest mateix informe ja ho va tenir en compte i dels 77 punts de mirament de tot l'estadi només n'hi havia sis que no complien, entenc que era el que demanava la Sra. Rosa Gili, aleshores a la ministra en qüestió. I el ministre en qüestió al

seu dia va dir que aquests problemes de miraments en aquests angles que són mesures requerides addicionalment a posteriori que ara hauríem de complir, va dir que havien quedat solucionades. En què quedem? Que aleshores el ministre s'equivocava i no deia la informació correcta o que l'informe està mal fet?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

No, ja li he dit que el ministre en aquell moment potser no disposava de tota la informació perquè justament havia fet la demanda de l'informe que no va rebre fins el novembre. La pregunta de la Sra. Gili va ser al mes d'octubre.

Pel que fa al canvi, dir-li que efectivament el nivell B de categoria... -jo també he portat la meva documentació, també he buscat i també m'he informat de coses que també desconeixia, efectivament. És veritat que el nivell B són de 1.400 luxs, però és per jugar a la UEFA *European Futbol Championship Qualifiers Matches*, que amb això també compliríem. Però si s'hi fixa i volem a la categoria del *Level A*, que és el que demana els 1.600 luxs seria per jugar els partits de selecció.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més preguntes, passem a la següent pregunta.

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a la inacció en relació a l'acollida de refugiats.

Fou registrada amb el número 517 i s'ha publicat en el Butlletí número 33/2017, del 24 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El dia de Meritxell de l'any 2015 el cap de Govern va manifestar la voluntat d'acollir 20 refugiats provinents de la guerra civil a Síria. Vista la inacció del Govern, en el Debat d'orientació política de la passada primavera, des del PS es va formular una proposta d'acord en el mateix sentit que va merèixer l'acord unànim del Consell General.

En paral·lel, el passat estiu es van produir diverses dificultats afectant el programa de "Vacances en pau" dels nens sahrauís a Andorra, problemes que el Govern es va comprometre a resoldre per a aquest any.

Vist que ambdues situacions estan comptant amb una total manca d'empatia per part del Govern, que el porta, a més, a incomplir acords votats pel Consell General i amb la paraula donada davant d'entitats benèfiques del nostre país, es demana:

Per què el Govern es mostra tan insensible a la situació dels refugiats?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé Sr. López, fa pocs dies el president del Grup Parlamentari Demòcrata en una entrevista o en unes declaracions deia que vostès feien un estil d'oposició previsible, i molt em temo que el debat que tindrem ara també serà igual de previsible perquè la seva pregunta, en tot cas, ja mostra el to. No hi ha cap anàlisi seriós de la situació, hi ha unes conclusions que no obeeixen a la realitat com el fet de què estem incomplint una resolució del parlament o que no donem compliment a la paraula donada a alguna entitat benèfica del nostre país, i al final acaba amb una pregunta que no és una pregunta perquè si vostè li treu el punt d'interrogant final, el que és, és una afirmació que és el que vostè em farà al llarg del debat previsiblement, perquè és el que hem vist en els debats amb vostès... amb vostè i amb la Rosa Gili, per exemple, fa poques setmanes: un debat sobre una temàtica que en l'únic que consisteix és en repetir un mantra per intentar sortir un minut de glòria en la tele o en un titular al diari.

Per tant, deixi'm que contesti a la seva pregunta perquè és la primera vegada que en sis anys que estic

al Consell responent a una pregunta que no fa referència ni a quina és la situació, ni a informar-se mínimament de quina és la problemàtica, ni a saber quina és la solució que estem aportant. Amb això voldria felicitar al Sr. Costa que almenys amb les preguntes que ha fet abans s'ha interessat per saber quina era la situació i demanar quina situació s'aportava.

Aquí estem en una pregunta que és: per què el Govern es mostra tan insensible en la situació dels refugiats? Bé, davant d'aquesta pregunta retòrica deixi'm contestar una resposta retòrica, i espero que si el debat no és tan previsible com pensava podrem entrar en el fons de la qüestió.

No és veritat que estem incomplint cap mandat del Consell, no és veritat que estem incomplint cap promesa o cap resolució davant de cap entitat i no és veritat que el Govern sigui insensible davant la problemàtica dels refugiats, i donaré algunes pistes perquè intentar fer un debat retòric em sembla absolutament inútil.

Primer, estem avui en dia en disposició de tenir ja un esborrany de projecte de llei, una llei per un règim de protecció temporal i transitori per a persones que siguin susceptibles de ser acollides en aquests programes d'acollida humanitària. Aquest projecte de llei ja el tenim enllestit, s'ha treballat conjuntament amb el Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior. Aquest projecte de llei serà enviat a l'ACNUR (a l'Alt Comissariat de Nacions Unides pels Refugiats) a fi de contrastar que realment, doncs, el seu contingut ens permeti assegurar un bon marc legal que doni seguretat jurídica perquè l'ACNUR és responsable d'aquests refugiats avui en dia en els seus camps. Així ho vol tenir segur, per tant, des d'un punt de vista de cobertura legal la feina està feta i en compliment del mandat que ens va donar el Consell entre altres i del compromís que va agafar el cap de Govern. Segon, el mecanisme d'arribada d'aquests refugiats aquí a Andorra que ha sigut un tema complex també el tenim definit de forma també certa. Aquest mecanisme del que consistirà és en l'establiment d'un protocol d'acord amb la Comunitat de Sant Egidí, segurament esteu al corrent que la Comunitat de Sant Egidí ja ha tingut un parell d'experiències prèvies, també s'ha de dir, molt recents amb Itàlia i França en particular, amb França en particular perquè vegi també que els calendaris prenen temps no només en l'Administració andorrana. Aquest Acord s'ha firmat al març del 2017 i en presència del president Hollande en particular. Per tant, aquest corredor humanitari amb la Comunitat de Sant Egidí ens hauria de permetre d'assegurar un trànsit legal i amb tota seguretat tant pels refugiats com per part nostra.

I tercer, en l'àmbit que correspon a la problemàtica dels nens sahrauís que sàpiga que estem negociant amb l'Estat espanyol un memoràndum d'entesa que hauria de donar plena cobertura a aquest programa de "Vacances en pau" i que també tenim acordat amb el Govern espanyol que en el cas que no s'arribés a temps amb aquesta solució que hauria de ser una solució a llarg termini, doncs, es pogués repetir els procediments que es van fer l'any passat que ja van donar solució a una problemàtica molt difícil i que en tot cas, si després té ganes de debatre sobre el fons i no sobre el minut de glòria, doncs també ho podrem fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

"Volem acollir", aquest és l'eslògan de marxés i concerts organitzats a Catalunya i al qual molts residents al nostre país andorrà doncs, han assistit i com hem pogut veure en les diferents xarxes socials.

Aquesta és també la voluntat popular manifestada en aquest Consell General, com deia abans en la Proposta d'acord, que si bé la va presentar el PS va ser votada pels 28 consellers d'aquesta Cambra. I aquest és també el desig de molts i molts ciutadans que viuen en el nostre país, que ho han manifestat a través d'activitats artístiques, culturals, musicals, escrits a les xarxes socials i també el que desitgem molts ciutadans que som incapaços, Sr. Saboya, de tenir una actitud freda, passiva i distant com la que vostè acaba de tenir ara mateix.

Vostè em parla, -i després en parlarem-, d'un projecte de llei el qual fa dos anys gairebé que en sentim parlar quan cada dia està morint gent en aquestes migracions de refugiats i, per tant, vostè està mostrant de nou una distància i una total falta d'empatia amb una situació que està passant avui en dia i que no pot esperar a què el seu Govern trigui dos anys en fer un projecte de llei. En tot cas, en parlarem després si vostè també té ganes de debatre del fons i no fer també discursos de cara a la galeria.

Com dic, volem i volíem acollir des de fa temps, a més, volíem fer-ho per estar orgullosos del nostre país: un país que demostrí d'aquesta manera solidaritat; un país que cal recordar que obté bona part de la seva riquesa per l'arribada de ciutadans d'altres països; un país que cal recordar -encara que alguns amb la bonança econòmica potser ho han

oblidat-, un país en el que durant molt de temps els nostres ciutadans van haver de marxar d'Andorra buscant-se la vida més enllà de les seves fronteres. També és cert que Andorra va ser un país d'acollida. També va ser un país d'arribada de refugiats i de persones que fugien d'altres conflictes, sense anar més lluny, els meus avis van arribar a Andorra després de la Guerra Civil Espanyola.

Davant de tot aquest desig, què ens hem trobat? Un Govern que ens ha defraudat, un Govern que ha frustrat els nostres desitjos i que ha incomplert la seva paraula, -i que després ja en parlarem sobre aquest fet-, i un Govern que no trobo altres paraules per dir que ens avergonyeix: ens avergonyeix amb la seva fredor, amb el seu passotisme, amb les seves pobres i vanes excuses que explica converses i passos que en realitat no està fent -i parlo tant dels refugiats de Síria com del programa de "Vacances en pau" dels nens sahrauís i, per tant, un Govern que és incapaç de fer-nos sentir orgullosos mostrant a nivell internacional la seva solidaritat. Per tant, el nostre Govern... Ho torno a dir, Sr. Saboya, el nostre Govern ens fa sentir malament, ens fa sentir infeliços fent part d'un país egoista que és incapaç i que situa d'esquena davant d'un dels drames més importants que s'han viscut en els darrers anys.

Ens decep que un Govern que es va comprometre l'any passat a resoldre l'arribada a Andorra en bones condicions dels nens sahrauís no hagi mogut fitxa fins fa només alguns dies. Ens decep veient cada dia les notícies que veiem als mitjans de televisió que el nostre país no hagi trobat la fórmula per poder acollir aquests vint refugiats els quals el cap de Govern es va comprometre fa un any i mig a fer-ho. I finalment ara, aquests dies, només "faltava", -i poso aquest faltava entre cometes-, aquesta impressionant obra situada a la tartera del solà i no parlo per la qüestió artística a la qual realment reconec per la seva dificultat d'execució i de la seva magnitud...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

...però que té per a molts ciutadans l'estranya virtut de recordar-nos cada dia la lamentable i decebuda actuació i l'empetitidora actitud del nostre Govern en aquesta matèria. Perquè ningú s'enganyi, la seva actitud, Sr. Saboya i membres del Govern, ens fa a tots els ciutadans d'aquest país més petits i més infeliços veient la seva insolidaritat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé, veig que es confirmen les prediccions inclús pràcticament la realitat supera les meves expectatives perquè si fins ara teníem un mantra, ara ja tenim una intervenció que com no sap sortir del guió i l'ha hagut de llegir encara que respongui exactament al que havíem previst, una repetició de grans eslògans sense cap mena de fonament, i de fonament li'n donaré si em permet perquè vostè sigui conscient de què aquesta insensibilitat no és tal. Primera, aquest Govern no va esperar la crisi per participar en contribucions humanitàries... Escolti senyor... Les contribucions humanitàries són una manera digníssima i molt efectiva de contribuir de manera efectiva a l'alleugeriment de la situació dels refugiats en els llocs on són i si no, li suggereixo que tingui una conversa amb les ONG's d'Andorra que li explicaran l'útil que és enviar aquests diners quan fan una crida. El Govern d'Andorra des de l'any 2013, des del gener del 2013 va començar a participar amb vuit contribucions voluntàries a les crides de les plataformes de les ONG's d'Andorra, a l'Alt Comissariat de les Nacions Unides pels Refugiats, al Global Group pels estudiants sirians promogut per l'expresident Sampaio, són vuit les contribucions amb un total de 85.000 euros. Aquesta és una contribució efectiva i estic segur que les organitzacions amb les quals hem treballat valoraran de forma molt diferent el nivell de sensibilitat del Govern d'Andorra en aquestes problemàtiques.

Segona, el compromís que va adquirir el cap de Govern el dia 7 de setembre via comunicat i que es va referendar a través de les seves paraules el dia de Meritxell, és un compromís que ha estat molt ben valorat per tots els nostres interlocutors en el moment de fer totes les tasques que hem fet que són les tasques dedicades i feixugues i que els equips s'hi han dedicat des d'aquella data. Que sàpiga...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

...que sàpiga, primer, que amb el dossier dels nens sahrauís ja que vostè diu que no l'hem complert, el Govern d'Andorra no solament va ajudar l'any passat a fer realitat aquest programa de "Vacances en pau" sinó que, a més, ja a l'any 2012 davant d'una situació difícilíssima d'aquesta associació perquè com

vostè segurament sap en aquesta associació la seva responsable va ser empresonada per un desfalc de 26.000 euros si no recordo malament de deutes impagats. Aquell any el Govern d'Andorra va donar la cara, i aquell any el Govern d'Andorra va ajudar, la junta que hi havia que no tenia coneixement de com afrontar aquella situació. Al mes de juny quan els nens arribaven al juliol, durant aquell mes de juny del 2012 el Govern d'Andorra va facilitar tota l'ajuda possible perquè aquells nens poguessin venir aquí a Andorra i satisfer també el compromís d'aquelles famílies.

L'any passat, davant d'una situació nova on els conceptes de seguretat en les migracions d'aquests nens van impedir que Espanya pogués emetre els visats perquè eren fins llavors passaports col·lectius, i a partir d'aquella data, juny del 2015...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'acabar Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic, acabo.

...juny del 2015 es canvia la norma i no es poden fer passaports, no es poden fer visats obeint a passaports col·lectius. El Govern d'Espanya a qui dono les gràcies a nivell de les dos subdireccions generals que es van implicar d'estrangeria i d'immigració, ens van aportar una solució que va permetre desbloquejar a última hora l'arribada d'aquests nens.

I des de llavors, ja des del mes de març d'aquest any o febrer, si no recordo malament, es van iniciar els contactes a través de l'Ambaixada Espanyola a Madrid per iniciar dos vies: demanar a la delegació dels amics dels nens Sahrauís que exploressin la possibilitat de tenir passaports individuals i poder així assegurar que aquests nens vinguessin, però, al mateix temps, iniciar les converses amb l'Estat espanyol per un memoràndum d'entesa que, a hores d'ara està redactat, que hauria de ser aprovat abans que aquests nens haguessin d'arribar...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, moltes gràcies.

No té més temps Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Hi ha una característica que el Govern sempre compleix. Quan no hi ha contesta possible o quan no es vol donar la cara i contestar a la pregunta, és buscar l'excusa del judici del valor de perquè es fa la pregunta, que si es fan frases. Es compleix sempre. És a dir quan no hi ha resposta possible, com en aquest cas, perdem el temps dient que si venim aquí a fer eslògan o a buscar minuts de glòria.

A vostè potser no li preocupa el tema dels refugiats. De fet ja ho està demostrant. Porta un any i mig des que el cap de Govern va fer l'anunci, no ha fet pràcticament res, i ja veurem si algun dia acaben arribant aquests refugiats a Andorra.

Jo ja ho entenc, però digui'ns això, que té altres prioritats, que està treballant en altres projectes i no vingui a criticar la nostra feina de control a l'acció de Govern, perquè nosaltres vam promoure una proposta d'acord en aquest Consell que aviat farà un any -que aviat farà un any- sobre la qual no hi ha hagut cap tipus de novetat al respecte. Per tant, vostè deu tenir altres prioritats, no li preocupa aquest tema i no ha buscat possibles solucions, que jo no li aportaré, però nosaltres tenim una persona que col·labora amb nosaltres que és un gran expert en matèria de ciutadania, i diu que existeixen moltes opcions a través de convenis amb Espanya, per exemple, per acollir aquests refugiats.

Vostè parla de...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, sí.

Ens parla d'una llei... aquí hem fet lleis amb dies, pràcticament o amb setmanes. No cal recordar com es va iniciar aquesta legislatura. No sé quan temps pensa estar per fer aquesta llei, perquè si portem un any i mig des que el cap de Govern va fer aquest anunci, que és més, perquè del setembre al maig portem gairebé 20 mesos, doncs, bé, potser no cal que la faci aquesta llei perquè potser ja s'haurà acabat la situació, hi haurà altres fórmules perquè la possibilitat...

El Sr. síndic general:

Sr. conseller posi la pregunta, si us plau.

El Sr. Pere López:

... de posar solució per part d'Andorra en aquest conflicte, doncs, haurà desaparegut. I vostè, com li deia, ens haurà avergonyit a molts ciutadans que volíem acollir.

Quant temps fa que el Govern treballa en aquest projecte de llei? Quantes vegades s'ha anunciat que hi estan treballant i en quina fase es troba realment aquest projecte de llei per acollir aquests refugiats?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé, m'alegro després del minut de meeting que per fi hi hagi una pregunta que permeti avançar en alguna cosa, que tingui una certa entitat.

El projecte de llei, com li he dit, està ja redactat. Aquest projecte de llei és un projecte que s'articula al voltant de 4 capítols, uns capítols de disposicions generals, de durada i aplicació de la protecció temporal i de les característiques de la mateixa, i després tota la previsió de retorn al país d'origen i país de provenença o un país tercer.

Aquest projecte de llei ha sigut un projecte difícil, complex i feixuc pels equips que hi han treballat. Perquè com vostè sap, a diferència de la majoria dels països que han acollit aquests refugiats, nosaltres no tenim una legislació sobre el dret d'asil i sobre l'estatus dels refugiats.

En un primer moment, a partir del setembre del 2015, ens vam apropar del Servei d'acció exterior, de l'ACNUR a Roma, de l'ACNUR a Brussel·les per saber quins eren els mecanismes i de França i Espanya perquè pensàvem que una bona manera en aquell moment, que eren els primers moments de la crisi, podríem participar d'agafar responsabilitat dins de les quotes dels nostres dos països veïns com a mecanisme d'integració. Amb els contactes que vam tenir a l'ACNUR en aquells moments, la primera conclusió és que l'estatus, el marc legal que nosaltres teníem ara, concretament el marc d'immigració, no ofería les garanties suficients a l'ACNUR per poder desbloquejar a què vinguessin aquí refugiats. I no caldrà que recordi alguna experiència que va tenir Andorra amb gestos de molt bona voluntat amb els eritreus. Veig el Sr. Gallardo que diu que sí, perquè coneixerà bé aquella experiència. Va ser una experiència absolutament motivada per un desig d'Andorra, com ara, de participar amb un esforç

global, però que va tenir una molt difícil execució, perquè un cop aquells refugiats van venir aquí, es van veure amb unes grans dificultats de poder circular en el nostre immediat, i, per tant, era impossible no resoldre aquesta situació d'estatus. I per tant, era imprescindible que hi hagués un estatus, una llei que desenvolupés aquest. Els treballs que van començar els departaments d'interior i d'exterior anaven en el sentit d'optar...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

... cap a les previsions del conveni de Ginebra de 1951, o fer una altra solució que no impliqués un debat sobre asil i refugiats, que jo crec que no es pot fer en aquestes condicions i que és d'un abast molt més ampli.

A partir de llavors es va prendre contacte a través de l'ACNUR Roma amb un procediment que en diuen de protecció subsidiària, hi ha tot un conjunt de legislació que es diu de protecció subsidiària. És aquesta que vam agafar com a base per treballar-la. Però ha sigut absolutament -aquí no es pot fer copiar- s'ha hagut de proveir un marc jurídic absolutament nou per part dels equips per treballar això.

La segona era el mecanisme de com fer arribar aquests refugiats aquí. Que aquesta ha sigut una problemàtica molt difícil, molt feixuga per als equips. Primer vam intentar, doncs, participar de l'esforç de França i Espanya. Això a partir del gener del 2016, ja va ser impossible. Maig del 2016 vam intercanviar amb l'ACNUR de Roma l'experiència sobre el projecte de corredor de Sant Egidí amb Itàlia, que es va implementar al febrer del 2016, i que tot just ha complert un any. I la segona experiència de corredor fora de les estructures de la Unió Europea a tot Europa, l'ha firmat fa un mes i mig França, el 14 de març del 2017.

Per tant, quant als terminis...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, no teniu més temps.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

... quant als terminis no hi ha... i si em permet...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre no teniu més temps.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. Saboya no em sembla creïble. Simplement els calendaris en què ens estem movent, ningú li està demanant que es doni solució immediatament. El cap de Govern va fer aquest anunci al setembre del 2015. Imagino que el cap de Govern, evidentment, assessorat per vostè, sap que Andorra no ha ratificat el conveni de Ginebra, i, per tant, era conscient de les dificultats que hi podia haver, per la traçabilitat i pel seguiment dels refugiats.

Ara, del setembre del 2015 fins avui, han passat prou dies per estudiar fórmules legals, fórmules d'acords i de col·laboració amb l'Estat espanyol per assegurar aquesta mobilitat d'aquests refugiats, i s'hagués hagut de trobar una fórmula o dir que aquesta fórmula no existeix.

Simplement vostè haurà dedicat temps en altres qüestions i ho podria dir clarament, i no s'han ocupat prou, de tant en tant, quan se li recorda o quan algú li pregunta sobre aquest tema. Doncs, perquè no és precisament, doncs, el tema que despertí més interès per la seva part ni per la part del conjunt del Govern.

S'han estudiat fórmules amb Espanya, però no de ara, de fa uns quants dies, que sé que sí, sinó des de quan es va fer l'anunci per part del cap de Govern per mirar un conveni de col·laboració o algun tipus de conveni que permetés que per l'arribada d'Espanya, via Espanya o via França, no tinc... però havent-hi els acords que hi ha amb aquests dos països, pogués garantir la traçabilitat i el seguiment d'aquests refugiats perquè arribessin a Andorra?

I això aplica tant als no arribats de la guerra de Síria com en el cas dels nens sahrauís que acostumen a arribar per Espanya.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, ja li he dit abans que la idea inicial que era poder participar de les quotes que tinguessin França i Espanya en els seus processos de real ocasió dins del marc de l'esforç de la Unió Europea, aquesta va ser una via que va quedar morta a finals del desembre del 2015 principis del 2016. En aquella data, amb França i Espanya vam constatar que no hi havia cap possibilitat d'aprofitar tot el mecanisme que tenia d'accés a aquests països, perquè evidentment ells tenien la capacitat de tenir una antena en el camp de refugiats, i tota la capacitat de generar els visats perquè arribin al lloc de destí.

Per tant, aquesta opció es va descartar al desembre del 2015 - gener del 2016. A partir de llavors, com ja li hem procurat intentar explicar abans, vam anar cap a una acció, cap a l'ACNUR, i l'ACNUR el que ens va dir és que nosaltres necessitàvem poder enviar un equip que anés a fer la tria en els camps per poder iniciar aquest procés de benvinguda. Això és absolutament impossible. L'Administració andorrana no té els mitjans de poder destinar un equip en els camps de refugiats per escollir aquesta gent. I l'únic procediment, l'únic mecanisme que hi ha hagut fora del marc del que ha sigut la via de la Unió Europea, és l'experiència dels corredors humanitaris de Sant Egidí. I aquests corredors humanitaris de Sant Egidí, les dos experiències que hi ha avui en dia, una la va posar en marxa Itàlia el febrer del 2016, si no recordo malament. Jo crec que s'ha complert el primer aniversari i em sembla que són 700 les persones que s'han pogut acollir, -700 les persones que s'han pogut acollir- en un any amb la posada en marxa d'aquest corredor de Sant Egidí. I l'altre és el que França acaba de signar el març del 2017, fa un mes i mig. I no serà que França també és insensible a les problemàtiques que vostè menciona.

Per tant, nosaltres el que tenim ara és un marc jurídic que està a punt, canviarem a l'ACNUR per assegurar que realment, doncs, no tinguem problemes que hem viscut en el passat perquè també és veritat que les legislacions en aquest aspecte han evolucionat des de l'experiència dels eritreus.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant.

El Sr. Gilbert Saboya:

Segona un mecanisme ja acordat de treball, doncs, amb Sant Egidí. I tercera, el que sí li puc dir, és que aquesta valoració que vostè fa de l'acció meua com a ministre de Govern, estic segur que tots els equips d'exteriors, tots els equips d'interior, afers socials i justícia, tots els equips de les ambaixades de Brussel·les, de Nacions Unides, de París i de Madrid

que han estat treballant durant aquest any i mig, sabran apreciar la valoració que vostè fa de la seva feina.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Pere López i després Sra. Judith Pallarés.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No eludeixi la seva responsabilitat, Sr. Saboya i no intenti enfrontar-me a mi amb els responsables, que segur que fan la seva feina. En tot cas, la responsabilitat és seva, perquè l'anunci el va fer el seu cap de Govern i, per tant, són vostès responsables de complir amb les seves paraules. També és seva, quan el grup parlamentari que li dóna suport va votar aquesta proposta d'acord perquè es complís, no perquè es compleixi quan ja hagi acabat la guerra o quan no hi hagi... és a dir, es va fer amb la voluntat que fer una acció immediata per part d'Andorra que ens demostrés com un país solidari.

Ja veurem aquest projecte de llei, ja ho mirarem si és tan complex quan ens arribi, perquè deu ser un dels projectes de llei de més llarga cocció de la història del nostre país. I el cas dels corredors humanitaris que vostè anuncia, doncs, tampoc són d'ahir. Estem parlant de finals del 2015, i del febrer del 2016 pel cas d'Itàlia. Per tant, ja hi ha experiències que funcionen des de fa dies.

Però en tot cas ja veurem aquest projecte de llei el dia que ens arribi, i a veure si es justifica, doncs, aquest període tan llarg, llarguíssim, de preparació d'aquest projecte de llei.

Anant ara al cas dels nens sahrauís del programa *Vacances en pau*, vostè ha apuntat com una possible solució el tema del passaport individual, però aquesta no és una decisió que...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, sí.

... que correspongui a Andorra. És a dir, no és una cosa que pugui fer Andorra. Això és una decisió que se'ls hi pot donar o no aquest passaport individual, però que normalment no tenen l'opció a tenir aquest passaport. Quines són les accions que depenen

d'Andorra que s'estan fent perquè aquests nens arribin aquest any a Andorra en condicions correctes i legals?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

És clar, és que quan es parla de les coses, Sr. López, s'ha de saber de què es parla. Vostè sap en què consistia l'ajuda que prestava el Govern d'Andorra al programa *Vacances en pau* fins a la data?

No ho sap! Consistia en què cada any s'ajudava a la logística dels visats fent una nota verbal al Consolat general d'Espanya a Andorra que la transmetia al Consolat General d'Alger, i que facilitava els passaports a aquests nens sahrauís. I ja està! I estava molt bé, i això es feia des de l'any 2007. I estava molt bé perquè és el que requeria aquesta situació.

Això canvia l'any passat, si vostè m'ha escoltat abans, quan, per normes de seguretat i de protecció, es denega el visat a passaports col·lectius, perquè aquests nens no tenien un passaport individual. I aquests nens venien a través d'un passaport col·lectiu i el consolat espanyol a l'Alger facilitava un visat per cadascun d'ells.

I l'any passat, al juny de l'any passat, per normatives de seguretat això canvia i aquests nens no es veuen donat aquest visat individual si no hi ha un passaport individual. I les autoritats sahrauís no donen un passaport individual a aquests nens. I llavors el Govern d'Andorra s'implica més enllà del que havia fet mai, que era una nota verbal per intentar que hi hagués aquest tràmit fet per part de les autoritats espanyoles, el Govern andorrà s'implica, el nostre ambaixador a Madrid té totes les reunions que li puc facilitar, perquè vostè, escolti, també fa un any que diu que es preocupa de les coses, però vostè m'ha vist 40 vegades a la Comissió d'Exteriors i mai m'ha demanat com estava el procés dels refugiats. Vull dir que també podria dir que és insensible perquè no m'ho ha demanat mai. Vull dir, que exercicis d'aquests en podem fer tots.

L'Ambaixador d'Andorra a Espanya, a Madrid, va estar reunit amb les subdireccions d'estrangeria i d'immigració, i gràcies a la col·laboració de la subdelegació del Govern de Tarragona a qui s'ha d'agrair la seva implicació, vam ser capaços amb només tres setmanes -amb només tres setmanes- de desbloquejar una situació d'urgència d'uns nens que

havien de venir aquí. I això s'ha d'agrair amb la implicació...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'acabar, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

... dels equips del ministeri, de l'equip de l'ambaixada i de les autoritats espanyoles. I des de llavors, el que s'ha fet és informar en aquesta organització que intenti mirar si realment pot tenir passaports individuals, que seria la solució ideal. Però mentrestant, i això el ministre Esport ho va comunicar ell personalment a la seva presidenta, nosaltres continuàvem en la línia de negociar un memoràndum d'entesa, el text del qual ja està preparat, el text del qual ja està enviat a les autoritats espanyoles, i que confiem que pugui estar en marxa abans que aquests nens arribin aquest estiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Pallarés teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primerament vull agrair la informació que avui ens està oferint el Govern. Com saben, jo formo part de la comissió d'immigracions del Consell d'Europa i més d'una vegada m'he adreçat, en aquest cas al Ministeri d'Interior i també en aquell moment la Sra. Eva Descarrega em va donar resposta a allò que estàvem treballant, i ho he anat seguint una mica. I sé que no és evident poder aconseguir qualsevol tipus de moviment, sobretot d'aquestes persones, ni arribar a cap tipus de corredor, ni podíem anar-hi fins allà a recollir ningú. Hagués estat fantàstic que fos més fàcil o més senzill, però la qüestió internacional no és així. I per tant, entenc que, a més a més d'aquests esforços que s'estan fent des d'Andorra -que s'estan fent-, penso que lamentablement és més l'entorn que tenim al voltant i una Unió Europea amb molt poca voluntat per col·laborar amb tot això, la que tampoc no facilita el moviment d'aquestes persones. Esperem que la iniciativa francesa funcioni una mica millor.

Jo tinc una pregunta en relació al que avui comentava el ministre, en relació a l'asil polític, perquè com sabem, no només hem parlat allò de Ginebra, que nosaltres no tenim la Convenció de

Ginebra, per tant, no tenim Schengen, no tenim Dublín, molts d'aquests acords que regulen tota aquesta qüestió de l'asil polític, i com quedaria en el cas d'aquesta rebuda aquesta situació vers aquestes persones o si estem obrim una porta, doncs, a poder rebre o regularem aquest asil polític d'alguna manera amb aquestes qüestions que acaba de comentar en part en el Sr. ministre?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, miri, doncs, es nota quan es parla amb algú que sap del que parla. I per tant, li agraeixo la seva pregunta, perquè vostè posa el dit a la llaga d'un dels problemes essencials que ens hem trobat, que és que anar a una regulació del dret d'asil o de l'estatut de refugiat tal com preveu el conveni, és un esforç que requereix d'un debat polític que res té a veure en trobar una solució a les persones que avui estan desplaçades.

I per tant, la llei amb la qual estem treballant és una llei que no parla ni d'asil polític ni d'estatus de refugiat, sinó que basant-se amb aquesta idea que deia al principi que ens van posar sobre la pista a l'ACNUR, i que jo recordo també amb una trobada amb el ministre Margallo al juny del 2016, també em va suggerir ell i les autoritats espanyoles també ens van fer arribar un text, és el concepte de protecció subsidiària. No es defineix que sigui un refugiat, no és un asil polític i, per tant, no hi ha la mecànica de comitès que han de validar això, però sí que aquesta protecció subsidiària, normalment, quasi bé dóna les mateixes cobertures a nivell social que les que poden donar. Alguns països com Xipre han optat per donar una cobertura una mica més baixa de la que tindrien a través de l'asil. Però és un concepte que hem hagut d'adaptar, perquè la protecció subsidiària tampoc l'hem pogut agafar tal com estava recollida d'allà.

Per tant, el projecte de llei és un projecte per a protecció temporal i transitòria d'aquestes persones. Per tant, en el títol ja es diu clarament que no es regula el dret d'asil, que no es regula l'estatut de refugiat, sinó que és una protecció temporal i transitòria. És temporal i transitòria perquè no podrà anar més enllà d'un temps prudencial de dos anys, probablement. L'ACNUR és molt difícil que deixi venir aquí refugiats o persones desplaçades amb un horitzó de no estar sota una protecció de la legislació

d'asil i realment potent amb més de dos anys. I en la pròpia llei haurem de preveure, doncs, una transitòria que faci que hi hagi una regulació explícita, total i formal del dret d'asil, que al final també és una necessitat d'aquest país, perquè no podem estar en la situació que estem de manera indefinida. I per tant, aquesta llei inclourà una previsió d'haver de desenvolupar una llei més...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

... i que ho cobreixi tot.

Per tant, des d'aquest punt de vista, també és molt important, el que estem regulant no és un estatus de refugiat, parlarem probablement de persones susceptibles de ser participants de programes d'acollida humanitària. I per tant, res a veure té o molt poc a veure té amb el que és la figura del refugiat com a tal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. cap de Govern, el seu ministre li acaba de dir que no sap de què parla, i de fet s'ho ha dit a si mateix el propi ministre, perquè és el Govern el que ha anunciat diverses vegades que acolliria aquests 20 refugiats, quan ara sembla que no és possible, i per dir-ho en paraules col·loquials, doncs, ens han venut la moto o ens han explicat una vegada més una cosa que no era possible.

Em sap greu perquè sap que més enllà de les divergències polítiques que podem tenir, li tinc cert aprecii. Que el seu ministre, doncs, l'estigui deixant amb l'evidència en què està deixant un anunci que va fer vostè un dia tan especial com és el dia de Meritxell en el nostre país.

Però més enllà d'això i que el nostre Govern ens ha promès diverses vegades que això seria possible, i ara anem descobrint que haurem de fer una llei, una llei que porta treballada moltíssim temps i que ja veurem les grans dificultats que té aquesta llei, i a demés haurem de tenir un règim transitori de dos anys per veure com podem acollir. Ens acabem d'assabentar avui, que el nostre país no podrà acollir i que aquesta proposta d'acollir 20 refugiats queda a la llista llarga,

llarguíssima d'anuncis i de coses que el Govern de Demòcrates per Andorra no és capaç de tirar endavant i ja sabem que no veurem refugiats en el nostre país en els propers temps i en tot cas...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí ja poso la pregunta.

En relació al tema dels sahrauís em sap greu que em faci aquestes consideracions de què no sé com funciona aquest tema, quan jo sí que m'he reunit amb l'associació i amb la persona que porta aquesta associació a diferència seva. Jo els vaig trucar, tant a vostè com al cap de Govern l'estiu passat per ocupar-me d'aquesta situació. Es va solucionar amb bona voluntat per part de tots. També va haver-hi el compromís de què al setembre ens posaríem a treballar perquè això no tornés a succeir. Fins fa quatre dies i especialment i no és l'únic cas, i és una mica infantil, lamento dir-ho, arrel de la pregunta presentada, doncs totes les converses que des del setembre de l'any passat fins fa deu dies no s'havien mantingut amb aquesta responsable, doncs aquesta setmana se li ha trucat dos vegades, ahir i abans d'ahir, i jo crec que és una actitud força infantil per part del Govern quan entro la pregunta i després Sr. Espot ja tindrà ocasió de contestar també vostè...

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López hauríeu de posar la pregunta, si us plau... Sr. Pere López...

Sr. Pere López, escolti'm un moment, si us plau. Posi la pregunta.

El Sr. Pere López:

Perfecte.

Li deia el tema del passaport individual que abans li he demanat. Aquesta no és una qüestió que depengui d'Andorra, sap vostè les dificultats que tenen aquests ciutadans, aquests nens per tenir aquests passaports individuals. Jo li dic, quina és la solució real que treballa el nostre Govern perquè arribi? Perquè finalment l'acord que hi ha d'haver que, un acord de mobilitat entre Andorra i Espanya és una qüestió que fa molt temps que s'hagués pogut treballar i ens trobem un altre cop a la porta d'arribada d'aquest programa sense que aquests nens tinguin resolta la seva situació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic, molt breument.

Jo ja sé que vostè aplica el Reglament del Consell General.

Miri Sr. Pere López, jo penso que no és de rebut de veure qui té més sensibilitat amb un tema que parlem d'éssers humans que estan patint moltíssim.

Jo penso que el Sr. Gilbert Saboya té la mateixa o més o vostè més que ell, però en tot cas tots dos tenen sensibilitat al tomb d'això. I més encara li diré, em sembla que no honora aquesta Cambra de dir a veure qui té més sensibilitat. Jo vull pensar i n'estic segur que aquesta sensibilitat la compartim tots plegats.

Quan ho vaig anunciar com a cap de Govern, mantinc això del Sr. Saboya, així ho ha explicat. Ha explicat verdaderament que en el seu moment volíem entrar a poder acollir aquests refugiats per la via de les quotes dels membres de l'UE i en aquest cas tant per França com per Espanya.

S'han buscat altres solucions, més encara i evidentment no faré aquí una intervenció geopolítica del que està passant amb la guerra civil a Síria des del 2013. I més encara faré amb l'embolicat que està al tomb de l'Estat islàmic. Però sí el que faré és una reflexió sense anar més lluny de les dificultats que ens trobem no pas Andorra sinó tot l'entorn europeu i tota la UE al tomb d'això. Tothom recordarà l'acord que hi ha hagut i evidentment jo seré prudent i no faré cap judici de valor entre la UE i Turquia. I amb la força que la cancellera Merkel va agafar per fer venir refugiats sirians i com el seu entorn va fer que fes una pausa prudent per dir-ho així.

Andorra honora els seus compromisos. Ja em dirà té una obligació per la seva història, té una obligació per la seva convicció. I més nosaltres honorarem la quota que ens pertoqui d'aquestes vint persones, la qual cosa comparar és sempre odiós pel que sigui avui dia els refugiats estan avui dia, diguem-ho així entre cometes i amb tota diplomàcia, potser no és la paraula la més encertada, confinats a Turquia. I malauradament Sr. Pere López no és una qüestió de dies, nosaltres honorarem el nostre compromís però aquesta guerra dura des de fa quatre anys i no...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Acabo Sr. síndic.

A mi em sembla molt fort el que es diu en aquesta casa. I aquesta guerra justament, malauradament, independentment de l'acord UE, Turquia durarà molt temps. I Andorra honorarà els seus compromisos, i el ministre d'Exteriors, -deixi'm acabar així-, està fent la seva feina i els seus serveis el millor que saben. I amb el respecte degut a les persones que tenen de venir. Parlàvem dels eritreus, perquè no és qüestió de fer-los venir, únicament per fer-los venir per fer des d'un punt de vista numèric, que hi ha vint refugiats...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, hauríeu d'anar acabant.

El Sr. cap de Govern:

Acabo Sr. síndic.

...és fer-los venir amb totes les garanties, que en el seu moment ho va fer el Govern de l'Albert Pintat que l'honora, en un entorn molt diferent però que també van tenir moltes dificultats. Això, el que va fer el Sr. Albert Pintat, el que hauria fet el Sr. Jaume Bartumeu, el que penso que farem nosaltres, honora Andorra i per tant és de poca educació en el meu punt de vista...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern

El Sr. cap de Govern:

...i de posar-hi sentiments en un tema tan sensible.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. Pere López, una última repregunta.

El Sr. Pere López:

Sí Sr. cap de Govern.

No és un tema a vegades de discutir de sensibilitats o no sensibilitats, però els fets parlen per si sols. En molts altres temes ens trobem amb el mateix. Una cosa és tenir un discurs i una altra cosa és demostrar-ho amb fets. Insisteixo, aquest projecte de llei treballat i anunciat des de fa tant i tant temps, i el temps que estan trigant a preparar-lo i a elaborar-lo demostra la seva falta de sensibilitat per si aquest projecte de llei és condició necessària perquè al cap d'un temps es pugui arribar a aquesta acollida doncs

haguessin hagut de fer-ho molt més ràpid. Ja veurem aquest projecte de llei, ja veurem si fa 3000 pàgines i es justifica que porten un any i mig preparant-lo o potser no serà el cas i ja veurem quan arribi aquest projecte de llei.

Jo li vull demanar al ministre, una darrera pregunta, quan té previst d'entrar aquest projecte de llei a tràmit parlamentari?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Està previst poder-lo entrar durant aquest període de sessions, un cop s'hagi enviat a l'ACNUR perquè ells puguin fer les seves consideracions al respecte. I contestant a la pregunta anterior respecte a la informació i a quan ens hem ocupat del projecte de *Vacances en pau*. El dia 1 de febrer hi va haver una reunió per part dels responsables andorrans al Consolat Espanyol i a l'Ambaixada Espanyola per reprendre aquelles negociacions que havíem tingut l'estiu passat. El dia 2 de febrer se'n va informar a l'associació, el dia després i va ser el ministre Espot en persona que ho va fer. El dia 8 de febrer l'Ambaixada d'Andorra a Espanya es va reunir amb els sotsdirector general d'Afers d'Estrangeria, el Sr. Gil José González García amb el qual només tenim paraules d'agraïment per tota la feina que va fer l'any passat. D'aquesta trobada del dia 8 de febrer, se'n va donar coneixement a la Sra. presidenta de l'associació per part de la responsable de cooperació l'endemà, el dia 9 de febrer. El dia 1 de març hi va haver una nova trobada a Madrid amb la secretària general d'immigració i emigració, la Sra. Marina del Corral. Aquí també he d'agrair tot l'esforç que van fer l'any passat. El dia 3 de març la directora de multilateral en va informar a l'Ambaixada Espanyola i el mateix dia 3 de març vam estar també en contacte amb la presidenta de l'associació per informar-la d'aquesta reunió. La presidenta ens va dir que ella volia viatjar en aquell moment per mirar de tenir més informació sobre la possibilitat de tenir els passaports individuals que era una de les opcions que nosaltres li havíem indicat de treballar. Des del Ministeri d'Afers Exteriors se la va ajudar a tenir el visat a través d'una nota verbal al consolat d'Alger a Tolosa, que es va mobilitzar també perquè aquesta persona pogués viatjar. Per tant, des del punt de vista de la sensibilitat que pugui tenir jo mateix, o que tingui sobretot l'equip que ha estat treballant en aquest dossier, no li puc permetre de cap manera que

vostè ho manifesti aquí perquè el que està fent és desvaloritzar la feina de tota aquesta gent.

A partir de llavors, s'ha anat treballant aquest MOU. Aquest MOU ja està avui a Madrid amb disposició de ser discutit i el dia 4 de maig si no m'equivoco perquè ho dic de memòria, hi ha una reunió a Madrid entre l'Ambaixador a Andorra i els responsables d'afers exteriors espanyols per poder-hi donar curs.

I ja li he dit abans perquè vostè no escolta o no entenc el que jo li dic...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, sis us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

...l'opció del MOU és la millor perquè per primera vegada dona un marc de llarg termini a alguna cosa que no ho havia tingut mai des del punt de vista d'Andorra. La segona opció és la de què hi hagi passaports individuals i la tercera opció que tenim a la recta ara en cas que no arribem a temps amb el MOU o que no hi hagi aquests passaports individuals és que les autoritats espanyoles s'han posat a disposició per repetir l'esquema de l'any passat, que amb totes les seves mancances va permetre que aquests nens poguessin ser acollits aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general.

Gràcies.

Bé, passem a la següent pregunta presentada.

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 21 d'abril del 2017, relativa a les accions que s'estan desenvolupant per donar compliment a l'aixecament de les reserves dels articles de la Carta Social Europea revisada.

Fou registrada amb el número 503 i s'ha publicat en el Butlletí número 33/2017 del 24 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Durant el passat debat de polítiques socials que es va fer al Consell General entre les propostes d'acord acceptades, es va acordar per unanimitat que s'encomanés al Govern, i cito textualment:

"Que iniciï les accions necessàries per analitzar l'aixecament de les reserves dels següents articles de la Carta Social Europea revisada següents: Articles 6.1, 6.2, 6.3, 6.4, 19.4, 21, 22, 27, 28 i 29".

Ara que s'està ultimant els treballs sobre la reforma del Codi de Relacions Laborals, les reformes incloses haurien de donar compliment als preceptes que defensa la Carta Social Europea.

Cal recordar que la Carta Social Europea (CSE) o Carta de Torí, representa el segon gran instrument de drets humans del Consell d'Europa després del Conveni Europeu per a la Salvaguarda dels Drets Humans i les Llibertats Fonamentals de Roma de 1950. Que conté una llista de 19 drets socials en l'àmbit principalment laboral i de la salut.

Tots els drets, inclosos els no acceptats, s'han de considerar principis o aspiracions de política pública que els estats part intentaran assolir en un futur no massa llunyà.

El dia 27 d'abril del 2015 en la Conferència: Carta Social Europea: Com s'aplica a Andorra, els experts convidats van recomanar que en vista de la situació actual, Andorra estaria en disposició d'aixecar certes reserves.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta:

Ens pot explicar Govern, on es troben els treballs per aixecar les reserves dels articles següents 6.1, 6.2, 6.3, 6.4, 19.4, 21, 22, 27, 28 i 29?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, Sr. Xavier Espot teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

D'acord amb la Resolució del Consell General a la qual ha fet referència la Sra. Bonet i que es va adoptar per unanimitat durant el debat monogràfic de política social de la passada tardor, el Govern a través del ministeri que encapçalo i també a través del Ministeri d'Affers Exteriors ha analitzat detalladament la possibilitat d'aixecar les reserves sobre els articles de la Carta Social Europea revisada que el nostre país encara no ha ratificat i que vostè Sra. Bonet ha mencionat.

En aquest sentit, s'ha estudiat que el contingut d'aquests articles i sobretot la interpretació que en fa la jurisprudència al comitè europeu de drets socials, sigui conforme a la nostra normativa vigent amb matèria laboral però sobretot darrerament l'anàlisi s'està fent en relació amb les proposicions de llei de relacions laborals, d'acció sindical i patronal i de mesures de conflicte col·lectiu que està promovent el Grup Parlamentari Demòcrata. Unes normes sobretot en el cas de la Proposició de llei de mesures de conflicte col·lectiu que de ben segur permetran avançar en la ratificació d'articles de la Carta Social que fins ara no podem ratificar per manca d'una regulació sobre aquesta matèria.

Ara bé, no podem obviar que aquestes proposicions de llei tot just acaben de ser sotmeses a la consulta dels interlocutors socials i per tant, cal preveure que el seu contingut es modificarà en base a les aportacions que les organitzacions sindicals i patronals facin arribar.

Així entenem que el procés de ratificació de nous articles de la Carta Social no pot avançar més de moment com a mínim fins que es disposi d'uns textos definitius envers els quals es pugui fer un estudi jurídic definitiu sobre si s'adeqüen a la Carta Social. Però no tingui cap dubte que en els propers mesos, un cop el contingut de les proposicions de llei que he esmentat estigui tancat, reprendrem el procés per poder donar compliment a la resolució que aquesta Cambra va aprovar en el seu dia perquè com bé ha dit la consellera Bonet hem d'aspirar a incorporar al nostre ordenament jurídic com més aviat millor tots i cadascun dels articles de la Carta Social Europea revisada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre per la seva resposta.

Bé, jo voldria primer intentar explicar una mica per què el procés de Torí? El Procés de Torí justament és un procés que s'engega al Consell d'Europa amb l'objectiu d'intentar assegurar que els països o bé que no han ratificat o que presenten reserves a determinats articles de la Carta Social Europea vagin avançant per aixecar aquestes reserves. I un dels seus objectius justament es centra amb això.

Què regulen aquests articles?

Doncs aquests articles, perquè són escollits uns de tots els que hi ha en reserva, s'han escollit uns en concret.

Doncs sí és veritat, l'article 6 en general regula aspectes relacionats amb la negociació col·lectiva, amb els procediments de la negociació, amb el foment de la conciliació i l'arbitratge voluntari i les accions col·lectives.

El 19.4 se centra en drets relacionats amb els treballadors immigrants i les seves famílies.

El 21 es relaciona amb aspectes de la informació i la consulta.

El 22 sobre la participació en determinades condicions de treball.

El 27 sobre els drets dels treballadors amb responsabilitats familiars, igualtat d'oportunitats i tracte.

El 28 sobre el dret dels representants a la protecció en l'empresa i les seves facilitats.

I el 29 sobre la informació consultada en procediments col·lectius.

Aspectes que actualment ja es tenien coberts.

En l'informe del 2012 que va fer el comitè europeu sobre drets socials, ja recomanava a les autoritats andorranes que poguessin aixecar aquestes reserves i en aquell moment ja es va enviar un informe dient que al 2012 l'Estat andorrà ja estava en disposició de poder aixecar aquests articles.

Al 2014, es torna a enviar un informe per part del comitè europeu, dient que caldria també aixecar aquestes disposicions. M'he oblidat de dir que al 2012 ja s'informa al comitè que s'està treballant en la reforma del Codi de relacions laborals per part del grup de la majoria i al 2014, el comitè demana a Andorra com estan aquests treballs i quin és el retard de les disposicions de l'aixecament d'aquestes reserves i no s'obté cap tipus de resposta. I insisteix en què Andorra ja està preparada per poder aixecar aquestes reserves. Però a més a més, com he dit en la presentació del segon informe del juny del 2015, està a la web de la Carta Social Europea.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, molt ràpidament.

Vostè va tenir l'oportunitat de reunir-se amb el doctor Luís Jimena Quesada, expresident del comitè europeu de la Carta Social Europea i la doctora

Carmen Salzedo, i ells els hi van insistir a més a més, -i estava jo també-, de què això ja es podia fer.

A mi realment el que em preocupa és el fet de què fem aquest endarreriment amb una reforma. Jo preferiria que aquests articles fossin la base de la reforma, no al revés. Fem la reforma i després acceptem els articles perquè la Carta Social Europea és una carta de mínims. Són uns mínims que s'estableixen a nivell de tots els països membres del Consell d'Europa per poder tenir uns mínims de drets socials i laborals amb totes les persones que viuen en aquests països. I jo crec que...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot:

...hauríem de fer un procediment al revés.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Estic d'acord amb gairebé tot el que ha dit Sra. Bonet. Una mica l'explicació que ha fet tant del contingut dels articles com del procés des de l'any 2012. Només no estic d'acord amb una de les qüestions que vostè ha comentat. És quan ha parlat de retards, el fet de què no ratifiquem aquests articles no constitueixen un retard perquè no hi ha una obligació jurídica de ratificar-los. De fet, hi ha pocs països per no dir si no ho recordo malament, crec que només i ha un país que hagi ratificat íntegrament tots els articles de la Carta Social Europea revisada, i per tant crec que no podem parlar de retards.

Dit això, em reitero amb el que li he dit abans. Crec que ha de ser una aspiració de tots i cadascun dels països moderns i avançats en matèria social, i aquest Govern vol que Andorra ho sigui, ratificar com més articles millor. I si poden ser tots els articles, així ho farem.

A part d'això. Jo crec que sempre hem mantingut la mateixa posició, una posició constant i responsable en el sentit de què nosaltres considerem que primer cal fer la modificació de la nostra normativa interna amb matèria laboral. Que òbviament aquesta normativa interna s'ha d'inspirar del contingut dels articles de la Carta Social Europea, tant els que hem ratificat òbviament com els que no hem ratificat i

també de la jurisprudència al comitè europeu de drets socials perquè vostè sap que l'enunciat de l'article és relativament senzill, però després la jurisprudència que hi ha al darrera és molt més rigorosa o exigent. I per tant des d'aquesta perspectiva sé i em consta doncs que el Grup Parlamentari Demòcrata, aquestes modificacions normatives que està fent, les està fent a la llum del contingut d'aquests articles i de la jurisprudència, però creiem que aquest és el primer pas que hem de fer. És a dir, primer hem d'adequar la nostra normativa interna. I un cop aquesta normativa interna estigui adequada, llavors ens plantejarem com més aviat millor, ratificar aquests articles que fins ara no hem pogut ratificar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sra. consellera, per la dúplica.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí gràcies.

Jo entenc les seves explicacions, però clar. Quan parlo de retard, parlo perquè ja al 2012 a l'informe que es va enviar al comitè deia que Andorra estava preparada. Per això parlo de retards, estem al 2017. Clar, en aquell moment s'envia un informe, -bé no sé, el tinc aquí-, s'envia un informe indicant les disposicions que podien ser acceptades. Aleshores doncs jo considero que amb aquesta frase, la nostra legislació ja estava adaptada per poder-ho fer.

A mi el que em preocupa és que ara doncs una cosa que semblava que es podia tirar endavant i que per aquesta modificació de la Llei del Codi de relacions laborals, això s'endarrereixi, s'aturi o s'espera a què es tingui tot això, i em genera una certa preocupació pel fet de dir doncs potser algun d'aquests preceptes probablement amb aquesta modificació no es podran acceptar. Aleshores la meua pregunta seria: vostè ens pot assegurar avui que independentment de les modificacions que es puguin fer en el Codi de relacions laborals i en totes les lleis laborals que s'estan treballant, cap d'aquests preceptes es veurà afectat i podrem fer l'aixecament d'aquestes reserves?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Jo crec que no es va dir que Andorra estava preparada per ratificar aquests articles sinó que es va dir que es ratificarien aquests articles tant bon punt prosperés el nou Codi de relacions laborals, que ja en la darrera legislatura el Grup Parlamentari Demòcrata ja estava treballant. Per circumstàncies diverses, aquella proposició de llei durant l'última legislatura no va prosperar. I per tant, s'ha reprès en aquesta legislatura, no només s'ha reprès sinó que se n'ha ampliat l'abast perquè no només s'ha fet un nou Codi de relacions laborals sinó que s'ha fet una llei qualificada d'acció sindical i patronal i una llei de regulació de les mesures de conflicte col·lectiu, que també s'inspira d'aquell projecte de llei que vam entrar a finals de la darrera legislatura i per tant, jo crec que no fa dubte que aquestes tres proposicions de llei prosperaran tenint en compte que ja es disposa del text i aquest text s'ha remès als interlocutors socials. Des d'aquesta perspectiva jo entenc doncs, que en els propers mesos aquestes proposicions de llei amb les incorporacions que calgui fer dels interlocutors socials s'aprovaran i, per tant, en aquell moment tota aquesta feina de treball previ que hem fet ja serà feina feta i jo crec que estarem en disposició de poder ratificar aquests articles pendents, però crec que s'ha de fer d'una forma harmònica i per dir-ho d'alguna manera, ordenada. Primer el que hem de fer, perquè sempre ha de ser així, és adaptar la nostra normativa interna abans de ratificar un instrument internacional, el que no podem fer tenint en compte el principi de jerarquia de les normes és ratificar un instrument internacional, un conveni en aquest cas la Carta Social Europea Revisada ho és, sense que prèviament no haguem adaptat la nostra normativa interna perquè evidentment tindriem una situació de conflicte o de contradicció que no seria bona per la seguretat jurídica i pel dia a dia dels nostres ciutadans.

Dit això, i per respondre de forma més concreta a la seva pregunta, jo estic convençut que aquestes proposicions de llei s'han treballat des de la perspectiva que puguem ratificar tots aquests articles i, per tant doncs, jo crec que el fet que prosperin aquestes proposicions de llei en cap cas comprometrà la possibilitat de ratificar aquests articles els quals ens hem compromès a tirar endavant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una altra repregunta, Sra. consellera...

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo és que em sembla que ens trobem en la situació de contradicció amb una normativa nova perquè és que aquests articles ja estan... És a dir, ja tenim una normativa que actualment ja respecta aquests articles i estan conformes, és a dir, no ens trobem en una situació de què sigui de disconformitat, com a mínim els informes diuen això i a mi el que m'han dit els experts és això. Per això li deia, és a dir, no era un problema de què no estiguessin preparats per aixecar aquestes reserves perquè no teníem una normativa adequada o preparada sinó al contrari, és a dir, que la normativa que tenim ara vigent en aquests moments dona resposta a l'aixecament d'aquestes reserves. No és el cas de dir: "És que no ho tenim"... No, no, és al revés, com a mínim això és el que diuen els informes i el que a mi m'han dit els experts. La nostra normativa a dia d'avui està adaptada i preparada per poder aixecar aquestes reserves. Si després es fan modificacions que van en contra d'això, això ja és un altre tema, però jo el que estic dient aquí és que en principi es podrien acceptar, aleshores és aquesta la meva preocupació, és a dir, que amb la nostra normativa a dia d'avui podríem aixecar aquestes reserves i això és el que diu l'informe del 2012 i l'informe del 2015...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

La meua pregunta torna a ser la mateixa: per què no podem aixecar-les tenint en compte que no és un problema que sigui contrari amb la nostra normativa actual sinó que, aquests articles concrets... -no parlo dels altres que tenim reserves que sí que seria la situació que vostè planteja- aquests articles tenen donada la resposta amb la nostra normativa actual?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí jo crec, Sra. Bonet, que està com a mínim parcialment confosa. Els informes que nosaltres hem elaborat i que nosaltres hem fet arribar al Comitè Europeu de Drets Socials, si bé diuen que amb l'ordenament jurídic vigent, és a dir, amb l'actual Codi de relacions laborals i amb l'actual Llei qualificada de llibertat sindical hi ha determinats

articles que sí que es podrien ratificar també diu que n'hi ha altres que no es poden ratificar fins que prosperin aquestes proposicions de llei. Per exemple, els articles 6.1, 6.2, 6.3 i 6.4 fan referència a la negociació col·lectiva i al dret de vaga; ara mateix no tenim regulat el dret de vaga, i en tant que no tinguem regulat el dret de vaga òbviament no podem ratificar aquest article perquè estariem incomplint les seves disposicions i la interpretació que en fa el Comitè Europeu de Drets Socials.

I per això enllaço amb el que deia abans, nosaltres creiem que amb les proposicions de llei que en els propers mesos veuran la llum si tot va bé, per exemple en el cas de les mesures de conflicte col·lectiu, i el dret de vaga és una d'aquestes mesures, doncs com que tindrem un marc jurídic que les regularà, i que a més a més les regularà des d'una perspectiva garantista i moderna malgrat el que va dir l'altre dia la Sra. Rosa Gili, doncs estarem en disposició de ratificar aquest article 6 de la Carta Social Europea Revisada.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una última repregunta Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, l'última.

Perdoni que discrepi però, miri, l'informe justament del 2012 diu que: "*Per correu amb data del 17 de febrer del 2012 les autoritats andorranes han enviat un informe indicant les disposicions que poden ser acceptades*" i entre elles el 6.1, el 6.2, el 6.3 i 6.4 més el 19.2, 19.4, 21, etc.

Jo penso que el dret de vaga com queda regulat a la Constitució en definitiva el seu reconeixement està, el que no tenim regulat és via llei de quina manera es pot aplicar, però sí que el tenim reconegut via Constitució per la qual cosa és per aquest motiu en aquell moment, i si continua amb el mateix informe diu: "*Les disposicions que no podrien ser acceptades de cap manera serien l'article 16, el 19, el 24, el 31, el 19.4.C*" etc., i que encara li queden pendents altres tipus de... això és el que deia al 2012, aleshores això no és una cosa que digui jo, és una cosa que aquí es va enviar un informe sobre això.

Jo, aprofitant que em queda l'última pregunta, només li demanaria si dintre de tot aquest anàlisi que han fet dintre de la modificació del Codi de relacions laborals, el protocol de negociació col·lectiva que va associat a la Carta Social Europea Revisada podria tenir en algun futur la possibilitat de ser ratificat per part d'Andorra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Jo em reitero amb el que he dit, és a dir, tinc l'informe aquí davant meu i aquest informe diu clarament que determinades disposicions amb l'ordenament jurídic vigent les podem ratificar però que n'hi ha altres que necessiten aquesta normativa que encara no ha vist la llum per poder-les ratificar i, per tant doncs, refermo el que he dit, és a dir hem de seguir aquest procés ordenat.

Pel que fa al protocol de reclamacions col·lectives jo crec doncs que també és una qüestió que podem encarar i és una qüestió que podem valorar, és més complexa també del que sembla perquè és veritat que té una sèrie d'avantatges, especialment pel que fa al seguiment periòdic del compliment dels articles però, els mecanismes que suposen aquestes reclamacions col·lectives també requereixen una interlocució social molt sòlida i molt ben estructurada i des d'aquesta perspectiva tots sabem, i en vam parlar l'altre dia, que una de les assignatures pendents que tenim al nostre país és el dret de representativitat dels treballadors que no ha acabat de desenvolupar-se com em podria esperar. Des d'aquesta perspectiva nosaltres també creiem que la Llei qualificada d'acció sindical i patronal introduirà mecanismes de flexibilització que permetran que aquesta representació dels treballadors pugui ser molt més àmplia del que és actualment i jo crec que si anem cap aquest camí també serà molt més fàcil encarar la ratificació d'aquest Protocol de reclamacions col·lectives.

Dit això, jo penso que hem de prioritzar i que de la mateixa manera que dic que primer s'han d'aprovar aquestes normes jurídiques internes, crec que el segon pas ha de ser ratificar aquests articles que queden pendents i, en tot cas, en un tercer estadi podríem valorar la possibilitat de ratificar el Protocol de reclamacions col·lectives.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a la següent pregunta.

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 21 d'abril del 2017, relativa als incompliments i retard en el compliment de compromisos en matèria social.

Fou registrada amb el número 504 i s'ha publicat en el Butlletí número 33/2017, del 24 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que, malgrat haver-ho anunciat en reiterades ocasions, la cartera de serveis socials i sociosanitaris continua sense estar aprovada, publicada al BOPA i, per tant en vigor, i vull recordar que és una llei aprovada l'any 2014, per aquelles causalitats, que no casualitats de les preguntes que es formulen en aquesta Cambra, ahir va sortir publicat quasi bé tres mesos després del pressupost el reglament que regula el barem patrimonial de les pensions de solidaritat, un barem sobre el que si un cas ja en parlarem també al llarg d'aquesta sessió i jo crec que més enllà d'aquesta sessió.

Vistos els continuats retards tant en la publicació dels reglaments que regulen els ajuts a l'habitatge i la seva concessió així com el retard en els seus pagaments en casos especialment sensibles.

Es demana: per què el Govern no està complint amb els seus compromisos, i també obligacions, en matèria social?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. López, deixi'm que contradigui, ja d'entrada, aquesta segona pregunta valorativa que fa avui... Veig que és la seva especialitat.

El Govern i el ministeri que encapçalo sí que està complint amb els compromisos que ha assumit i amb les obligacions que té en matèria social, i ho està fent amb escreix, des del meu punt de vista.

Passaré a respondre concretament a cadascun dels tres punts que assenyalava com a pretesos incompliments.

En primer lloc vostè diu que la cartera de serveis socials i sociosanitaris no s'ha aprovat ni publicat encara. La cartera de serveis -no sé si ho sap-, d'acord amb l'article 15 de la Llei de serveis socials i sociosanitaris inclou les prestacions econòmiques, tècniques i tecnològiques de serveis socials i sociosanitaris.

Pel que fa a les prestacions econòmiques, el reglament que les regula ja fa un any que es va aprovar sense que necessitéssim cap pregunta seva. I pel que fa a les prestacions tècniques i tecnològiques fan l'objecte d'un altre reglament que està enllestit des de la passada tardor i que tinc aquí amb mi perquè no en tingui cap dubte.

Dit això, encara no s'ha aprovat perquè és un reglament complex i molt llarg que s'ha hagut de sotmetre a la consulta dels comuns, de les entitats proveïdores dels serveis socials i sociosanitaris i de la resta d'entitats cíviques.

Algunes d'aquestes entitats han sol·licitat diverses pròrrogues per fer aportacions i tot i que la majoria d'aquestes aportacions ja s'han rebut i incorporat al text del reglament, encara en falten algunes que no volen passar per alt perquè volem que aquest reglament sigui el resultat d'un procés participatiu.

Pel que fa al reglament que ha de determinar l'abast i la valoració dels elements que conformen el barem de valoració patrimonial per tenir accés a les prestacions de la Llei de serveis socials i sociosanitaris està provat des de fa més d'una setmana i fa honor al compromís que vaig assumir de què els actius financers i els béns mobles es computarien de forma acumulada per calcular el barem de valoració patrimonial.

Vull recordar que la Llei del pressupost del 2017 va entrar en vigor a principis del mes de març, i el 23 de març següent es va celebrar el Consell Nacional de la Discapacitat durant el qual es van rebre els suggeriments de les entitats que en formen part en relació al desenvolupament reglamentari del barem de valoració patrimonial. Tot just un mes després, en un termini del tot raonable des del meu punt de vista i novament de forma participativa, el reglament s'ha tirat endavant.

Finalment, en relació als ajuts a l'habitatge vostè fa referència a retards en la publicació dels reglaments corresponents la qual cosa no té cap mena de sentit. Hi havia un reglament del 2014 que regulava els ajuts a l'habitatge i a principis del 2017 vam millorar aquesta regulació refonent-la en el Reglament de prestacions econòmiques de serveis socials i

sociosanitaris tal i com ens havíem compromès. Una nova regulació, sigui dit de passada, que flexibilitza els requisits per accedir als ajuts i que té en compte de forma més específica més col·lectius vulnerables com a prioritaris en la concessió dels mateixos, especialment les dones que viuen en una llar des estructurada -i aquesta va ser una petició que va fer la consellera Pallarés en ocasió del Debat de polítiques socials i també ens hi vam comprometre i ho vam incorporar-, però vostè sembla que quan millorem les coses no se'n recorda malgrat jo sí que li vaig fer saber en la resposta a la pregunta escrita que em va fer.

Mentre treballava en aquesta nova regulació es va prorrogar en dues ocasions la darrera convocatòria que s'havia fet, la qual cosa no té res a veure amb un retard, atès que això va suposar que es continuessin pagant els ajuts a l'habitatge a les persones a les quals se'ls havien concedit. I pel que fa als retards que esgrimeix en el pagament d'aquests ajuts ja vaig argumentar-li àmpliament en aquesta resposta a la pregunta escrita a la qual m'he referit que havia tingut un impacte molt limitat i només concernia 16 de les més de 900 persones que tenien reconeguts els ajuts a l'habitatge.

Per tant, he de dir que l'enunciat valoratiu de la seva pregunta no s'ajusta a la realitat i li reitero que el Govern compleix i continuarà complint els seus compromisos i obligacions en matèria social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A l'inici d'aquesta legislatura, ja fa gairebé dos anys amb la ministra Ferrer al capdavant de les polítiques socials, aquest Govern es va marcar dues prioritats amb caràcter immediat: una, la regulació del desplegament per llei de mesures urgents del Conveni de discapacitats de l'ONU, i l'establiment de la cartera de serveis. La ministra Ferrer, deia que aquestes dues qüestions estarien finalitzades abans de finalitzar l'any, any 2015, no aquest any sinó fa pràcticament ara dos anys. Perquè vostè no s'hagi de veure amb situacions complicades en relació a afirmacions que va fer la seva antecessora però de la qual suposo que també vostè se'n fa càrrec a l'hora de dir que no incompleixen, doncs de l'any 2015 fins ara -estem ja gairebé a un any i mig-, la definició de la cartera de serveis encara no està feta i vostè va dir

que estaria a finals del 2016 i després va dir que entraria en vigor a principis del 2017. Això ja no són afirmacions de la Sra. Ferrer sinó que són afirmacions seves.

També afirmacions de la Sra. Ferrer deia que la regulació de les mesures urgents del Conveni de l'ONU s'acabaria en un procés participatiu al setembre de l'any 2015 i que la llei s'entraria a tràmit parlamentari, una llei que tot just ara un any i mig llarg és a tràmit parlamentari, per tant, difícilment em pot no reconèixer que s'estan retardant quan s'havien de fer les coses abans d'acabar l'any 2015, al 2017 una tot just està ara a tràmit parlamentari i l'altra vostè encara està fent aquesta definició de la cartera de serveis.

Quant al tema dels ajuts a l'habitatge, efectivament s'han prorrogat dues vegades les convocatòries, evidentment la gent que es beneficiària se'ls hi continua fent el pagament, només faltaria, però no hi ha accés a noves persones que poden fer la sol·licitud; mentre vostè va prorrogant aquestes ajudes a l'habitatge, persones que amb una situació sobrevinguda doncs no hi poden accedir.

Em sap particularment greu que vostè digui: "*Només 16 persones*", jo crec que només que hi hagi una persona, el ministre d'Afers Socials hauria de ser sensible perquè aquestes "*només 16 persones*" per vostè són les persones que tenien un pagament mensual, per tant les persones amb una situació més crítica, aquelles persones que a diferència dels altres beneficiaris que reben els pagaments amb caràcter trimestral, els reben amb caràcter mensual per fer front a les seves despeses; potser a vostè ja li està bé que aquestes 16 persones durant tot aquest temps en què vostè ha estat fent això no hagin percebut, però a nosaltres ens preocupa, i molt!

Si algunes coses van quedar clares en el Debat de polítiques socials és que vostè és un gran partidari de la caritat més que part dels drets; que a vostè li agrada que les persones vagin demanant, i pidolant, i fent-los fer papers, i esperant més que no pas tenint uns drets adquirits i reconeguts; que vostè és bastant partidari d'una aplicació discrecional de barems d'obligats familiars de l'accés a determinades ajudes i fins i tot amb paraules seves i també de la seva secretària d'Estat que qui tingui alguna dificultat que els vingui a veure que amb allò de l'antiga política vostès ja resolen els casos particulars en funció de qui és el qui fa la demanda... Aquest és un element essencial que ens diferencia de vostès, els socialdemòcrates són partidaris del dret i vostè se sent, fins i tot diria, còmode amb aquesta aplicació discrecional de la normativa veient com passa el temps i els drets que han d'estar clarament regulats i establerts no es compleixen i es permet la llicència

de fer aquesta aplicació discrecional de reglaments i altres actuacions.

Per tant, no em faci cap consideració de què estic fent una pregunta valorativa, potser sí que és una afirmació perquè és evident que han incomplert les seves promeses o els seus compromisos amb aquesta matèria amb temes tant importants, i una vegada més -i l'exemple dels només 16 casos és un bon exemple-, vostès demostrin la seva insensibilitat davant d'aquesta situació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, per la dúplica.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo evidentment, no perdré ni deu segons en respondre les seves al·lusions personals perquè a mi aquest tipus de debats no m'interessen.

Jo no sé quins van ser els compromisos que va assumir la ministra Ferrer, jo el que li puc dir és que ens podem equivocar en el camí, segurament ens podem equivocar, sempre podem fer-ho millor i més ràpid però crec sincerament que fins el dia d'avui i en tot cas en l'any i mig i escaig, o en l'any i escaig que sóc ministre, aquest Govern pot presentar un bon balanç en matèria de polítiques socials. En un any i mig hem convocat la Comissió Nacional de Benestar Social, hem creat i convocat la Comissió de Participació de les Entitats Cíviques, s'ha creat i reunit en diverses ocasions la Comissió Nacional de Prevenció de la Violència de Gènere i Domèstica, s'han reorganitzat i clarificat les competències entre el Govern i els comuns en matèria de serveis socials, s'han regulat les prestacions econòmiques -abans m'hi referia-, s'han assolit amb escreix els l·lindars mínims de treballadors i educadors socials que exigeix la Llei de serveis socials, s'ha creat el servei de l'assistent personal, el servei d'infants i adolescents en risc i el servei de temps lliure per a adolescents i adults amb una discapacitat greu, s'han constituït les noves àrees de polítiques d'igualtat, de suport als joves tutelats i extutelats, de serveis socio-sanitaris i de gestió de prestacions, s'ha entrat a tràmit parlamentari -vostè també s'hi ha referit- la Llei de mesures urgents per donar compliment al Conveni dels drets de les persones amb discapacitat i s'ha presentat l'informe inicial de compliment d'aquest Conveni i, a més a més, hem iniciat els treballs de la nova Llei d'infància i adolescència i de la nova Llei d'ocupació, entre moltes altres accions.

Jo crec que això, Sr. López, no és caritat. Això ho fem perquè la Llei de serveis socials i socio-sanitaris és una llei pionera i avançada i ens la creiem, una llei per cert que vostès no van votar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí Sr. Espot, evidentment que no la vam votar i ben contents que estem d'haver-ho fet i cada dia que passen els fets -i avui també tindrem ocasió- ens reiterem en aquella votació.

Si em permet dues consideracions abans de fer la repregunta, hauria de conèixer els compromisos que va adoptar la Sra. Ferrer perquè és la seva antecessora, primer, i després perquè vostè també feia part d'aquest Govern, per tant em sembla que hauria d'estar al corrent. Després, vostè em parla de taules, de reunions, de més comissions i ja em sembla bé... En el seu moment se'n reien de nosaltres perquè havíem creat més taules i taules i els semblava que això era una manera ineficient de fer política... Ja ens sembla bé que hagin reflexionat sobre aquesta qüestió i que vegin que és bo dialogar amb els ciutadans però, els compromisos i la realitat és tossuda i, per tant, finalment, totes aquestes taules si no comporten a accions concretes, doncs, de poc serveixen, tot i que, evidentment, benvingut sigui el diàleg amb els ciutadans.

Diguin si és cert, Sr. ministre, si la Llei de serveis socials de la qual vostè n'està tan orgullós es va aprovar el 2014, crec que es va publicar al BOPA el 21 de maig del 2014, i que la definició de la cartera de serveis que ha de determinar clarament quins són els serveis que es pretén quan estem a punt de fer tres anys, és encara pendent?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Jo no parlo dels compromisos de la Sra. Rosa Ferrer perquè ja els hem honorat entretant, bàsicament per això. Però evidentment els conec perfectament i hi ha una absoluta política de continuïtat en aquest

sentit, i de desplegament d'una llei de serveis socials i sociosanitaris que, com li he dit, és una llei avançada i pionera. Una llei que vostès ni tan sols coneixen, perquè no s'han interessat ni han analitzat el seu contingut. Perquè abans vostè quan ha parlat de caritat i ha dit que nosaltres no estàvem d'acord amb els drets garantits, hauria de saber que gràcies a la llei de serveis socials i sociosanitaris, totes les prestacions no contributives que regula, han passat de ser precisament objecte de caritat a una prestació garantida que s'ha de satisfer amb independència de les previsions pressupostàries.

Per tant, jo crec que hauria de revisar bastant la seva forma de veure aquesta llei i si tingués una obertura de ment, veuria, doncs, que ha aportat bastants beneficis des de la perspectiva dels serveis socials i sociosanitaris del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, més que una altra, la mateixa repregunta. És a dir, si és cert o no és cert que gairebé tres anys després de l'aprovació de la llei, la cartera de serveis està pendent d'aprovació per part de Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Que no li he contestat a la pregunta perquè ja li he contestat inicialment. Li he dit que la cartera de serveis socials i sociosanitaris inclou les prestacions econòmiques que fan l'objecte d'un reglament que es va aprovar al maig del 2016, i les prestacions tècniques i tecnològiques que fan l'objecte d'aquest reglament, que si vol després li'n lliuraré una còpia, i que està elaborat i finalitzat des de la passada tardor. I que estem esperant que les diferents entitats cíviques ens facin les seves aportacions perquè volem que sigui un reglament participatiu.

Si vol li puc repetir 50 vegades el mateix, però crec que ja li he donat resposta a la seva pregunta, i crec que hauria d'escoltar quan algú li parla.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Patrícia Riberaygua.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria fer una pregunta al ministre.

Les taules i comissions que parlava el Sr. Pere López que s'havien constituït, que el ministre ha dit que s'han constituït, així ho diu la llei, la llei 6/2014. Voldria saber o demanar al ministre que no només és constituir la taula, també té unes funcions. Perquè el Sr. López diu, constituir. Bé, constituir i treballar, perquè tenen unes funcions i potser també hi ha una comissió que pot participar en l'elaboració de la cartera de serveis. Doncs, aquestes comissions estan constituïdes i actives, i amb les seves funcions, tal com diu la llei?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment, Sra. Riberaygua, celebri que vostè, doncs, vegi les coses dins d'una perspectiva una mica més àmplia. Òbviament, convocar i crear comissions no significa reunir taules per reunir-les i per passar el temps. Evidentment, hi ha un treball al darrera i aquestes comissions el que permeten, és anar avançant en diferents accions i programes.

Però una vegada més, jo crec, doncs, que el Sr. López demostra que ell ve aquí amb un guió preparat i li és completament igual el que li puguem explicar. Perquè jo li he dit, doncs, que hem creat tota una sèrie d'accions, que hem creat tota una sèrie de programes, que hem procedit a una reorganització competencial, que hem entrat a tràmit parlamentari una llei de mesures urgents, que fins i tot avui, precisament, fa l'objecte d'un article en un mitjà de premsa estranger de prou difusió, que estem treballant una llei d'infància i d'adolescència, que estem treballant una nova llei d'ocupació, i tot això li és igual. Per a ell això són fer taules i perdre el temps.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, Sr. Espot, això del guió ja no és gaire nou. És a dir, sigui una mica més enginyós a l'hora de fer algunes afirmacions, perquè de tant repetir al final acaba perdent credibilitat. Doncs, intenti buscar alguna fórmula una mica més creativa si vol dir alguna cosa que realment em faci reflexionar.

Llavors, vostè entén que és agosarat dir que tres anys després de la llei, el reglament encara no està aprovat i que nosaltres fem alarmisme i expliquem les coses com no són. Per tant, vostè entén perfectament normal que tres anys després de la llei, la definició de la cartera de serveis encara estigui pendent i que fer crítica d'això, doncs, és exagerat. I, en tot cas, és una cosa que no té raó de ser, perquè és normal que tres anys després, el reglament que ha de desplegar clarament els serveis, qui pot accedir-hi, com es pot accedir, la definició d'aquests serveis encara estigui pendent.

Ja sé que vostè es trobava més còmode amb la discrecionalitat de a qui li dono o a qui no li dono. Però als que ens agraden les coses clares i els drets per a tothom i qui té accés i no té accés, preferiríem que aquest reglament estigués fet ja des de fa bastant temps.

En relació a la Convenció de l'ONU de les discapacitats, que també en parlava de la seva antecessora, la Sra. Ferrer, i que també vostè considera que el retard, doncs, no està justificat, la llei, el conveni es va ratificar l'any 2013, l'anunci de les mesures urgents també està fet molt anteriorment. Es va dir que es faria de seguida a l'iniciar la legislatura. I, per tant, hi ha un retard que m'agradaria que em confirmés. És a dir, el seu compromís era que això s'entrés a tràmit parlamentari al setembre del 2015. Em pot dir quan es va entrar, perquè jo no recordo exactament aquest projecte de llei de mesures anomenades urgents -que no són tan urgents- i quin retard sobre la previsió inicial que havia fet el Govern, s'ha fet aquesta entrada a tràmit?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Miri Sr. López, jo no entraré aquí en un ball de xifres de si sis mesos, un any o un any i mig. Si el compromís que va assumir la Sra. Ferrer, si el

compromís que he assumit jo. Jo crec que el que importen són els fets, els fets palesos. I el fet és que aquesta cartera de serveis ja està elaborada i a punt de ser aprovada. Que si cal que esperem uns mesos més esperarem perquè sigui un reglament participatiu on totes les entitats cíviques hagin pogut fer sentir la seva veu, i aquesta veu s'hagi incorporat al text del reglament. I el que importa, és que la llei de mesures urgents, per adaptar-se al Conveni de les Nacions Unides dels drets de les persones amb discapacitat, un conveni, per cert, que es va ratificar a instància d'aquest Govern, perquè estava signat des de l'any 2007 i vostès no havien promogut la ratificació quan van governar, doncs, el que importa és que aquesta llei també està entrada a tràmit parlamentari.

Això és al final el que comptarà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, doncs passem a la següent pregunta.

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a l'estat d'avançament dels processos tècnics i administratius per a implantar una infraestructura heliportuària a la zona de les Tressoles propera a FEDA.

Fou registrada amb el número 505, i s'ha publicat en el Butlletí número 33/2017, del 24 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi. Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 2 de febrer del 2017 el ministre d'Ordenament Territorial ens informava als consellers generals, en compareixença a la Comissió Legislativa d'Ordenament del Territori i Urbanisme, dels resultats dels primers informes que disposava, així com de les previsions que tenia per tal d'ubicar un heliport als terrenys propietat de FEDA a la zona de les Tressoles.

Durant les setmanes posteriors a aquella compareixença hem pogut constatar que el Comú d'Encamp ja hauria mostrat la seva posició favorable per a emplaçar l'heliport i fins i tot hauria fet els

primers passos per a avançar la formalització d'un pla especial per facilitar l'estructura projectada.

Per una altra banda, i segons declaracions fetes el 19 d'abril als mitjans de comunicació, la cònsol d'Escaldes-Engordany manifestava i cito textualment que: "encara no sabem on s'ubicarà del cert l'heliport i tampoc disposem dels informes sobre la seva viabilitat".

Tenint en compte aquestes consideracions es pregunta el següent:

Ens pot informar el ministre per quins motius el Govern no ha tramès tota la informació necessària al Comú d'Escaldes-Engordany en aquesta qüestió tal com sembla que sí que ho ha fet al Comú d'Encamp?

Ens pot explicar el ministre dels avantatges de la zona escollida en relació amb la desestimació de les fracassades ubicacions anteriors del Patapou i de la Comella?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer, manifestar-li que la seva motivació parla que els terrenys són propietat de FEDA, quan no ho és. Hi ha un conjunt de propietaris.

Doncs, bé, la pregunta que vostè ha dirigit consta de dos parts. Totes dos contenen, al meu entendre, falsedat en els propis enunciats respectius.

En primer lloc pregunteu per quins motius el Govern no ha tramès tota la informació necessària al Comú d'Escaldes en aquesta qüestió que sembla que sí que ho ha fet el Comú d'Encamp?

Donant per fet que el Govern ha aportat al Comú d'Encamp la informació que ha ocultat al Comú d'Escaldes, i en aquesta presumpció, senzillament mancada de la veritat, la informació aportada als dos comuns és la mateixa. En efecte, jo mateix acompanyat pels tècnics del ministeri vaig desplaçar-me en una ocasió al Comú d'Encamp i en una altra ocasió al Comú d'Escaldes, per explicar la iniciativa davant la totalitat dels consellers, tant majoria com oposició dels respectius comuns.

Les explicacions que vam aportar en un i altre cas van ser les mateixes. És mes, la presentació de diapositives mostrades en les dues ocasions va ser la mateixa. Les úniques diferències, totalment lògiques, vénen donades perquè en relació als plànols, com és

obvi, en un cas s'insistia de les afectacions en una parròquia, i en l'altre cas les afectacions de l'altra parròquia. També, com és evident i inevitable, en el torn de preguntes en les reunions un i altre comú van formular preguntes diferents atès la procedència de la seva parròquia. Però no hi ha hagut diferències d'informació envers els dos comuns més enllà de les precisions òbvies que he esmentat.

Així doncs, li comunico que no és cert que el Govern no hagi comunicat al Comú d'Escaldes tota la informació que ha aportat al Comú d'Encamp. Hem exposat tota la informació disponible als dos comuns i les úniques diferències de percepció que puguin haver-se donat provenen de les preguntes fetes pels consellers comunals.

En relació a la segona part de la pregunta, un cop més l'enunciat es capció i no s'ajusta a la veritat. L'expressió de la desestimació de les fracassades ubicacions anteriors del Patapou i de la Comella és desafortunada i enganyosa. Les ubicacions del Patapou i de la Comella no s'han considerat mai inadequades per implantar un heliport. No s'ha executat l'heliport en cap d'aquestes posicions per altres motius que a continuació em referiré, però no perquè les ubicacions es desestimessin per implantar-hi un heliport.

En el cas del Roc del Patapou es va reubicar l'adjudicació definitiva de la concessió administrativa perquè després de l'adjudicació es va constatar que algunes de les exigències del plec de bases no es podien complir correctament, però la idoneïtat de la ubicació per emplaçar l'heliport del Roc del Patapou no ha estat mai desestimada.

Pel que fa a la Comella, el Comú d'Andorra la Vella va proposar inicialment diverses opcions de possibles terrenys de propietat comunal, i un cop analitzades les diferents alternatives es va retenir una ubicació que, d'acord amb les anàlisis preliminars complia els requisits exigits per implantar l'heliport. Ara bé, tot i que inicialment el comú l'havia proposat, finalment no es va avançar amb el comú per la cessió de l'esmentat terreny. Per aquest motiu no es va progressar més en els estudis. Però la idoneïtat de la ubicació per emplaçar un heliport de la Comella no ha estat mai tampoc desestimada.

És a dir, no té gaire sentit respondre a la seva pregunta en els termes que ha estat formulada per la manca d'exactitud del propi enunciat de la pregunta. Tal com us he informat, insisteixo que les ubicacions abans esmentades no han estat mai considerades inadequades per realitzar-hi un heliport.

Tot i això i amb la voluntat de contestar a la vostra pregunta exposaré a continuació alguns avantatges que presenta la zona de Tresoles d'Encamp respecte

al Roc del Patapou i el de la Comella. He exposat que les anàlisis preliminars dels tres emplaçaments als que refereix la vostra pregunta són correctes i en conseqüència es donen que les tres ubicacions i les circumstàncies adequades per progressar en els estudis aeronàutics de detall, per aquest motiu els avantatges als quals em referiré a continuació no tracten sobre aspectes aeronàutics, en principi serien adequats en les tres ubicacions sinó d'una altra manera.

La ubicació de Tresoles es troba, pel que fa a l'entorn més directe en una zona industrial dura, per aquesta raó es redueixen les necessitats de mesures de mitigació de soroll. La posició de Tresoles, també, es troba aproximadament al centre geogràfic d'Andorra a vol d'ocell, per aquest motiu es minimitzarà el temps de viatge aeri a qualsevol altre indret del país i el temps que pugui necessitar algun passatger per desplaçar-s'hi.

I la connectivitat viària...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Torres:

Sí, Sr. síndic.

... i la connectivitat viària és excel·lent atès que es troba molt a prop de la carretera general 2 del túnel dels Dos Valires i que enllaça amb la Parròquia d'Ordino i la Massana i amb la Vall del Nord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, en primer lloc, el Sr. ministre parlava de falsedats en els enunciats. Bé, jo simplement em remeto als fets, al que va aparèixer a la premsa, i cito, doncs, la Sra. cònsol d'Escaldes que diu "encara no sabem on s'ubicarà del cert l'heliport i tampoc disposem dels informes sobre la seva viabilitat".

Bé, tenint en compte, doncs, que la cònsol d'Escaldes igual que el cònsol d'Encamp són del mateix color polític que el qui governa, doncs, no entenc aquesta mena de declaració. No ho he dit jo, ho diu la Sra. cònsol d'Escaldes.

Però bé, per altra banda, doncs, a les respostes que em feieu sobre el perquè es va desestimar el Patapou i la Comella, vostè avançava motius suposadament

tècnics, però en cap moment ho ha volgut obviar certament, doncs, una certa pressió ciutadana que hi va haver, especialment pel terreny del Patapou però també a la Comella.

Per altra banda, em deia els avantatges, parlava dels avantatges d'escollir la zona de les Tresoles. Bé, una vegada més, doncs, vostè torna o argumenta aquesta ubicació parlant que es tracta d'una zona industrial dura. Evidentment no li negaré pas, és una zona industrial definida en el pla d'urbanisme de la Parròquia d'Encamp que vostè coneix molt bé. Però bé, torno a dir, per la part d'Escaldes, doncs, que no hi ha una zona industrial i hi ha bastants habitatges i, fins i tot, hotels a proximitat, que vostè sembla ser que no considera, doncs, la qüestió no és la mateixa. I aquí podríem entrar, fins i tot, a una altra mena de debat, que justament, doncs, també té a veure amb la que jo qualifico de reformeta de les competències, doncs, amb la quina en aquests moments s'està tractant d'aquells informes que podien ser vinculants pel tema de les infraestructures, especialment, o aquells que en dieu sensibles o no sensibles. I aquest podria ser un clar exemple del perquè, doncs, una infraestructura d'aquest tipus o un equivalent que es posa en un límit d'una parròquia fronterer amb una altra parròquia, pot convenir a una parròquia però a l'altra potser no li podria convenir, i entenem que alguna cosa hi hauria de dir.

I per tant, jo crec que aquest problema va molt més enllà i vostè només té una visió parcial perquè ja li va bé de situar-ho en aquest lloc. Que és un lloc que vist des de la Parròquia d'Encamp, segurament, hi ha motius i arguments, tal com ens exposava a la Comissió d'Ordenament Territorial. Però jo entenc que el que està fent Govern en aquest cas és, i si ho comparem -per això li parlava de la zona de la Comella i del Patapou desestimades- ara vostès el que estan fent és crear equipaments en funció de quins ciutadans hi ha. Hi hauria, segons el vostre Govern, ciutadans de primera, de segona o potser de tercera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

A part d'això, m'agradaria afegir que vostè, el dia que jo vaig venir a la Comissió de Política Territorial a exposar el projecte de l'heliport, ja fa mesos d'ençà, penso que va ser el mes de... li diré concretament, el

dia 2 de febrer, és a dir ja fa pràcticament tres o quatre mesos, es va exposar tot el mateix projecte que s'havia exposat al Comú d'Escaldes i al Comú d'Encamp, a l'igual que es va exposar al Consell.

Vostè es remet a la premsa per saber on s'ubicarà o no s'ubicarà l'heliport del que diu la cònsol d'Escaldes. La ubicació exacta ja es va manifestar en Comissió de Política Territorial, que no estava, és a dir, la unitat d'actuació sí que està definida, que és la unitat d'actuació Tresoles, però dins de la mateixa unitat d'actuació són els estudis concrets que ens diran allà on va exactament l'heliport.

Vostè em parla de la pressió ciutadana que hi ha hagut, que s'han cedit en pressions ciutadanes. Nosaltres aquí hem intentat fer les coses pas a pas. És a dir, s'ha encomanat un projecte primer aeronàutic per part de l'assessor del Govern, després un informe aeronàutic per part dels tècnics francesos, és el que s'ha exposat. I ara, justament, hem tret el plec de bases per seleccionar l'equip multidisciplinari amb un arquitecte, un enginyer, un enginyer aeronàutic i d'altres professionals per fer els estudis d'impacte acústic, etc. I aquests seran els que realitzarà, diguéssim, el projecte final.

I al final d'aquí què es farà? Un cop que tinguem tots aquests estudis, demanarem una última validació als experts francesos. Però em sobta molt la seva situació perquè jo recordo que el dia que vam fer la compareixença, vostè em va semblar que era un gran entès del tema aeronàutic, perquè van estar parlant amb l'assessor que tenim nosaltres aeronàutics, de les turbines i d'aquestes coses que jo la veritat no hi entenc gaire. I ara em dono compte que després de sortir la pressió popular a través d'un membre actiu del vostre partit polític, sembla que a vostè li hagin demanat, vagi al Consell a fotre'ls-hi més "cizaña" sobre el tema de l'heliport, perquè com que no n'han tingut prou amb dos vegades, a veure si els podem tombar una tercera vegada i deixar-los ben retratats.

Jo només li dic una cosa Sr. Naudi, que nosaltres estem fent tots els esforços i fem les coses com calen i garantint al màxim la seguretat per tots els ciutadans. Si mai hi ha algun dubte que hi hagués alguna cosa, algun requisit que no es complís, evidentment, no es faria. Però nosaltres, fins ara, hem fet tots els punts que crèiem convenient i hem donat tota la informació i hem sigut transparents en tot. Això no m'ho posi en dubte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, per les repreguntes.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo crec, primer vostè veu bruixes allà on no hi són, de contestar que cap membre de la meua formació política forma part o encapçalaria aquest moviment. No és així, ja ho va explicar jo crec.

Bé, en tot cas, l'únic que constato, doncs, que Govern té una intenció, que és lícita, no li negaré pas que vulguin defensar allò que ja heu defensat, ja portem 6 anys amb aquesta comèdia que realment fa falta un heliport i que és un heliport itinerant. Doncs, jo el que constato són una sèrie de contradiccions. Bé, ens deia fa dos dies, doncs, que els vols no sobrevolarien la població, que passarien pel bosc de la Comella, però bé jo crec que malgrat sigui ministre d'ordenament del territori crec que no coneix el territori. No li negaré que coneix molt bé la Parròquia d'Encamp però en canvi a Escaldes jo no sé per on arribarà perquè hi ha realment una zona, segons les trajectòries que ens va explicar a la comissió, hi ha una zona que està molt habitada, que és la zona des del Barri, passant pel Coll de Caldes, la part baixa d'Engolasters, on hi ha bastants habitatges i hotels.

Però també em deia fa una estona i ho havíeu dit en aquest roda de premsa que la materialització del projecte finalment dependrà dels resultats dels estudis que encara estan pendents de realitzar. Ho acaba de dir ara mateix i ho va dir l'altre dia, però per altra banda, hem vist com ja heu tret licitació, doncs un concurs...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la vostra pregunta Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Acabo Sr. síndic.

...doncs per desenvolupar el pla de viabilitat, la construcció. Jo crec que és posar el carro davant dels bous. En qualsevol projecte s'ha de fer primer un estudi de viabilitat econòmica, tècnica i de seguretat i després veure com llençar l'operació.

En tot cas vaig a la primera repregunta, doncs si ens pot explicar, donada la configuració orogràfica i peculiar de la zona, ens pot explicar si es garanteixen de forma òptima les condicions de seguretat de les vies d'escapatòria per les maniobres d'aterratge i d'enlairament?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres de comèdia no en fem. Nosaltres el que intentem és que el país avanci amb noves infraestructures i pensem que aquest és un projecte de país que evidentment també ens donem compte que ningú el vol a la vora de casa, però hi treballem perquè hi creiem fermament que és una porta més d'entrada al nostre país pels turistes que ens visiten.

Vostè em demanava sobre els plans de vol. Els plans de vol ja van estar exposats. Es va dir que es minimitza el sobre vol. També li he de dir que cap a Escaldes només podrien volar els helicòpters que són bi turbina, és a dir amb més seguretat i els cap a Encamp serien els mono turbina perquè hi ha més zones d'aterratge. Justament és que és això, amb aquest informe que hem encomanat, amb aquest equip multidisciplinari que encomanem tota la redacció del projecte, és el que ens aclarirà tots aquests dubtes. Per això jo no li dic que segur que es farà aquí. És a dir que jo li estic dient que de moment tots els requisits que necessitàvem per poder tirar endavant tots aquests estudis, estan complerts. Ara tirem tots aquests estudis endavant. Si algun d'aquests estudis no està bé, tampoc el faríem. Però si estan bé, sí que el farem. Aquesta és la meua posició.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra pregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, ja veig que la seva determinació és de fer-lo, no cal que ens ho expliqui. Evidentment els estudis, jo crec que la totalitat dels estudis a nivell de seguretat, de viabilitat econòmica els hauríeu d'haver tingut abans de decidir realment, de situar i fer aquesta infraestructura en aquest lloc. Jo crec que heu fet unes passes molt agosarades. Jo entenc que des de la visió encampadana aquella zona pugui anar bé, però des de la visió escaldenca, aquella zona jo crec que planteja problemes. En tot cas, tampoc m'heu respost a la pregunta aquesta que tampoc es va acabar de respondre perquè clar, finalment els informes tècnics o el paper ho suporta tot.

A nivell de les maniobres d'aterratge i d'enlairament a les vies d'escapatòria en cas de necessitat de què es faci la maniobra, aquella zona no sé si realment, no m'ho ha respost si acaba de garantir que hi ha els angles suficients per poder aterrar d'emergència o poder sortir, tenint en compte que hi ha una orografia que limita els 360 graus a banda i banda perquè hi ha la muntanya, però per l'altra banda hi ha una sèrie d'equipaments de FEDA i la carretera i doncs ja m'explicarà si falla la maniobra on aterraria. En tot cas...

El Sr. síndic general:

Quina és la seva pregunta Sr. conseller...

El Sr. Víctor Naudi:

Faig una altra pregunta Sr. síndic.

Doncs, per quin motiu s'entesta el Govern a voler un heliport proper a les zones habitades?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, dir-li vostè és conseller d'SDP, em sembla conseller d'Escaldes, però jo no sóc ministre d'Encamp, sóc ministre del Govern d'Andorra i busco la millor ubicació per les coses. Podria estar a Encamp com podria estar a la Massana, com podria estar a Escaldes, com podria estar a un altre indret. No em digui que perquè som d'Encamp volem l'heliport a Encamp. Hi havia totes les parròquies que no el volien. A Encamp hem trobat una ubicació, que és una ubicació industrial dura, per això es va escollir aquest emplaçament. No entenem el perjudici cap a Escaldes, ni crea una inseguretat cap a Escaldes. I ja li repeteixo, si hi hagués algun tipus d'inseguretat, no es preocupi que aquesta infraestructura no es faria. Però com bé diuen membres del seu partit polític, que enganyen a la població dient que podria caure sobre FEDA quan els helicòpters en cap cas passen per sobre de FEDA i d'altres afirmacions que fan quan ells mateixos no coneixen ni el projecte. Perquè la plataforma no s'ha ni molestat a demanar-nos hora al Ministeri d'Ordenament Territorial i Transports per conèixer de primera mà el projecte. I penso que han anat a visitar totes les institucions menys la institució a la qual havien de venir a visitar. Ja fa tres vegades que

faig l'ofertament perquè em vinguin a veure però sembla que no en tinguin ganes perquè no volen els arguments.

Nosaltres, els informes aeronàutics que nosaltres tenim, tant l'informe aeronàutic intern com l'informe aeronàutic dels enginyers francesos ens avalen que aquesta és una ubicació possible per l'heliport.

Jo evidentment no sóc cap especialista amb aeronàutica, per això ens remetem a aquests informes. A més, afegirem l'altre informe de l'empresa que farà tota la redacció del projecte, i a part d'això encara per més garanties, demanarem una última validació als equips francesos. Suposo que aquestes qüestions que a vostè li preocupen tant, els enginyers aeronàutics les han de tenir resoltes. En aquest cas fins al punt d'avui, estan resoltes. Cap a Escaldes performance 3 i cap a d'alt cap a Encamp, performance 1. És a dir bi motor i mono motor. I tots els dies n'anem aprenent de coses, vostè segurament ja les sap aquestes perquè el veig molt informat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Remet sempre que en funció dels estudis, i evidentment no pot ser d'una altra manera, que finalment segons com no ho faria, però, bé, jo crec que heu començat una vegada més la casa per la teulada. Amb aquest concurs que heu llençat, doncs ja s'avança, és va molt enllà en decidir una sèrie de coses d'empreses, i després si això realment els estudis definitius diguéssim que aquesta opció no és vàlida, ja veuríem aquí qui hauria de sufragar aquestes despeses.

Vostè el trobo molt agosarat quan diu que no sobrevolarà les instal·lacions de FEDA.

Bé, vostè em qualificava de com entendre-ho, però jo tampoc hi entenc d'aquestes qüestions però sí que constato que els helicòpters sovint en funció de la climatologia, de la pressió atmosfèrica, a vegades aquelles trajectòries que tenen previstes de fer, realment no són les que ells voldrien i acaben havent de desviar. I la garantia que no sobrevolarà les instal·lacions de FEDA, jo penso que és molt agosarat poder-ho dir.

En tot cas, no m'ha contestat abans, i tampoc m'havia contestat l'anterior pregunta, per què realment volen un heliport prop de les zones habitades? I per altra banda, li faig una tercera repregunta, no sé si me la contestarà o no. Com té previst el Govern resoldre els problemes de duanes tant en l'espai andorrà com a les zones dels aeroports internacionals?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo crec que li havia contestat a totes les preguntes. Per què posem un heliport a una zona pròxima als habitatges? Penso que aquest és un dels indrets centrals on hi ha menys habitatges a proximitat, i a més vista la ubicació com li he dit, és una ubicació molt centrada del país, i vam pensar que aquesta és una bona ubicació. Nosaltres entenem que un heliport en una zona allunyada del centre, o molt allunyada del centre, no donaria el servei que ha de donar un heliport. Això també minimitzaria, -que se n'ha parlat-, els sobre vols que puguin haver-hi cap a l'hospital. Perquè molts dels pacients de l'hospital, alguns es podrien desplaçar fins a l'heliport per sortir i això evitaria que es sobrevoles de manera flagrant tota la zona d'Escaldes.

Però em dóna la sensació que mentre jo li vaig donant les explicacions, vostè no em vol entendre, i com que no em vol entendre, no m'anirà referint, no m'anirà repetint com un "perroquet", com diuen els francesos.

Després em deia, com tenim previst resoldre els problemes de duana i de policia? En l'espai aquest, ja tenim previst que s'hi habilitin uns despatxos de duana i de policia, per quan hi puguin haver els vols i que es puguin fer els controls allà dels passatgers.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Hauríem d'anar conclouent...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, una última repregunta Sr. síndic.

Crec que em respon parcialment a les preguntes, bé en fi.

Ara mateix afirmàveu que aquella zona és una zona poc habitada.

Doncs, la repregunta seria: com justifiqueu, en tant que ministre d'Ordenament del Territori i doncs coneixedor del territori, de què aquella zona és una zona poc habitada, la zona propera a l'heliport i on arribaran la major part dels vols s'entén.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Com li he dit és una zona que a proximitat no hi ha molts habitatges, ja li dic ben bé, hi ha la central de FEDA, hi ha la planta de PAVAND, hi ha la planta de formigó, només hi ha indústria dura on s'hi produeix molt soroll i allà no és una zona on la gent, en general, hi vulgui anar a residir a proximitat d'aquesta zona, i és en aquesta zona concreta. Evidentment, quan ja ens desplacem cap a baix a Andorra tenim el país que tenim i hi ha habitatges cap a dalt, cap Encamp, que hi ha els habitatges de la Bartra -que vostè diu que no hi ha cap Encamp-, hi ha els d'Escaldes -quan pugues cap el Roc de Caldes-, però les sendes de vol estan molt ben definides i minimitzen molt el vol a sobre dels habitatges. A sobre dels habitatges que poden haver-hi de la part d'Escaldes, per si li preocupa al seu company de partit, allà volen anar els bi turbines que són els que tenen més seguretat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, jo li voldria fer una pregunta al Sr. ministre. Vostè s'ha referit... Bé, de fet ja ens ho havia dit el fet aquest de què des d'aquesta nova ubicació de l'heliport també seria un punt de partida pels malalts de l'hospital. Jo voldria saber si vostès ho han parlat això amb el personal mèdic perquè a nosaltres ens han arribat reflexions de dir què això potser seria no massa adequat en el sentit de què quan necessitem el trasllat d'algú amb helicòpter és sovint una urgència,

és una cosa molt important i que s'ha de córrer i entenem que, a més a més, si s'hagués de traslladar aquest malalt a aquest altre heliport això vol dir manipular-lo, posar-lo en una ambulància... Bé, més que res és que a nosaltres ens han arribat comentaris dient que això no seria una proposta adient i, per tant, voldria saber si vostès ho han comentat amb personal sanitari i si s'han plantejat també de conservar igualment la possibilitat de què en cas de necessitat es pugui continuar utilitzant la infraestructura que tenim ara?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sra. Gili per la seva pregunta.

Doncs bé, és veritat que en part té raó perquè no tots els vols es podrien fer perquè hi ha casos que són molt urgents, però hi ha d'altres casos en què també s'utilitza l'helicòpter que no són de tanta urgència i que permeten una certa mobilitat. Això és el que se'ns va manifestar, no ho tenim escrit de forma formal, que serà així, però potser un dels punts positius que també ens ajudin a minimitzar els vols sobre la Parròquia d'Escaldes i d'Andorra la Vella, a proximitat de l'hospital, que aquests sí que creiem que causen un impacte acústic important.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la següent pregunta.

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a la titulació requerida als tècnics habilitats per portar a terme direccions d'obres en l'àmbit de l'edificació.

Fou registrada amb el número 514 i s'ha publicat en el Butlletí número 33/2017, del 24 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Segons l'article 110 del Reglament de la Construcció, la direcció de l'obra ha de ser assumida per un o més tècnics amb la titulació pertinent, als quals correspon vetllar perquè les obres, les instal·lacions o els treballs s'executin d'acord amb el projecte aprovat i perquè es respecti la normativa urbanística, de construcció i altres normatives sectorials aplicables per raó de la matèria sobre la base de la Llei de l'arquitectura del 1999 i les seves disposicions transitòries i davant de dubtes relatius a sobre quines són les persones autoritzades a redactar projectes, estudis i altres treballs tècnics de l'àmbit de l'arquitectura, es considera adient demanar aclariments a Govern.

Així, demanem: quines titulacions han de tenir els tècnics que pretenguin fer actuacions de direcció d'obres en l'àmbit de l'edificació? Els tècnics responsables de la direcció tècnica d'obres han d'estar col·legiats al Col·legi d'Arquitectes?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé Sra. consellera, la pregunta que ha dirigit cita específicament l'article 110 del Reglament de la construcció, començaré doncs referint-me a aquest reglament.

El Reglament de construcció actualment vigent, del 3 d'octubre del 2012, estableix que tota obra major ha de comptar amb una direcció facultativa contractada pel promotor la missió del qual és: vetllar perquè les obres s'executin d'acord amb el projecte aprovat, que respectin les normatives aplicables, dirigir l'execució dels treballs, vetllar en la part que li correspongui perquè es compleixi el projecte de seguretat i higiene, recopilar tota la documentació necessària per reflectir com és l'obra executada.

El Reglament de construcció imposa que el promotor ha de contractar una direcció facultativa en tota obra major, però no entra a requerir cap titulació concreta, es limita a referir-se a tècnics amb la titulació pertinent; és coherent que sigui així perquè el Reglament de construcció regula els procediments administratius perquè els particulars executin les obres: atorgament de llicències, cèdules d'habitabilitat, etc, però no pretén regular competències professionals.

Per resoldre aquesta pregunta hem de recórrer a una altra normativa. La Llei reguladora de l'exercici de les professions lliberals de l'arquitectura, del 30 de juny de 1999 -que també ho cita explícitament en l'enunciat de la vostra pregunta-, aporta una miqueta més de llum. Aquesta Llei sí que estableix regles relatives sobre quins tècnics són legalment competents per redactar projectes i/o dirigir les obres d'edificació, regles que si bé no són totalment prou clares en tots els casos sí que fixen uns criteris generals.

D'entrada, aquesta Llei estableix dos categories de tècnics professionals que són: els tècnics de grau superior, que es denominen "arquitectes": són aquelles persones que han obtingut directa o per convalidació un títol oficial d'arquitecte atorgat per l'Estat espanyol o per l'Estat francès; tècnics de grau mitjà, que es determinen "arquitectes tècnics" o "aparelladors", o altres denominacions sinònimes: són aquelles persones que han obtingut directament o per convalidació un títol oficial atorgat per l'Estat espanyol o per l'Estat francès que correspongui a aquestes denominacions i activitats professionals.

L'esmentada Llei reguladora de l'exercici de professions liberals de l'arquitectura estipula a grans trets, i de manera resumida, que: els arquitectes són competents professionalment per redactar projectes i dirigir les obres de tot ordre en els camps de l'edificació i l'urbanisme de conformitat amb les facultats que els són reconegudes per la legislació vigent del país que ha lliurat o convalidat el títol professional. És important aquest esment en la relació a la legislació del país que ha lliurat el títol perquè és coherent amb el Conveni de Lisboa, al que després em referiré. Aquest Conveni internacional, com després veurem, obra les portes que van més enllà dels criteris establerts per la Llei reguladora de l'exercici dels professionals liberals de l'arquitectura.

Per la seva banda, els arquitectes de grau mitjà són competents professionalment per redactar projectes de volumetria, de dimensions limitades i per dirigir obres d'edificació de tot ordre de conformitat amb les facultats que els hi són reconegudes per la legislació vigent del país que ha lliurat o convalidat el títol professional.

Tant els arquitectes com els arquitectes de grau mitjà -és a dir "tècnics"- són competents per redactar i dirigir els plans i projectes de seguretat i salut en les obres, i per exercir el control de qualitat dels materials d'una obra.

És important assenyalar que la Llei reguladora de l'exercici de les professions liberals de l'arquitectura expressament estableixen que les competències descrites no són forçosament exclusives sinó que

poden ser compartides amb persones que compten amb una titulació tècnica de grau superior, que no és la d'arquitectura, depenent del tipus d'actuació que es tracti. Per exemple: edificis integrats en grans equipaments de transport públics. Aquesta clàusula també és plenament coherent amb el Conveni de Lisboa, com ja veurem.

Així doncs, contestant de forma més completa i resumida a la vostra pregunta podem afirmar que els projectes d'edificació han de ser redactats per arquitectes superiors llevat d'alguns de volumetria i de dimensions específiques, mentre que la direcció facultativa de l'obra pot ser exercida per un arquitecte o un arquitecte de grau mitjà, tot i això sense perjudici de les competències que puguin ostentar segons el tipus i destí de l'obra edificada, i altres tècnics superiors diferents als arquitectes.

El Conveni de Lisboa, del que el nostre país és signatari, en tant que conveni internacional...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Torres:

Sí, Sr. síndic.

El Conveni de Lisboa del que el nostre país és signatari, en tant que conveni internacional, s'imposa sobre la legislació nacional que Andorra va entrar en vigor l'1 de juny del 2008. Aquest conveni estableix que tots els estats signataris reconeixen les titulacions universitàries atorgades pels altres estats signataris.

I, Sr. síndic, acabaré més endavant.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

De fet, tinc tota una sèrie de preguntes però, bé... les faré després.

Ara només el que volia és aprofitar en el meu dret a dúplica, només volia referir-me al document que m'ha acompanyat el Sr. ministre amb la documentació que jo vaig demanar i aquí, de fet, aprofito per discrepar en relació a algun comentari que hi ha en aquesta documentació en la qual em diu que interpreten que no li pertoca a Govern lliurar més informació de la documentació que correspon a les competències que li són pròpies. Per

qui coneix una mica aquest món sabrà que hi ha algunes competències que són dels comuns, algunes altres són de Govern.

Jo dins del meu dret de control a Govern, vaig fer tota una sèrie de demandes i bé, se'm contesta això.

Només voldria dir que com a consellera general i en el marc del nostre dret i deure de fer control a Govern i tal com ens especifica l'article 5 del Reglament del Consell General, tenim dret a què l'Administració pública ens faciliti les dades, els informes o els documents que obren en el seu poder. Així, doncs, tot i reconèixer la bona predisposició oral del Sr. ministre, que sí que em va dir que si fes falta em donaria accés a més informació, però això a posteriori d'haver rebut jo la informació. Doncs, avui voldria deixar constància del que considero que són extralimitacions d'un Govern en el seu escrit quan s'auto qualifica competent per decidir d'entre la documentació que li demano, quina es lliura i quina no.

Perquè jo entenc, i res diu el contrari que si un conseller general demana una informació que està en mans del Govern, aquest té l'obligació de lliurar-la als consellers generals.

I aquí em quedaré, Sr. síndic, i em reservo ja el dret després per les repreguntes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre

El Sr. Jordi Torres:

Fa una intervenció aquí, doncs, amb aquesta pregunta referent a una informació molt concreta sobre uns projectes d'obra que no feien referència a la titulació requerida de tècnics. És a dir, entenc que la dúplica que fa M. I. Consellera no s'emmarca ben bé dins del tema de les titulacions que són requerides, perquè en aquest cas, la documentació només es demana tota una sèrie de documentació d'uns edificis que han estat construïts i entenc.

A part d'això li contestaré igualment el que crec. Nosaltres vam facilitar tota la informació, però...

El Sr. síndic general:

Perdoni, Sr. ministre, només la Sra. consellera l'únic que ha fet ha sigut una reflexió. Jo entenc que sobre el que estava dient no hi havia cap pregunta.

Podeu continuar.

El Sr. Jordi Torres:

És que no estic responnent a cap pregunta, em sembla a mi que no responia a cap pregunta. Estava fent l'apreciació de la pregunta que ens havia fet la consellera era una pregunta escrita o una demanda d'informació, em referia potser a la demanda d'informació i a la pregunta que ens havia fet que era escrita, i que...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, potser no m'he expressat bé. El que dic és que la Sra. consellera no estava fent cap pregunta, per tant, té tot el dret a fer qualsevol reflexió, i vostè no cal que la contesti, evidentment.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Desconeixia aquesta part del Reglament. Sento molt haver-me equivocat.

(Se sent riure)

Ja em posarà la pregunta ara.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, només Sr. ministre em referia a la informació que vostè m'ha entregat en el marc d'aquesta pregunta, és la que em permet fer aquesta pregunta, i aquí ho deixo.

Bé, penso que era una evidència que aquesta pregunta era necessària en el sentit que ja hem vist que es complicadíssim de saber, vist que vostè em parla del Conveni de Lisboa. Després jo he estat veient aquesta llei del 93, en la qual ens diu clarament qui pot fer treballs d'arquitectura, els tècnics de grau superior, i després ens diu que hi ha alguns altres tècnics que poden tenir algunes competències.

Jo ara mateix per simplificar li voldria dir, jo tinc aquí una revista en la qual tinc el llistat de tots els arquitectes amb exercici, els arquitectes sense exercici, els tècnics habilitats en exercici i sense exercici, que entenc que els que estan habilitats entenc jo que s'emmarquen dins del marc d'aquesta llei del 99, vist que les disposicions finals es permetia un reconeixement de certes persones que havien estat tirant endavant algunes funcions dins del marc de l'edificació. Així doncs, jo la primera pregunta

que li voldria fer, és a dir, una direcció d'obra la pot fer algú que no estigui en aquest llistat reconegut pel col·legi d'arquitectes d'Andorra?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Com bé li he manifestat, les direccions d'obra les poden fer tant un arquitecte com un arquitecte tècnic. I seré molt simple amb la meua resposta perquè penso que no val la pena donar 10 voltes.

Hi ha el Col·legi Oficial d'Arquitectes d'Andorra que existeix i els arquitectes tenen l'obligació d'estar col·legiats. En canvi no hi ha col·legi oficial d'arquitectes de grau mitjà, per la qual cosa no tenen l'obligació d'estar col·legiats perquè no existeix aquest col·legi, però això no eximeix que no puguin fer ells la direcció d'obra quan són arquitectes tècnics.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És a dir, m'està dient vostè que hi ha uns altres tipus de tècnics que no estan reconeguts pel Col·legi Oficial d'Arquitectes d'Andorra i que poden fer direccions d'obra. És això el que m'està dient?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, sí Sra. consellera, com bé li he dit existeix aquest col·legi oficial d'arquitectes que tenen l'obligació d'estar col·legiats, perquè aquest col·legi existeix, però no existeix un col·legi oficial d'arquitectes de grau mitjà. És així. I els arquitectes de grau mitjà, evidentment, han de tenir l'autorització del Govern per exercir, però no tenen l'obligació d'estar col·legiats perquè no existeix aquest col·legi oficial d'arquitectes tècnics.

Però aquesta gent té la facultat com bé li he dit a l'inici, de fer projectes de volumetria i direccions d'obra sense cap problema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Llavors em podria dir vostè tots aquests tècnics habilitats amb exercici o sense quin tipus de qualificacions tenen, si us plau?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Com bé li he dit, són arquitectes de grau mitjà que s'assimilen a arquitectes tècnics. I aquí realment és el que diu el conveni de Lisboa, doncs, aquests arquitectes segons la seva formació, ja sigui França o Espanya, podran exercir aquí a Andorra en funció de les potestats que tenen en els països on han obtingut el títol dels seus estudis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una repregunta, Sra. consellera....

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

Perdoni Sr. ministre, però això és una mica complicat. És a dir que vostè m'està dient que no existeix un col·legi específic de tècnics de grau mitjà, bé, això ja ho he entès. Però, jo justament, en la pàgina dels arquitectes d'Andorra, no només van citant tots aquells que són arquitectes, entenc jo, de grau superior, sinó que n'hi ha uns altres aquí. Llavors, jo puc entendre que els que no estiguin en aquest llistat que tinc aquí, són persones que no estan habilitades o no?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

De cap manera, com bé li he dit, estan habilitades, no per fer les funcions d'arquitecte, però per fer les funcions d'arquitecte tècnic, en el qual inclou, per exemple, les direccions d'obra i els estudis de volumetria.

Si vostè em diu que dins del llistat de col·legiats hi ha arquitectes tècnics que estan col·legiats dins del col·legi d'arquitectes ho trobo una mica incoherent perquè normalment no haurien de poder-se col·legiar perquè no tenen la titulació requerida per estar col·legiats al col·legi d'arquitectes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una última repregunta Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

En tenia unes quantes més Sr. síndic.

A veure, jo el que li voldria dir al Sr. ministre, bé, d'acord, llavors em podria explicar vostè, és a dir, quan es presenta un projecte, una obra, una direcció d'obra, entenc que algú ha de supervisar si aquesta persona està habilitada o no. Perquè m'ha quedat aquí com una mica obscur. Suposo que el col·legi d'arquitectes que potser ens estan sentint a ells els hi haurà quedat clar les seves demandes. A mi reconec que em queda una mica abstracte això. I per tant, jo el que li demano, és a dir, qui supervisa i en base a quins criteris, a quins requisits, quines són les persones que poden presentar projectes i direccions d'obres a Govern?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, li repeteixo, projectes d'obra nova, els arquitectes poden presentar projectes d'obra nova. Pot haver-hi un arquitecte que presenti un projecte d'obra nova i després un cop que s'executa l'obra el director d'obra, el que dirigeix l'obra pot ser un arquitecte tècnic competent. L'arquitecte tècnic competent evidentment ha de tenir una autorització per part del Govern. Però el que li he comentat, no fa falta que

estigui col·legiat perquè no hi ha aquest col·legi oficial. És a dir, l'arquitecte tècnic està habilitat per fer tot aquest control d'obra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Última pregunta.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

Bé, doncs, així entenc que hi ha una llista de noms i al costat tot el que estan habilitats a fer. Entenc que és això, i si és així, bé ja li dic ara mateix que és una de les informacions que demanarem al Govern. És a dir és així, no? Hi ha una llista de qui pot fer què, no? Entenc?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

De llista, jo entenc que no hi ha una llista però entenc que quan algú ha d'exercir alguna professió liberal, té el decret per exercir la seva professió liberal. Entenc que és així, però no fa falta que estigui col·legiat. Però vull dir que aquesta persona ha de tenir algun tipus de..... les professions liberals aquestes estan acreditades per poder-ho fer.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, abans de passar a la següent pregunta, suspenem la sessió durant vint minuts.

Se suspèn la sessió.

(Són les 18.02h)

(Deixa la sala el M. I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.34h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem a la següent pregunta:

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo

Fernàndez, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa al fons de jubilació del cos de funcionaris de l'Administració general.

Fou registrada amb el número 509 i s'ha publicat en el Butlletí número 33/2017 del 24 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo Fernàndez.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el propassat 1 de febrer mitjançant edicte públic es comunicava l'adjudicació definitiva de la contractació d'una entitat gestora i d'una entitat dipositària pel pla de pensions de la funció pública promogut pel Govern d'Andorra.

Vist que a data 24 d'abril no tenim constància que el contracte entre les parts s'hagi celebrat.

Atès aquests antecedents, es pregunta:

Pot informar Govern dels motius que justifiquen que el contracte de prestació de serveis relacionats amb la gestió del fons de jubilació dels funcionaris encara no s'hagi signat?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part de Govern, per contestar la pregunta, té la paraula la ministra, Sra. Eva Descarrega.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc voldria precisar que el Pla de pensions de la funció pública no té personalitat jurídica pròpia i recordar que l'òrgan decisor i de Govern del Pla de pensions de la funció pública és la Comissió de seguiment del Pla de pensions i no el Govern.

És per aquest motiu que en relació amb l'adjudicació de l'entitat gestora i dipositària del Pla de pensions de la funció pública, el Govern únicament va procedir a licitar el concurs d'acord amb el que preveu l'article 4 de la Llei 23/2014 i va aprovar l'adjudicació definitiva de la contractació a Crèdit Assegurances i Crèdit Andorrà d'acord amb l'informe vinculant de la Comissió de seguiment del Pla de pensions de la funció pública.

La subscripció del contracte amb les entitats gestora i adjudicatària correspon igualment a la presidenta de la Comissió de seguiment del Pla de pensions.

No obstant, rebuda la vostra pregunta he sol·licitat a la presidenta de la Comissió de seguiment del Pla de pensions de la funció pública, Sra. Meritxell Bonell, interventora general del Govern, els motius de la demora pel que fa a la signatura del contracte amb les entitats gestora i dipositària Crèdit Assegurances i Crèdit Andorrà.

En aquest sentit he estat informada per la presidenta que una vegada adjudicada la contractació de les entitats gestora i dipositària, de forma definitiva, segons l'edicta de l'1 de febrer del 2017, el Govern va rebre una demanda d'informació mitjançant sol·licitud genèrica d'una altra entitat bancària del Principat sobre aquesta adjudicació, i la Comissió de seguiment del Pla de pensions de la funció pública li va facilitar la informació sol·licitada.

A continuació aquesta va decidir presentar, amb data 8 de març del 2017, un recurs contra el Govern per aquesta adjudicació al·legant que en el moment de presentar la seva oferta Crèdit Assegurances i Crèdit Andorrà disposaven d'informació addicional.

Aquest recurs, en el present moment, encara no ha estat resolt, havent-se acordat per part del Govern una pròrroga d'un mes per a dictar resolució. Així doncs, el termini per resoldre finalitza el proper dia 8 de juny.

Alhora, s'ha concedit a l'entitat adjudicatària un tràmit d'audiència amb la finalitat que amb anterioritat a la resolució del recurs, pugui manifestar tot el que consideri oportú en la defensa de la seva esfera de drets i interessos.

Finalment, us informo que en cas de considerar que hi ha hagut un defecte de forma, o si s'aprecia la concurrència d'algun tipus de vulneració de l'ordenament jurídic que pugui afectar un acte de tràmit del procediment de selecció, i si aquests defectes no són invalidants o no afecten el procediment des del seu inici, es procediria a deixar sense efecte l'adjudicació definitiva de la contractació amb Crèdit Assegurances i Crèdit Andorrà, i es retrotrauria el procediment al moment anterior a la producció de l'acte anul·lat, conservant tots els restants tràmits no afectats per l'anul·lació esmentada, i continuant la correcta tramitació de l'expedient fins a la formulació d'una nova proposta vinculant d'adjudicació, per part de la comissió de seguiment del Pla de pensions de la funció pública.

Per tot l'exposat, la Comissió de seguiment del Pla de pensions de la funció pública es va reunir el propassat 15 de març i va acordar deixar en suspens la subscripció del contracte amb les entitats gestora i dipositària, mentre no sigui resolt el corresponent recurs presentat contra l'adjudicació d'aquesta contractació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic, i gràcies a la ministra per les seves explicacions.

El concurs per a la contractació d'una entitat gestora i d'una entitat dipositària pel pla de pensions de la funció pública promogut pel Govern d'Andorra ha posat de manifest, al nostre entendre, que alguns aspectes de la Llei 23/2014 de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública no ofereix seguretat jurídica per la seva manca de concreció i ambigüitat en alguns aspectes importants.

Com a resultat, la comissió consultiva i les entitats concurrents s'han vist sense cap mena de responsabilitat en mig d'un procés dubtós i que aixeca suspicàcies entre els funcionaris, la pròpia comissió consultiva i les entitats concurrents.

D'aquesta situació en fem responsable al Govern, primer perquè són els impulsors d'aquesta llei que si bé persegueix un bon objectiu, la seva aplicació a les primeres de canvi ha posat de manifest les mancances importants que presenta el referit text normatiu.

I en segona instància perquè l'Administració promotora del procés de creació del Pla de pensions i que participa del desenvolupament de dit fons és el Govern.

A més a més, el Govern està present amb quatre membres a la comissió de seguiment del Pla de pensions i entenc que amb els mecanismes de control i supervisió que compta el Govern en les licitacions, potser s'hauria pogut evitar la situació amb la que ens trobem a dia d'avui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sra. ministra.

No hi ha dúplica.

Alguna repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Sí.

En el títol 3 sobre el règim financer del Pla de pensions de la Llei referida 23/2014, al seu article 8.2 defineix el que s'entén per pla de pensions, -la ministra en feia esment de la funció pública-, com un "patrimoni autònom i sense personalitat jurídica".

I sembla ser que aquesta definició és la que podria prestar o ha donat peu a què hi hagi diverses interpretacions sobre com es pot instrumentar el Pla de pensions de la funció pública. Si es pot fer mitjançant un sol vehicle d'inversió i exclusiu per al fons de la funció pública, o si es pot fer a partir de vehicles d'inversió ja existents.

Tractant-se de la gestió del fons de pensió de la funció pública d'un tema cabdal, pensem que no està bé o provoca doncs una situació complicada que existeixin aquests dubtes al voltant d'aquesta interpretació. Interpretació que repeteixo doncs, no afavoreix ni a les entitats concurrents, ni als propis funcionaris, ni a la pròpia comissió, i entenc que tampoc ajuda al Govern que és qui ha de supervisar tot aquest procés.

Per tant, la primera pregunta que faria és:

Si amb la definició actual que existeix a la Llei, a la qual hi hem fet referència tant la ministra com jo, el fons de pensió de funcionaris es pot instrumentar amb un vehicle exclusiu o es pot fer mitjançant fons ja existents?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Bé, jo no dispenso d'elements tècnics per donar resposta a la seva demanda, el que sí que li puc dir és que la Comissió de seguiment del Pla de pensions va adjudicar a l'entitat gestora i dipositària esmentada anteriorment, d'acord amb uns treballs elaborats per una consultora que va ser elegida per realitzar aquests treballs i en base a aquests treballs presentats per aquesta consultora que era Mercer, doncs la Comissió de seguiment del Pla de pensions va proposar aquesta adjudicació que posteriorment va aprovar el Govern.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Quan la Comissió gestora fa la interpretació del que s'entén del fons de pensió, pel que tinc entès fa una interpretació, -i aquí és on rau el problema, com ja he explicat abans-, pensem, al no haver-hi una definició detallada pel que s'entén, ni una regulació més enllà de l'actual del que és un Pla de pensions, fa una interpretació que permet que el concurs continuï endavant, però la pregunta seria si un cop la Comissió consultiva fa aquesta interpretació, el Govern disposa d'un informe jurídic que sustenti aquesta interpretació que fa la Comissió consultiva?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet els informes de la Comissió de seguiment del Pla de pensions són informes vinculants, per tant, el Govern únicament aprova l'informe que li arriba de la comissió de seguiment del Pla de pensions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, alguna repregunta...

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, és que no sé si estarà d'acord amb mi la ministra, no sé si és un tema que han parlat dins del Govern. La interpretació o l'ambigüitat que pot haver-hi respecte pel que s'entén al fons de pensió, si ha de ser un pla de pensió únic i exclusiu per la funció pública o pot ser gestionat per varis fons, penso que és la clau de volta de com es pot resoldre no només aquest concurs sinó en el cas de què s'hagués de retrotreure el concurs i tornar-lo a adjudicar ens podríem trobar amb la mateixa situació i, per tant, entenc que una interpretació sobre si ha de ser un sol vehicle o potser a partir de vehicles ja existents, penso que és el que pot ajudar a què finalment es desencalli aquesta situació i que finalment es pugui fer l'adjudicació seguint totes les normes i tots els requisits que ha de tenir una adjudicació.

La pregunta en qüestió seria si s'ha assegurat la transparència en igualtat d'oportunitats en el procés de licitació per a totes les entitats concurrents?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, es van presentar quatre ofertes i jo entenc que la comissió va valorar les quatre ofertes que tenia damunt la taula juntament amb aquesta consultora Mercer que era a qui havien contractat per fer aquesta valoració de les quatre ofertes que tenien damunt la taula.

Per tant, jo entenc que es va respectar el procediment amb la màxima transparència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, l'última repregunta.

Davant d'una hipotètica, no adjudicació perquè s'hagués de retrotreure el concurs, la meua pregunta és si: el Govern s'ha plantejat proposar una modificació de la llei per deixar justament no esvaït qualsevol tipus d'ambigüïtat o dubte al voltant del que s'entén aquest Pla de pensions de la funció pública i com es pot instrumentalitzar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet el Govern ja té un avantprojecte de modificació de la llei del pla de pensions per altres aspectes. Si eventualment es considera que aquest és un punt important doncs, l'inclourà en aquesta reforma que ja té damunt la taula.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més preguntes passem a la següent pregunta.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a l'augment d'activitats delictives en el pas fronterer entre Andorra i França.

Fou registrada amb el número 510 i s'ha publicat en el Butlletí número 33/2017, del 24 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vist les notícies publicades, segons les quals darrerament s'ha produït un augment del contraban de tabac al pas de la frontera francoandorrana de manera preocupant.

Atès aquests antecedents, es pregunta: pot confirmar Govern l'augment d'aquesta pràctica il·lícita i en cas afirmatiu quines mesures ha pres per corregir aquesta situació?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, Sr. Gallardo, el Cos de Policia ha constatat darrerament un increment notable de l'activitat delictiva pel que fa al tràfic de mercaderies sensibles a la zona fronterera amb França. Aquesta activitat no se'ns escapa que ha causat inconvenients o problemes tant pel que fa a la seguretat privada com pel que fa a la seguretat viària i també òbviament ha suposat un increment de la inseguretat de les persones que viuen al Pas de la Casa.

En conseqüència el Cos de Policia ja fa setmanes que va decidir incrementar el nombre d'efectius destinats a la lluita contra el contraban, i també la presència policia al Pas de la Casa per intentar revertir aquesta sensació d'inseguretat.

Paral·lelament s'han organitzat diverses reunions de coordinació amb el Departament de Tributs i de Fronteres i també amb els cossos de seguretat francesos. Aquesta acció coordinada ha permès dur a terme diverses investigacions i operatius que han permès la disminució d'aquestes activitats il·lícites darrerament i també els problemes de seguretat que se'n deriven.

En concret, al mes de desembre del 2016, el Cos de Policia juntament amb les forces de seguretat franceses van portar a terme una operació que va implicar la detenció de dos persones residents al Pas de la Casa i també la detenció a França d'onze persones que pertanyien a un grup de contrabandistes.

Al marge d'aquesta operació s'han fet altres accions de forma conjunta amb França i amb la Duana andorrana que han permès la constatació de diverses infraccions de contraban així com el control i la proposta d'expulsió de les persones que integren grups de contrabandistes establerts a França i que transiten per territori andorrà.

A més, la bona col·laboració amb la Duana andorrana també ha permès un increment molt important de les confiscacions de paquets de tabac que a l'any 2016 han ascendit a 22 amb un total de 128.735 paquets confiscats.

Per tant, es treballa de forma coordinada i efectiva per desmantellar els grups que es dediquen al tràfic de mercaderies sensibles i per perseguir i sancionar, com no pot ser d'una altra manera, els subministradors de tabac que operen a Andorra al marge de la legalitat.

Finalment vull esmentar que darrerament també s'ha creat una comissió de treball entre el Cos de Policia i el Departament de Tributs i de Fronteres que està treballant en l'elaboració d'un projecte de llei de modificació de la Llei de control de les mercaderies sensibles i també del Codi penal pel que fa als articles que penalitzen o que tipifiquen el contraban, i es preveu establir un règim jurídic més estricte en aquest àmbit per prevenir i reprimir de manera eficaç aquest tipus d'activitats delictives.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic i gràcies al ministre també per les informacions i les explicacions.

Al Pas de la Casa històricament hi ha hagut una activitat lligada a l'activitat il·lícita del contraban pel sol fet de ser un punt fronterer, una situació que els diferents governs han intentat controlar i fer-hi front, per tant doncs, em congratulo del que explica el ministre d'aquestes accions que s'han dut a terme per rebaixar aquesta activitat que s'ha vist aflorada o augmentada en els darrers temps al Pas de la Casa.

Tinc la sensació o m'he creat aquesta opinió, a partir de contrastar informacions pels diferents agents del Cos de l'Ordre, que aquesta activitat s'ha vist certament incrementada -i vostè m'ho ha confirmat- en bona part per l'augment de la presència de xarxes organitzades que ha implicat que gent no necessàriament andorrana ni resident del país duiguin a terme aquesta activitat i, per tant, això dificulta la desarticulació o el control d'aquestes xarxes pel fet de que no són persones residents al país i, per tant, es fa difícil fer el seguiment.

A més a més s'ha produït un canvi en el perfil del contrabandista que ha passat a ser potencialment més perillós del que era aquell delinqüent que històricament havia fet contraban, això suposa també un risc important pels propis agents del Cos de l'Ordre.

Al Pas de la Casa hem d'afegir també la persistència i els problemes d'alteració de l'ordre que cada temporada d'hivern són recurrents, dues situacions per tant: la de l'augment d'activitats il·lícites pel contraban al pas fronterer i dels aldarulls recurrents a la temporada d'hivern, una situació que representa una molt mala imatge pels turistes que es desplacen al Pas de la Casa i unes molèsties importants per a tots els residents de la vila.

La sensació és que la situació cada vegada va a pitjor, malgrat evidentment quan el problema s'agreuja s'actua i s'actua com s'ha de fer, però permeti'm que li digui que no... sé que aquest comentari no li agradarà al ministre de Turisme però ho diré, no caldrà que els empresaris facin *outlets* al Pas perquè ja convertirem el Pas ja sigui així en una destinació *low cost* perquè si continua augmentant l'activitat il·lícita de contraban fins a cert punt visible en alguns punts o en alguns moments i a més a més els aldarulls persisteixen durant la temporada d'hivern farem que el Pas de la Casa acabi sent, sense necessitat d'*outlets*, una destinació *low cost*.

Al Pas de la Casa el que caldria, a banda de les accions que ha explicat el ministre i que repeteixo, el felicitem i agraïm, pensem nosaltres que caldria un pla de xoc en coordinació amb el Comú d'Encamp també i amb representants de la societat civil que passa en primer lloc per, i no com a únic factor, per augmentar la presència policial amb més patrulles a

la vila amb l'objectiu d'aconseguir el primer efecte que és l'efecte dissuasiu, efecte que s'aconseguiria, com hem comentat, amb més patrulles del Servei d'Ordre a la vila del Pas de la Casa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Estic completament d'acord amb tot el que ha dit i, de fet, jo crec que estem anant en la línia que vostè assenyala Sr. Gallardo.

No en tingui cap dubte que aquest Govern en cap moment baixarà els braços davant la proliferació d'activitats delictives en un lloc com el Pas de la Casa que és territori andorrà i per tant és la nostra responsabilitat fer el que sigui necessari per revertir aquesta situació que evidentment estava prenent un camí gens afalagador, per dir-ho d'alguna manera.

També crec que hem de ser realistes en l'anàlisi de la situació. Vostè ha parlat de gent de fora però, en la meua resposta també he parlat de persones residents... Jo crec que no podem obviar i hem de ser especialment incisius amb aquelles persones residents a Andorra que són còmplices també d'aquesta situació i, per tant doncs, crec que les modificacions legals que he assenyalat en la meua primera intervenció també aniran en la línia d'intentar prevenir, i si no es pot prevenir, doncs reprimir aquelles activitats que es fan al marge de la legalitat i que comprometen la seguretat pública i el benestar dels nostres ciutadans i particularment als del Pas de la Casa respecte dels quals estem molt atents.

Pel que fa a les qüestions, bé no m'hi he referit perquè no era pròpiament l'objecte de la pregunta, però no tinc cap inconvenient de parlar-ne, també, quan parla, doncs, de les alteracions de l'ordre públic, especialment durant la temporada d'hivern. Només dir-li que aquest reforç de la presència policial ja s'ha dut a terme les dues últimes temporades d'hivern, en què hem tingut durant els moments més difícils dos patrulles fixes al Pas de la Casa. Fins i tot aquest hivern en què teníem, doncs, com és prou sabut, dificultats quant als efectius policials perquè estàvem a l'espera de poder convocar aquest concurs per incorporar els nous policies. Ara aquest concurs ja està convocat, i per tant, la propera temporada d'hivern tindrem una trentena d'efectius més al Cos de policia que, de ben

segur, doncs, si aquestes problemàtiques es reproduïssin ens permetrà tenir encara més presència policial.

Paral·lelament, estem treballant en una modificació legal o, en tot cas, en una nova llei de seguretat pública. Ja hem iniciat els treballs per ser també molt més contundents amb totes aquelles persones, doncs, que causin alteracions de l'ordre públic, sorolls al carrer i que, evidentment, també comprometin el descans dels veïns i dels residents del Pas de la Casa, però només dels veïns, sinó també dels turistes i de les famílies que volen venir a passar uns dies al Pas de la Casa i poder dormir a les nits.

Pel que fa al pla de xoc al qual vostè fa referència, li volia comentar que aquest pla de xoc ja l'hem iniciat. Hem iniciat les converses amb el Comú d'Encamp, estem en contacte permanent, també, amb el Ministeri de Turisme, de tal manera, doncs, que som conscients que més enllà d'aquestes mesures puntuals hi ha un problema. I m'hi he referit a vegades quan se m'ha preguntat. Hi ha un problema de model turístic i de model de ciutat, per dir-ho d'alguna manera, al Pas de la Casa, que requereix una reflexió de tots els actors implicats, inclosos els propis veïns, els propis comerciants i els propis hotelers del Pas de la Casa. I en aquest sentit, doncs, jo crec que estarem en disposició de traçar les línies adequades de cap on ha d'anar el Pas de la Casa que, de ben segur, no és la direcció que està prenent els últims anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

I gràcies al ministre amb el qual coincideixo amb la totalitat de les seves apreciacions i felicito per les accions que també ha dut a terme des del seu ministeri.

Voldria fer varies preguntes però molt curtes i molt directes.

La primera seria si vist que hi ha hagut aquest augment de l'activitat il·lícita del contraban a la frontera o al pas fronterer, s'ha rebut alguna queixa formal o informal per part de les autoritats franceses?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

No, no s'ha rebut cap queixa formal ni cap queixa informal. El que s'ha fet és treballar conjuntament. És a dir... i crec que des d'aquesta perspectiva, doncs, que estem sent molt efectius els últims mesos perquè treballem de forma coordinada.

És un problema comú, és una problema francoandorrà, en el sentit que totes les problemàtiques que es deriven del tràfic de mercaderies sensibles, tenen lloc en el punt fronterer i, per tant, en certa forma, doncs, es produeixen, tant en territori andorrà com en territori francès. Això exigeix ineludiblement una acció coordinada i que anem en la mateixa línia. I això és el que estem fent.

I des d'aquesta perspectiva, doncs, evidentment estem en contacte permanent amb l'ambaixada de la República Francesa a Andorra. Estem en contacte permanent, també, amb els nostres homòlegs en matèria de seguretat a França. Estem fent operacions conjuntes i coordinades, tant en territori andorrà com en territori francès, i, per tant, en cap cas hi ha una queixa, sinó que hi ha una bona entesa, una bona col·laboració i la sensació per part de les dos parts que estem absolutament en la mateixa línia, i que volem assolir el mateix resultat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

M'ha parlat vostè abans de l'estructura policial de funcionament al Pas de la Casa. Em comentava, doncs, que s'han augmentat la presència de patrulles, i no estic errat, em sembla que ha comentat fins a dos patrulles en temporada alta d'afluència de turistes, que és l'hivern que és quan es produeixen, de fet, o la major presència d'aldarulls. Però li he de confessar que la pregunta que faré ara és un tema que moltes vegades m'he demanat. És a dir, quan jo he passat alguna vegada a altes hores de la nit la frontera francoandorrana, doncs, no hi ha hagut presència policial, i per tant, per saber les raons i no ve d'ara, no és una cosa que sigui exclusiva d'ara, no vull dir que sigui un motiu exclusiu o atribuïble al

Govern de Demòcrates per Andorra, sinó que és una cosa que sempre m'he demanat. I vist, doncs, que ara potser el nostre context quan parlàvem abans, doncs, cada vegada és més complex, doncs, li voldria demanar quina és la franja horària durant la qual hi ha presència policial al pas fronterer i si s'ha pensat en reforçar aquesta presència.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, com vostè ha dit, de sempre, segons crec recordar, mai ha estat coberta la frontera, el punt fronterer d'Andorra amb França durant la nit, així com hi ha efectius policials d'Andorra, durant tot el dia, durant la nit, des de fa molts anys, no s'ha cobert aquest punt fronterer perquè mai s'ha considerat una prioritat, en quant a diferència de la frontera del riu Runer el trànsit de vehicles durant la nit és ínfim. A vegades, per exemple, durant l'època en què hi va haver la situació d'emergència o d'alerta més important a França arran dels recents atemptats terroristes, ens vam comprometre durant diversos mesos a tenir presència policial durant la nit, i així ho vam fer. I en aquell moment vam poder comprovar que el trànsit de vehicles durant la nit a vegades són dos, tres, cinc vehicles com a màxim.

Dit això, i el fet que tradicionalment no hi hagi hagut aquesta presència policial, des de la nostra perspectiva és una assignatura pendent, i per tant, doncs, ja fa temps que hem dit, i ja fa temps que ens hem compromès, dins també d'aquest pla de xoc al qual em referia, ens hem compromès, doncs, tan bon punt aquestes incorporacions d'aquests 30 nous policies, de la incorporació d'aquestes vacants i dels cinc nous policies que vam pressupostar, doncs, siguin operatius, això ens permetrà també poder cobrir, per primera vegada, aquest punt fronterer les 24 hores del dia. Perquè malgrat hi transitin pocs vehicles, jo crec, doncs, que la situació des de la perspectiva de la seguretat a nivell internacional fa o exigeix que siguem molt més atents en els punts fronterers i així ho volem fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més preguntes, passem a la següent pregunta presentada.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa als elevats índexs de sinistralitat laboral.

Fou registrada amb el número 511 i s'ha publicat en el Butlletí número 33/2017, del 24 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que la CASS va registrar 3.600 accidents laborals al llarg del 2016, xifra que representa un 5% més que l'any anterior.

Vist que aquesta dada marca una proporció de més de 9 accidents per cada 100 treballadors, un valor molt superior a la mitjana europea, que se situa en poc més d'un per cada 100 treballadors, segons dades d'EUROSTAT.

Atesos aquests antecedents, es pregunta:

Pot informar Govern a què creu que es deu aquesta alta sinistralitat i quines accions porta a terme per reduir-la? Quants dies de baixa han suposat aquests 3.600 accidents laborals durant el 2016? Quina despesa econòmica han representat? Quina ha estat l'evolució dels accidents laborals el que portem de 2017 respecte del mateix període de l'any anterior?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

(Deixa la sala el M. I. Sr. Jordi Torres Falcó)

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Costa intentaré respondre a totes i cadascuna de les preguntes que vostè em formula el més detalladament possible.

En primer lloc, però, em sembla que és important matisar que no són comparables les xifres totals d'accidents laborals que es produeixen a Andorra amb les que publica EUROSTAT, ja que mentre la xifra de 3.600 accidents laborals registrats per la

CASS durant l'any 2016, inclou absolutament tots els accidents amb baixa i sense baixa mèdica, i també els accidents *in itinere*, és a dir, els que es produeixen en el trajecte que realitza el treballador per desplaçar-se des del seu domicili fins al centre de treball, i viceversa, un cop finalitzada la jornada de treball; la metodologia emprada per EUROSTAT per quantificar el nombre d'accidents i l'índex de sinistralitat únicament contempla els accidents laborals que han comportat una baixa de 4 dies incloent el dia de l'accident, i exclou, per tant, tots els accidents *in itinere*.

Aquesta metodologia que utilitza EUROSTAT és la que contempla el reglament d'aplicació de la comissió de la Unió Europea, número 349/2011, del 11 d'abril del 2011.

Per tant, si comptabilitzem els accidents de treball que han tingut lloc a Andorra durant l'any 2016, excloent els accidents *in itinere* i aquells que no han comportat baixa o un període de baixa inferior a 5 dies, el nombre d'accidents laborals no seria de 3.600 sinó de 1.425. I en conseqüència l'índex de sinistralitat seria de 3,24% i no del 9%.

Segons les dades d'EUROSTAT de l'any 2014, que són les darreres dades disponibles, tot i que encara són provisionals, l'índex de sinistralitat laboral mitjà dels països de la Unió Europea se situa al tomb d'1,54% i el dels nostres països veïns, França i Espanya, eren de 3,33 i 2,79%, respectivament.

Per la qual cosa, tot i que certament l'índex de sinistralitat és elevat, i cal reconèixer-ho, cal relativitzar, però la importància de la dada que vostè esmenta en la seva pregunta.

Pel que fa a les causes, jo crec, des de la meua perspectiva, que es poden donar dos arguments que no són excloents. En primer lloc, crec que un dels arguments és el poc temps transcorregut des de l'entrada en vigor de la totalitat dels preceptes de la llei de la seguretat i la salut en el treball, ja que aquesta llei no va estar plenament en vigor fins a finals del mes d'abril del 2013. Mentre que als països del nostre entorn fa molts més anys que van adoptar una legislació rigorosa en matèria de prevenció de riscos laborals.

Cal un període més llarg de temps per implementar una veritable cultura de prevenció dels riscos laborals que redueixi o eviti de forma significativa el nombre d'accidents laborals i també perquè els empresaris, els treballadors prenguin plena consciència de les obligacions que els imposa la llei.

I en segon lloc, també crec que unes de les causes pot ser el fet que les prestacions econòmiques i de reembossament a què tenen dret els treballadors assegurats siguin superiors en cas d'accident de

treball que en cas d'accident comú. I el fet també que la declaració d'accidents de treball no comporti cap efecte negatiu per a les empreses com pot succeir als països del nostre entorn.

Finalment pel que fa a les accions que porta a terme el Govern per reduir la sinistralitat laboral tal com demana, cal dir que el Servei d'Inspecció de Treball durant els darrers anys ha incrementat de forma notòria la seva activitat en els aspectes relacionats amb la seguretat i la salut en el treball.

Per exemple, el nombre de consultes presencials o telefòniques ateses ha passat de 305 l'any 2013 a 484 l'any 2016.

El nombre de centres de treball inspeccionats ha passat de 118 l'any 2013 a 158 l'any 2016.

El nombre d'actuacions, és a dir d'inspeccions en relació amb les quals s'estén una acta ha passat de 179 l'any 2013 a 484 l'any 2016.

El nombre de projectes de seguretat i salut de les obres de construcció registrats ha passat de 155 l'any 2013 a 243 l'any 2016.

I el nombre d'expedients sancionadors per infracció a la normativa de la seguretat i la salut en el treball ha passat de 18 l'any 2013 a 78 l'any 2016, i l'import ha passat de 51.006 euros a 266.506 euros.

Pel que fa als dies de baixa que han suposat aquests 3600 accidents laborals durant l'any 2016, cal dir que el nombre total de dies de baixa mèdica com a conseqüència d'accidents laborals ha estat de 71.429.

I en relació amb la seva pregunta sobre la despesa econòmica que han representat, segons els estats financers de la CASS del 2016, la despesa total ha estat de 7.782.624 euros que es desglossen de la manera següent:

Pel que fa a les despeses de reembossament: 2.722.474 euros. Aquest import és un 3% inferior al del 2015, i representa un 3,1% del total de les despeses de reembossament pagades per la CASS.

I pel que fa a les prestacions econòmiques: 5.060.150 euros. Un 8,3% inferior al de l'any 2015 i representa un 16% del total de les despeses pagades per la CASS en concepte de prestacions econòmiques per motiu d'incapacitat laboral.

Finalment...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Acabo.

L'última pregunta que em formulava el Sr. Costa, -és que eren moltes preguntes.

Finalment, pel que fa a l'evolució dels accidents laborals en el que portem del 2007 respecte del mateix període de l'any anterior, li he de dir que únicament es disposa de dades d'accidents laborals dels mesos de gener i febrer del 2017. Per tant la comparació entre els anys 2016 i 2017 només es pot referir a aquests dos mesos de moment i el nombre total d'accidents laborals durant aquests dos primers mesos de l'any ha estat de 753 l'any 2016 i de 801 l'any 2017, mentre que el nombre d'accidents laborals amb baixa ha passat de 373 l'any 2016 a 384 l'any 2017.

És un lleuger increment però crec que s'explica en part també per l'increment del nombre de treballadors que va ser en mitjana de 45.646 durant els mesos de gener i febrer del 2016, i ara durant els mesos de gener i febrer del 2017, com a conseqüència de la recuperació econòmica, aquest número d'assalariats ha assolit la xifra de 47.094 euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Espot per les seves manifestacions i em sembla que ha contestat a totes i cadascuna de les preguntes que li formulava en temps rècord. Per tant, gràcies i enhorabona per haver-ho aconseguit.

Convindrà amb mi que qualsevol xifra de la qual estiguéssim parlant en quant a sinistralitat laboral, no en trobaríem mai cap que ens agradés. Quan més baixa millor, i penso que amb això hi estaríem completament d'acord. Les seves apreciacions respecte a la comparabilitat de les dades, completament d'acord amb vostè. És correcte el que ens deia. No obstant això, també la dada final que ens resulta equilibrant aquesta comparabilitat i fent-la homogènia, tampoc no és del tot afalagadora. Estem gairebé al doble del damunt de la mitjana europea, sí que ens acostem a valors més similars als països de l'entorn, però el que li deia, penso que ningú de nosaltres en aquesta Cambra podem estar satisfets per cap xifra en quant a sinistralitat laboral i l'objectiu hauria de ser sempre, per tots de reduir-la al màxim possible.

Vostè esmentava que cal un període més llarg de temps. És cert, veníem de les beceroles en quant a la

cultura de la prevenció en riscos laborals i no va ser fins al 2008 que aquesta Cambra va aprovar una llei. Hi havia aquest període d'adaptació, i per tant des de l'abril del 2013 és el primer moment en què hi ha una eina, la primera eina de la qual disposem com a país per treballar sobre això.

Per tant, s'ha de fer molta feina encara. Vostè menciona que s'han fet consultes, s'ha augmentat el nivell de les inspeccions, s'han augmentat els expedients sancionadors però vistes les dades i vist que hi han hagut repunts i el balanç és desigual si ens basem en dades del 2013 ençà, que és des del moment en què podem començar a recollir dades amb aquest impacte que provoca la llei, doncs dels tres anys, des d'aleshores, amb dos d'aquests tres anys, el balanç ha anat in crescendo, és a dir hi ha hagut un augment de les xifres de sinistralitat laboral i només un any hem aconseguit rebaixar-les. Per tant, cal fer incidència en aquests aspectes, cal treballar-ho molt més i potser no només de manera passiva sinó de manera pro activa, fer-hi i parar-hi més esment.

Vostè mencionava que cal un període més llarg de temps, hi estariem d'acord. Vostè per això també apunta a un altre possible problema, que són aquestes prestacions superiors en quant a accidents laborals respecte als accidents no laborals. És a dir, identifiquem certes causes, hi ha marge de maniobra, tenim uns índexs que no són satisfactoris, i en això penso que hi estem tots d'acord. Per tant, hi ha feina a fer, hi ha feina a treballar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Totalment d'acord amb vostè Sr. Costa.

Jo crec que l'anàlisi de la situació l'hem de fer des d'una perspectiva objectiva i intentar contextualitzar les dades i des d'aquesta perspectiva jo agraeixo que vostè ho hagi fet.

Les dades no són bones, evidentment. Sempre que hi hagi sinistralitat laboral, això ens obligarà a continuar sent incisius especialment amb la tasca que dur a terme de prevenció i de sanció si cal, del Servei d'Inspecció de Treball, però d'una altra banda també penso que no hem de ser excessivament alarmistes, i no estic dient que vostè ho hagi estat. Si veiem per exemple les dades de França on hi ha una cultura de prevenció dels riscos laborals molt més

arrelada, on fa molt temps que tenen normes en aquesta matèria, i on hi ha un alt nivell de protecció dels drets dels treballadors, l'any 2014, l'índex de sinistralitat laboral estava en 3,33%. Per tant, fins i tot un mica més que el nostre índex de sinistralitat laboral.

Dit això, ho reitero, això no vol dir que haguem de baixar els braços i per tant, les instruccions que té el Servei d'Inspecció de Treball és de continuar fent la seva tasca com ho fa, -que ho fa molt bé. I evidentment doncs, informant quan és possible, i quan no és possible i per tant no és possible portar a terme aquesta tasca de prevenció, si escau, doncs sancionant. Perquè també doncs per això ens vam dotar de la Llei de seguretat i salut en el treball, perquè en determinats casos extrems evidentment a vegades, l'única solució possible és la sanció per intentar revertir la situació.

Però, això no vol dir que no hem de... i crec que el Servei d'Inspecció de Treball ho ha estat fent durant aquests últims anys, des de l'any 2008 a l'any 2013 en què va entrar en vigor l'última part de la llei, que feia referència a la vigilància de la salut, jo crec que el Servei d'Inspecció de Treball ha fet una bona tasca de conscienciació, un tasca pedagògica que ha permès que els treballadors... a vegades ho veiem des de la perspectiva dels empresaris, però no és només un dret i un deure dels empresaris sinó que també és un dret i un deure dels treballadors, de fer el possible per garantir la seva pròpia seguretat en el centre de treball. I des d'aquesta perspectiva jo penso doncs que aquesta feina de pedagogia que s'ha fet està portant els seus fruits i els portarà en el futur.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Sí, una primera i última repregunta, si em permet.

Agrair al Sr. ministre la sensibilitat sobre el tema, com bé ha demostrat en la feina que s'està fent i amb el seguiment que se'n fa.

Ha apuntat en dades aquest comparatiu del que va d'any, amb xifres absolutes òbviament s'augmenta i ha dit també vostè el motiu que és esperable quan el número de treballadors també creix, que és també un bon símptoma i un bon senyal. El que no és un bon senyal per això que el número d'excedents creixi, per bé que entenem que creix amb números absoluts, no

pas amb percentatge, però clar això també té un impacte en les nostres finances.

Dit això, agrair aquesta sensibilitat, agrair la feina que s'està fent, però veient que és un tema que encara hi ha un marge de maniobra i de recorregut, la meua única pregunta és si pensa disposar d'algun element més, d'alguna eina més, d'alguna campanya per intentar encara millorar més aquesta xifra més enllà dels mecanismes que en aquests moments vostè ja té establerts.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Jo crec que un element molt important i crec que hem intentat doncs honorar-ho durant aquests últims anys és que el Servei d'Inspecció de Treball també disposi dels mitjans humans i materials necessaris per fer la seva feina. És evident que no és el mateix que hi hagi un inspector de treball o que n'hi hagi sis o set. I nosaltres cada plaça vacant que hi ha hagut, o fins i tot alguna plaça que ha quedat lliure durant un temps pel fet de què, per exemple, hi ha una inspectora de treball que ara mateix està ocupant un lloc de direcció o altres inspectors de treball que per exemple estan en comissió de serveis a la Secretaria d'Estat de la funció pública per implementar tota la seguretat i la salut en el treball en l'àmbit de l'Administració pública, totes aquestes places que s'han anat alliberant s'han cobert ràpidament de forma a poder, diguem, fer front a totes les obligacions que tenen i a totes les tasques d'inspecció que tenen però, no només d'inspecció sinó també de consulta, dels dubtes que els ciutadans tenen al tomb de la seguretat i la salut en el treball. Per tant, jo crec que aquest àmbit està degudament cobert.

Després, evidentment, des de la perspectiva legal jo crec que tenim una llei que és pionera, que es va inspirar en la directiva europea, és una llei amb un contingut molt similar al que tenen la resta dels països de la Unió Europea i penso que les sancions que comporta són suficientment dissuasives i per tant doncs el Govern no es planteja modificar aquesta llei.

Pel que fa a l'altre aspecte al qual em referia, és a dir, la qüestió dels empresaris des de la perspectiva de la CASS, jo crec que ara tampoc seria un bon moment per fer pesar més sobre els empresaris determinades

càrregues socials o impositives i, per tant, també ho descartem.

Nosaltres confiem que aquests índexs de sinistralitat es mantindran a aquests nivells o fins i tot es reduiran a través de la tasca de pedagogia que estem implementant i a través de la cultura de la prevenció dels riscos laborals que poc a poc s'està assentant en aquest país, i repeteixo, que no només concerneix als empresaris -ho dic per aquelles persones que de vegades tenen una visió dicotòmica de la nostra societat-, sinó que també concerneix als treballadors que tenen un dret i un deure de protegir-se al centre de treball.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Gràcies al Sr. ministre per totes les explicacions que ens ha donat.

A mi també em va generar certa preocupació aquest augment de la sinistralitat laboral, i jo li volia demanar perquè bé, suposo que... com a mínim és una pregunta que em vaig fer jo i la volia compartir aquí amb vostè per potser anar una mica més al fons d'exactament quin tipus de lesions s'estan provocant amb aquesta sinistralitat laboral, perquè probablement moltes de les lesions poden ser evitables i serien aquestes en les quals l'aplicabilitat de la Llei té una incidència molt important però probablement hi ha lesions no evitables, és a dir, amb les quals la Llei tampoc no hi ha de fer i probablement és aquest marge de sinistralitat que probablement ja està implícit amb les relacions humanes i amb l'activitat quotidiana.

S'han plantejat en algun moment donat anar més enllà i analitzar exactament quin tipus de lesions són les que s'estan provocant, quin tipus d'efecte tenen perquè de vegades, com deia al principi, des de sempre s'han calculat les declaracions d'accident de treball tot tipus d'accident: pot ser des d'una torçada de dit fins probablement un accident molt més greu. Aleshores, jo crec que potser anar una mica més enllà i conèixer exactament quin tipus de lesions són les que s'estan provocant amb aquests accidents laborals i amb aquesta sinistralitat seria molt útil per poder veure quin tipus d'accions hem de fer per poder evitar i disminuir aquest nombre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Bé, puc estar totalment d'acord amb vostè. És evident que l'anàlisi detallada del tipus de lesions o de mals que es derivin dels accidents de treball permetrà, doncs, tenir o implementar polítiques preventives més eficaces. Jo, la veritat, és que aquesta dada –en portava moltes avui- però aquesta dada concreta, és a dir, el tipus de lesions que hi ha la desconec bàsicament perquè crec que tampoc és una dada que estigui a l'abast del Servei d'Inspecció de Treball, no forma part de les seves competències sinó que més aviat està a l'abast de la CASS.

No tinc cap inconvenient en facilitar-li aquesta informació i, a més a més, estic convençut que el Consell d'Administració i la Direcció general de la CASS estan particularment atents a aquesta variable i evidentment també adopten aquelles mesures que siguin necessàries per intentar evitar-ho de cara al futur. A més a més em consta que el Servei d'Inspecció de Treball i la CASS estan perfectament coordinats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passàriem a la següent pregunta i vista la demanda dels consellers generals sol·licitant de substanciar les preguntes, en un inici, número 8 i número 12 de forma conjunta els proposaria, si no hi ha objeccions als respecte, de procedir en primer lloc a la formulació de les dues preguntes per part dels consellers generals i que posteriorment el Govern doni resposta de forma conjunta a les mateixes.

Així mateix, els torns de rèplica es durien a terme de forma seguida per ambdós consellers generals i posteriorment Govern exerciria el seu torn de dúplica de forma conjunta.

Procediríem, doncs, a la formulació i contesta conjunta de les preguntes.

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Majoral Obiols, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa al clima laboral a FEDA.

Fou registrada amb el número 512 i s'ha publicat en el Butlletí número 33/2017, del 24 d'abril.

I també de la pregunta següent:

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a l'increment de llocs de direcció i al deteriorament del clima laboral a FEDA.

Fou registrada amb el número 516 i s'ha publicat en el Butlletí número 33/2017, del 24 d'abril.

Exposa la seva pregunta el Sr. Josep Majoral. Teniu la paraula.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

El passat mes de febrer, vaig entrar una demanda d'informació en la qual, entre altres, hi figurava el següent: informes resultants relatius als estudis de clima laboral realitzats per FEDA.

Vist l'exposat anteriorment, es pregunta: pot Govern fer un balanç dels resultats obtinguts de l'informe realitzat sobre el clima laboral de FEDA?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Seria ara el moment de què el Sr. Pere López exposi també la seva pregunta. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Vistes les informacions recollides en diversos mitjans de comunicació en relació al deteriorament del clima laboral experimentat a FEDA en els darrers anys.

Vist que la demanda d'informació efectuada ha permès comprovar aquest extrem, un cop hem pogut disposar de l'estudi de clima laboral encarregat que posa de manifest la preocupació majoritària dels empleats per la desorganització interna, la gestió ineficient o la manca de coordinació existent, entre altres problemàtiques.

Vist que aquests resultats tenen un caràcter força majoritari, tot i l'increment desproporcionat de càrrecs directius i de responsabilitat dels darrers anys.

Es demana: quines mesures es pensen prendre a FEDA per intentar solucionar les deficiències detectades en l'estudi de clima laboral? Com justifica

el Govern l'increment de càrrecs directius i de responsabilitats a FEDA?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula la ministra, Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

La realització de l'enquesta de clima per part de la direcció és justament la primera mesura que s'ha pres per millorar-lo.

Un estudi de clima té com a finalitat conèixer la percepció dels treballadors i el seu punt de vista sobre l'organització en un moment concret.

Els estudis de clima, per tant, són una eina de millora interessant quan hi ha canvis a l'empresa i ara és un moment de canvis per FEDA. Estem apostant per un nou model energètic on justament FEDA té un paper clau amb la implementació de projectes de producció d'energia al país, de diversificació de serveis, d'implantació de noves tecnologies i un canvi d'estructura organitzativa i s'ha aprovat fa poc la nova llei que regula FEDA. Per aquests motius la direcció de FEDA ha volgut conèixer l'opinió dels empleats i ha impulsat aquest estudi de clima.

Pel que fa al balanç, i per respondre doncs a la primera pregunta dels consellers vull valorar el grau de participació d'aquesta enquesta. Els resultats han permès detectar punts que s'han de millorar com la comunicació entre la direcció i els treballadors, o la necessitat també de millorar aspectes organitzatius, però també posen de relleu que els treballadors reconeixen i valoren positivament que l'empresa els hi permet conciliació familiar, els hi ofereix formació i que els productes i serveis oferts per l'organització són d'alta qualitat.

Pel que fa a les mesures que s'estan prenent l'estudi de clima ha anat acompanyat de l'organització de grups de treball formats pels treballadors de l'empresa que han volgut participar. El debat en aquests grups de treball ha permès escollir les cinc dimensions que més preocupen als mateixos empleats que són: la confiança en la direcció, el treball "estructura i processos", el sistema de reconeixement, la gestió de l'acompliment i la gestió del desenvolupament. En base a aquestes línies de treball hem elaborat un pla d'acció per reforçar la comunicació entre la direcció i els equips de treball per millorar la gestió per projectes i per revisar i

millorar el sistema de desenvolupament dels treballadors.

Jo el que voldria fer és assegurar als treballadors el compromís de la direcció i del Consell d'Administració en implementar tots els punts que s'han identificat; si s'ha impulsat aquest estudi de clima és justament per aportar-hi millores.

Pel que fa a la segona pregunta: com justifica el Govern l'increment de càrrecs directius i de responsabilitat a FEDA?

L'any 2010 la direcció de FEDA estava formada per nou persones: un director general i vuit directors d'àrea. L'any 2014 l'empresa fa un canvi d'estructura per consolidar el nucli de la seva activitat i per fer front als nous reptes de FEDA com són la producció d'electricitat i de calor al país, les activitats associades als serveis com: la mobilitat elèctrica, l'eficiència energètica, la gestió de l'energia i els nous serveis al client, projectes nous que requereixen professionals que els encapçalin. Aquest canvi d'estructura preveu cinc àrees: tres que corresponen a les línies de treball que podria anomenar "tradicionals" -per fer-ho més senzill-, que quedaven, també recollides a l'organigrama del 2010, i dos àrees per desenvolupar les noves activitats de diversificació, amb 8 unitats depenent de les 5 àrees que he esmentat.

La direcció està, doncs, formada per 10 persones, una direcció general, 4 direccions d'àrea i 5 actuacions d'unitat, i queden pendents de cobrir una àrea i tres unitats, en funció del grau de desenvolupament de les noves activitats.

Cal recalcar que aquests canvis organitzatius no han augmentat la massa salarial dels alts càrrecs de FEDA, que ha passat de 696.741 euros a 653.3554 euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. Majoral teniu la paraula.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. ministre per les seves explicacions.

En primer lloc, doncs, dir que estic realment content que sigui conscient que hi ha un problema real dintre del funcionament i del clima de FEDA. Aquesta problemàtica l'ha dut a tirar endavant un pla d'acció, que malauradament aquí sí que hem de lamentar que aquest petit pla d'acció hagi tardat 6

mesos en arribar després dels resultats de la mateixa enquesta.

Sis mesos que hem acabat fins i tot, i així ens ho deia un mitjà aquesta setmana, amb la dimissió dels delegats del personal. Vist això, li voldria preguntar a la Sra. ministra, si li consta que hi hagi dificultats per trobar successors dels delegats de personal i si és el cas, quin és el motiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, de moment estem en el torn de les rèpliques, no encara de les repreguntes.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Tot i que hi ha una part, evidentment, de coincidència amb la pregunta que feia el conseller Majoral, hi ha una part que és diferent de la que formulava jo, que era l'increment de direccions de FEDA, sobre la qual vaig fer una altra demanda d'informació, a part de l'estudi de clima laboral.

Difereixo una mica de les xifres que ha donat la Sra. ministra. A mi em surten 7 direccions l'any 2013 i 13 direccions l'any 2016, més una proliferació important de càrrecs i de caps d'àrees i de serveis. És una mica allò de l'oficina de col·locació de DA, també ja ho han fet en altres àmbits. El cas de FEDA és excepcional, però ofensiu, però és una mica la seva política que estan duent una mica a terme arreu.

Ho mostraré gràficament, i no és que el Sr. Costa m'hagi... aquest és l'organigrama de l'any 2010, aquest és l'organigrama de l'any 2016, junts i abreujats. Es veu molt millor en aquest altre document que m'han enviat, en el que hi ha l'organigrama de l'any 2010, que és el de la dreta, i l'organigrama de l'any... que l'he ficat al revés, però, de l'any 2016, que és el de l'esquerra.

Agraeixo Sra. ministra o qui ho hagi fet que m'hagi posat la lletra més petita del 2016, perquè si m'ho hagués fet amb la mateixa mida de lletra que aquest del 2010, em farien falta 3 o 4 mans per encabir l'augment de direccions i l'aplanament de l'organigrama. Tot un detall si ha estat vostè o la persona que ho hagi fet. Doni-li les gràcies de la meua part.

En tot cas, entre caps, directors d'àrea, directors generals, em surt que quasi bé un 30% de la plantilla té càrrecs de responsabilitat. Un 30% que a demés, en anar ara a l'estudi del clima laboral, és gairebé el 30% que està conforme amb aquells temes més

importants. Per tant, el grau de preocupació i de descontentament per part del conjunt dels empleats, és pràcticament de tots aquells que no han ocupat càrrecs de responsabilitat, a les preguntes que afecten a l'organització i a les preguntes que afecten al diàleg amb la direcció, doncs, obtenen resultats negatius. Hi ha dos colors, el verd, el taronja i el vermell. El vermell supera en alguns casos el 50%, el taronja està al 25% i el verd són aquests percentatges que van entre el 22, el 25 i el 26%.

Aquestes preguntes, com li deia abans, feien referència a l'organització, a la preocupació per part dels empleats en relació a la gestió eficient dels recursos, a la manera d'organitzar-se a nivell intern i, per tant, manifesta, en part, la preocupació, també, sobre alguns projectes d'inversió que està efectuant la companyia i que potser també en tindrem ocasió de parlar en una pregunta posterior, però també per la manera en què s'estan organitzant, creant direccions, direccions sovint sense gairebé empleats a sota i càrrecs i més càrrecs directius.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra per la dúplica.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa, doncs, al procediment emprat, ja he explicat que primer hi va haver l'estudi de clima, després va estar seguit de forma gairebé immediata pels focus-grups. Nosaltres el que hem volgut és donar molta veu als treballadors, doncs, per aquests treballs i, per tant, doncs, això ha requerit el seu temps. És a dir, aquests grups de treball han requerit el seu temps, l'estudi de clima ha requerit el seu temps.

Doncs, jo considero que no hi ha retard, perquè s'ha volgut, doncs, recollir justament totes les opinions dels treballadors, i no s'ha començat a treballar al pla d'acció fins que no s'ha tingut l'opinió dels treballadors que ens han encarat, doncs, a treballar les línies que ells mateixos han escollit.

Pel que fa als delegats de personal, doncs, jo els vaig rebre. Hem parlat varies vegades. Sempre se'ls hi ha transmès el suport de l'organització, tant de la direcció com del consell d'administració. Per nosaltres, els delegats de personal són una figura essencial, i de fet FEDA té delegats de personal des de l'any 2012. Aquesta, doncs, és la segona elecció on hi han hagut dues candidatures, em sembla que fa

un any, i, per tant, aquesta figura té la seva importància a FEDA. És una figura dinàmica.

No em consta que hi hagi dificultats a hores d'ara per trobar delegats de personal. De fet, el que em consta és que estan tot just a l'inici del procés. Per tant, ara hem de donar temps al treballador de fer els passos necessaris per tenir aquesta representativitat.

Pel que fa al Sr. López, la veritat Sr. López és que té un guió i, a més a més, que no es fonamenta amb la realitat. Vostè m'ha ensenyat un organigrama... ensenyarem organigrames, està esborrat, ho sento... aquest és l'organigrama on es pot comparar 2010 i 2016. L'organigrama ampli que vostè ha ensenyat, no és comparable a aquest, perquè aquest parla d'estructures i l'altre hi ha la totalitat dels treballadors reflectits.

Llavors, evidentment, si vostè em compara peres i pomes, és molt fàcil, doncs, poder donar una imatge que no és conforme a la realitat.

Jo li he explicat i li he respost a la pregunta amb el nombre de persones que ostentaven un càrrec de direcció el 2010 i el 2014, i aquestes dades són les dades reals. I aquest increment es justifica per un canvi d'estructura que també ve motivada per nous projectes que ja són visibles. Ja disposem de la planta de cogeneració de Soldeu. FEDA s'ha implicat moltíssim amb el projecte de país de mobilitat elèctrica. Estem treballant un pla sectorial d'infraestructures energètiques, que hi ha una pregunta després, on FEDA també hi participarà.

Per tant, tenim una estructura justificada per noves àrees de treball de FEDA.

L'estructura plantejada, doncs, al 2014 i que ara s'està recollint, té les línies de treball tradicionals al cor de FEDA, que és el quin estava recollit a l'organigrama del 2010. I a més a més, s'han ampliat amb altres eixos de treball que són aquestes noves línies de treball que està implementant FEDA i que són un compromís que té fort amb la nova política energètica que s'està treballant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes...

Sr. Majoral.

El Sr. Josep Majoral:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, Sra. ministra, primer de tot dir que els *inputs* que ens arriben a nosaltres, pel que veig no són els mateixos que els que té vostè. Ens consta que sí, que

ja hi comença a haver algun tipus de problema quant a la successió dels delegats del personal. I per tant, només desitgem que això acabi a bon port.

Dit això, voldria preguntar a la Sra. ministra: per quan creu ella que tindrem aquest pla d'accions implementat en la seva totalitat i si creu que amb aquest pla d'accions es tornarà a guanyar aquell bon clima que existia fa temps?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, la veritat que ho desitjo igual que vostè Sr. conseller. Doncs, per nosaltres, reitero la figura dels delegats personals, és una figura important. Concretament, perquè ara amb el desenvolupament del pla d'acció, doncs, entenem que l'hem de fer amb els treballadors i, per tant, entenem que els delegats hauran de ser molt actius. I per tant, espero que realment hi farem tot el possible perquè hi hagi representants a FEDA.

Pel que fa al desenvolupament del pla d'acció, nosaltres ja ideem una proposta per part de la direcció i de la gestió de recursos humans. No és un pla que s'implementarà de forma immediata. Hi ha una sèrie de mesures. algunes a curt termini i d'altres que s'aniran perllongant al llarg del temps.

El que sí que és obvi és que s'incrementarà i es millorarà i es facilitarà la comunicació, doncs, la direcció s'implicarà molt més. S'han fet fins ara reunions plenàries per traslladar els objectius, per traslladar l'estratègia. Ara mirem de fer reunions de direcció, reunions de departaments amb equips més petits, per mirar que circuli més la informació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López...

Sr. Majoral vol continuar...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En acabar aquesta sessió, Sra. ministra, posaré en coneixement i donaré còpia als mitjans de

comunicació dels dos organigrames lliurats i que he explicat, que són els mateixos, mateix organigrama. Aquest és de l'any 2010 i aquest és de l'any 2016. Dos organigrames on clarament es veu com l'any 2010 hi havia set directors i sis caps, i tretze directors i catorze caps en el de l'any 2016. És cert que FEDA està fent alguns nous projectes però que ja es va començar a apostar l'any 2010 pel tema de les energies renovables i no crec que hagi evolucionat tant l'activitat des de l'any 2010 a l'any 2016 per permetre aquesta disbauxa de càrrecs i de caps. Un aplanament de l'organització en el qual alguns directors i alguns caps quasi bé no tenen res a sota però en tot cas, per no entrar en aquest joc de què sempre diem coses que no són certes, els mitjans de comunicació en podran disposar, en tindran còpia, podran tenir aquesta informació. No hi ha noms, només hi ha els requadres evidentment, els requadres dels càrrecs però crec que és bo que comencem ja a acabar amb aquella canterella que ens inventem les coses. Han d'assumir les seves responsabilitats, el que estan fent a FEDA és inadmissible, és un exemple més de la seva mala gestió. En aquest cas evidentment, un exemple tremendament exagerat i han d'assumir les seves responsabilitats. No sé si l'estudi de clima laboral és una greu problemàtica però la disbauxa organitzativa i de mala gestió de recursos és més que evident i té molta feina a fer Sra. ministra perquè vostè ha permès que se li generi una situació que a hores d'ara crec que és de molt difícil solució vist el gran increment de càrrecs directius i de càrrecs de responsabilitat.

Per tant, més enllà d'aquestes actuacions benèvols que vol fer...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la repregunta, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, sí.

...quines actuacions vol fer per reconduir doncs aquest desgavell organitzatiu que està havent-hi a FEDA en els darrers anys?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Sílvia Calvó:

Miri Sr. López, és que vostè pel que fa a les direccions també fa un discurs molt simplista. Una direcció no va directament associada a un nombre de persones. A títol d'exemple, la direcció d'operació sí que és 75% de la plantilla, però la direcció de mercats gestiona el 75% de les despeses de l'empresa. Llavors jo entenc que més enllà purament del nombre de persones també hi ha l'àmbit de responsabilitat que pot justificar una direcció.

Pel que fa doncs al pla d'acció, ja hem dit que havíem de treballar accions de comunicació perquè ha de circular molt més la comunicació. Es fan reunions plenàries, es faran reunions d'equip. Després també s'està creant una oficina de gestió per projectes, una oficina que ha de permetre doncs valorar cada projecte, analitzar les càrregues de treball i mirar de prioritzar-los o mirar d'analitzar els lligams que puguin tenir els projectes entre ells per mirar d'optimitzar al màxim la gestió i l'eficiència dels projectes.

El que farem també és un pla de desenvolupament. L'àrea de gestió de recursos humans justament ens ha passat un pla d'acció per analitzar tot el que és el desenvolupament del treballador. És un dels punts que recull l'estudi de clima, per tant, anàlisi del pla de desenvolupament, anàlisi dels llocs de treball i possibles modificacions i millores en quant a tota la gestió dels recursos humans en general.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Deia la Sra. ministra al començar la seva resposta que la primera finalitat de l'enquesta del clima realitzada era millorar la situació. Doncs, bé jo crec que també s'ha començat malament en el sentit de què curiosament el conjunt dels treballadors no ha tingut accés als resultats de l'enquesta fins que els diferents grups de l'oposició no hem començat a fer demandes d'informació.

Una bona part dels usuaris de FEDA és sabut que darrerament i de fa uns anys aquest clima s'ha anat deteriorant. Malgrat tot doncs el servei que presta FEDA, que sempre ha estat l'excel·lència, es continua mantenint gràcies a la col·laboració dels treballadors, però el que és lamentable és que la

confiança en persones amb una llarga trajectòria i una gran professionalitat s'hagi vist suplantada per equips que realment no corresponen a les necessitats i no es té en compte la vàlua d'aquests treballadors.

Del resultat d'aquesta enquesta de clima....

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, ja acabo Sr. síndic.

Doncs una de les valoracions pitjors valorades, doncs totes apunten cap a l'estructura directiva. I està molt per sota comparativament al que hi ha en els països veïns en aquest tipus d'empreses.

Doncs la meva repregunta seria:

Més enllà dels plans de comunicació i d'acció com deia la ministra que es preveuen, es preveu algun canvi substancial dins de l'estructura directiva? I quin canvi?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Sílvia Calvo:

Vostè ha esmentat que els resultats no s'havien presentat, els resultats de l'estudi de clima es van presentar als delegats de personal de forma gairebé immediata. I de fet, es van presentar en una reunió plenària al març, conjuntament amb l'estratègia. Tinc aquí els documents, -jo ja faig com el Sr. Pere López-, tinc els documents aquí que van recollir la presentació.

És veritat que es van presentar al mateix moment en què es va presentar l'estratègia i una sèrie d'objectius de FEDA. Potser no se li va donar la importància que se li havia de donar, en tot cas ara també es presentaran amb grups més reduïts. Aquí també hi havia el pla d'acció que es va presentar, és a dir la informació ha circulat. Si la informació no ha circulat prou bé, doncs la farem circular millor però en tot cas, aquests resultats han estat presentats al conjunt dels treballadors.

Pel que fa al canvi de la direcció, en tot cas no tenim present ni contemplat canviar la direcció. Nosaltres entenem que la direcció justament ha impulsat aquest estudi de clima perquè la direcció es preocupa de la percepció dels treballadors, per tant nosaltres

ara el que hem de fer és fer treballar la direcció amb el personal de FEDA.

I de totes maneres també penso que és important contextualitzar una mica aquest estudi de clima. FEDA és una empresa que ha presentat darrerament una enquesta de satisfacció del client i que té doncs nivells superiors a 8. El client doncs està molt satisfet de FEDA. FEDA presenta uns indicadors com a empresa del sector energètic que són els TIEPIS, que són els talls de llum, que són els més baixos d'Europa, són de cinc minuts. Luxemburg que és doncs el darrer a la fila, -el millor-, és de quinze minuts. FEDA també té un dels preus més competitius d'Europa, i FEDA és capaç de participar i de comprometre's amb el país participant d'aquests nous projectes energètics. Per tant, entenc jo que no tenim cap motiu per fer cap canvi en la direcció de FEDA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més preguntes, passem a la següent pregunta presentada.

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Majoral Obiols, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa al desenvolupament energètic d'Andorra.

Fou registrada amb el número 513 i s'ha publicat en el Butlletí número 33/2017 del 24 d'abril. Exposa la pregunta el Sr. Josep Majoral.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

El passat mes de febrer, vaig entrar una demanda d'informació en la qual entre altres i figurava el següent:

- Pla sectorial d'infraestructures energètiques d'Andorra.

- Estudi de sostenibilitat ambiental del Pla sectorial d'infraestructures energètiques d'Andorra.

- Estudi urbanístic del Pla sectorial d'infraestructures energètiques d'Andorra.

- Pla d'Inversions de FEDA en els 10 pròxims anys.

Vist l'exposat anteriorment i vist que de la demanda d'informació sol·licitada i anteriorment citada no ha

pogut ser entregada a aquest conseller en la seva totalitat, es pregunta:

En quin estat es troba el pla sectorial d'infraestructures i si pot Govern explicar quines són les línies del mateix?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula la ministra, Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern d'Andorra ha iniciat una transformació del model energètic que passa entre altres per una nova política energètica nacional, que té per objectiu augmentar la producció pròpia i avançar cap un model energètic més sostenible i menys dependent de l'exterior.

És important recordar que Andorra produeix únicament el 17,5% de l'energia elèctrica que consumeix. Els combustibles fòssils representen el 74,3% de la demanda energètica nacional i la dependència energètica exterior és del 94,2%.

Per això, ambdós objectius que ens vam fixar com a país quan vam elaborar el llibre blanc de l'energia va ser arribar a produir el 30% de l'energia que consumim al 2030.

El pla sectorial d'infraestructures energètiques és una de les eines que ens ha de permetre assolir els objectius de sobirania energètica que acabo d'esmentar. I també, els objectius de reducció de les emissions a efecte hivernacle que vam presentar en el marc de l'Acord de París.

Els principis recollits en l'Acord de París marquen ineludiblement tot plantejament en matèria energètica. Un plantejament que compartim i que passa per disminuir la demanda, per augmentar l'eficiència energètica i reduir l'ús dels combustibles fòssils. En definitiva, per potenciar l'ús de les energies renovables.

El Pla sectorial d'infraestructures energètiques que estem treballant respecta aquests principis i atorga a les energies de fons d'origen renovable un pes específic molt important. Doncs entenem que aquestes han de ser la base de la producció elèctrica nacional.

El pla identifica objectivament les potencialitats d'aprofitament d'energies renovables del país, defineix i preveu les infraestructures necessàries al desplegament del nou model energètic nacional,

garantirà una planificació i una reserva d'ocupació que permeti l'aprofitament esmentat, assegurant un desplegament òptim i ordenat de les infraestructures energètiques.

Aquest pla ha de contribuir doncs a la reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle i garantir la sostenibilitat de les infraestructures previstes.

La redacció del pla es troba en la seva fase final i en preveiem que es podrà presentar durant aquest estiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem al torn de rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

En una compareixença en la Comissió d'Economia la ministra ens va assegurar que el Pla sectorial estaria enllestit durant el 2016. Al juny del 2016 la ministra anunciava en un mitjà escrit que el Pla sectorial estava força avançat. A l'octubre del 2016 la ministra tornava a anunciar que a finals d'any es presentaria el Pla sectorial. En primer lloc Sra. ministra, lamentar que una eina, -com vostè bé diu-, tan important al nostre entendre com és un pla sectorial per tirar endavant el futur del nostre país a nivell energètic, encara no estigui acabat.

Dit això, en un altre mitjà la ministra també manifestava el següent: "*Tenim una sèrie d'infraestructures de cogeneració que ja estaven previstes per FEDA però estem treballant per ubicar energies renovables com la fotovoltaica o els molins de vent*". En un altre mitjà es parla de: "*Dues possibles ubicacions per ubicar dits molins*".

Voldria doncs... -si m'ho permet el Sr. síndic passaria a la pregunta- voldria doncs preguntar a la Sra. ministra: quines són les infraestructures que FEDA té previstes? Quines són les dues ubicacions per ubicar els molins de vent? I, si l'estudi està acabat, quin és el resultat del mateix?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra si voleu contestar.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, és veritat que la voluntat inicial era la de disposar del Pla a mitjans del 2016 però, de fet, aquest Pla sectorial ha considerat diferents aspectes com els urbanístics, econòmics, tècnics, infraestructures viàries, elèctriques. El conjunt d'aquests treballs s'ha realitzat des d'una perspectiva interactiva, és a dir, que el resultat d'una fase posterior doncs feia replantejar el resultat d'una fase anterior fins convergir en un plantejament que havia de donar resposta a tots aquests criteris. Aquesta metodologia de treball que aporta molt rigor ha allargat la fase tècnica del projecte.

D'altra banda, si bé la LOGTU preveu la figura del pla sectorial com un instrument d'ordenació del Govern, nosaltres hem entès que un pla d'aquesta envergadura no es podia plantejar sense la necessària concertació amb els comuns i, per tant, vam iniciar una fase d'intercanvi a principis d'any amb la fase tècnica del pla acabada, una fase d'intercanvi que de fet no s'ha acabat i que estem recollint tots els suggeriments de les administracions comunals. D'aquests intercanvis se n'estan derivant algunes modificacions que estan incorporades però en tot cas aquest intercanvi en els comuns el que fa és també contribuir a enriquir aquesta proposta inicial.

Pel que fa a les instal·lacions de cogeneració de FEDA actualment estem treballant amb la instal·lació de cogeneració de CTRASA i s'està mirant d'analitzar la possibilitat de la instal·lació de cogeneració al Pas de la Casa.

Pel que fa als molins de vent, de moment tenim sobre la taula dues propostes que és a Claror i al Maià que s'està treballant amb els comuns respectivament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Dins de la demanda d'informació vaig demanar també el Pla director de FEDA a deu anys vista. Se m'ha facilitat el mateix des del 2016 al 2026 i comparant-ho amb una notícia que surt a la mateixa pàgina web de FEDA voldria, si la Sra. ministra m'ho pot aclarir, per què la diferència entre 138 milions d'euros d'inversió els propers deu anys anunciats a la pàgina web contra 78 milions d'euros anunciats en el mateix Pla director?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

No se... És una pregunta molt concreta.

Sra. ministra.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No tinc les dades aquí. En tot cas, quan disposi de les dades ja contestaré al Sr. conseller.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta...

El Sr. Josep Majoral:

Sí, una darrera pregunta.

Ja per acabar, vostè va destacar en un mitjà que el Principat fa temps que mostra interès en entrar en la Unió Europea, i en termes de sostenibilitat i eficiència energètica no es vol fer una excepció.

Va destacar també que la Unió Europea contempla unes especificitats per a territoris molt petits de la dimensió d'Andorra, per tant, si el Principat entra a la Unió Europea segurament ho farà amb aquestes especificitats -això ho deia vostè en un mitjà escrit.

Pot explicar doncs, la Sra. ministra, quines són aquestes especificitats així com quins són els motius que la porten a dir que si Andorra entra en la Unió Europea ho farà amb aquestes especificitats?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí. Bé, gràcies Sr. síndic.

En tot cas, de moment Andorra no vol entrar en la Unió Europea. Estem treballant un acord d'associació i és veritat que les pròpies directives de la Unió Europea contemplen l'especificitat quant a nuclis habitats petits i quant a les dimensions d'Andorra entràriem en aquestes especificitats que permeten que en una mateixa entitat ja hi hagi contemplada la distribució, la producció i tots els serveis que pot oferir una entitat com la de FEDA i, per tant, que ens permetrien conservar l'estructura de FEDA com la quina existeix actualment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Perdó.

Escoltant la Sra. ministra m'ha sobtat o quasi bé m'ha esgarrifat fins i tot sentir que tenien un estudi de molins de vent a la zona de Claror. En tant que ministra de Medi Ambient i tenint en compte que la zona de Claror és propera -s'hauria de saber exactament la ubicació- però hi ha la zona de protecció de la Vall del Madriu-Perafita-Claror, doncs jo crec que és un tema molt delicat i potser ho haurem de tractar en una altra sessió.

Anant a la repregunta, la meua repregunta seria la següent: ha parlat també de la planta de cogeneració de la zona de la Comella amb la qual jo mateix vaig formular una demanda d'informació. Ens pot informar en quin punt es troba o en quin estat d'avançament es troba la possibilitat d'avançar en aquesta qüestió de la planta de cogeneració de CTRASA?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Sílvia Calvó:

Bé Sr. Naudi, estigui tranquil que el Pla sectorial d'estructures energètiques s'acompanya d'un estudi de sostenibilitat on justament es recullen i s'analitzen els diferents elements ambientals que es tindran en consideració a l'hora de valorar la versió definitiva del Pla sectorial d'infraestructures.

Pel que fa a la planta de cogeneració de CTRASA estem ultimant l'estudi de viabilitat de les diferents alternatives. Al ser ja una instal·lació existents, -perquè hi ha el Centre de Tractament de Residus-, doncs l'enginyeria ha estudiat varies alternatives i ara el que hem de fer és acabar de decidir l'opció òptima per poder començar a treballar el projecte constructiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més preguntes, passem a la darrera de les preguntes presentades.

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a l'autorització de fumar al casino.

Fou registrada amb el número 515 i s'ha publicat en el Butlletí número 33/2017, del 24 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El passat mes de març Govern aprovava el reglament que avala el tabac a les sales de joc del complex d'oci i del bingo.

Vistes les clares afectacions que provoca el tabac en la salut humana i davant del fet que els treballadors d'aquests locals es veuran perjudicats, es considera adient demanar més explicacions a Govern.

Així, demanem: han consultat els treballadors o els sindicats representatius d'aquest sector abans de decidir permetre el tabac en aquests locals? Basant-se en quines converses i estudis d'afectació sobre la salut i de benefici econòmic ha decidit el Govern tirar endavant aquesta opció?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc potser per centrar l'objectiu i el contingut d'aquest Reglament al que fa referència la Sra. Gili, comentar que el Reglament en cap cas avala el tabac a les sales de joc, el que fa és precisament desplegar el que preveu la Llei 7/2012, del 17 de maig, de protecció contra el tabaquisme passiu ambiental un cop aquesta va estar modificada per la Llei 37/2014, de l'11 de desembre, de regulació del jocs d'atzar a través del que era la seva disposició final vuitena.

És a dir, la possibilitat de consumir tabac a les sales de joc va quedar establerta amb l'aprovació de la Llei 37/2014 i, per tant, és avui ja vigent i ho és des

d'aquell moment. És ben cert que a hores d'ara Andorra no disposa d'aquest casino però sí que disposa de sales de bingo i, per tant, en aquestes sales de joc ja seria possible en base a la Llei del 2014 fumar.

Per tant, el que ha fet el Govern amb l'aprovació d'aquest Reglament és acotar precisament les condicions que han de complir les sales de joc per minimitzar els efectes del tabac, i ho ha fet entre altres coses: fixant la qualitat mínima de l'aire i com s'ha de garantir aquesta, quins han de ser els mitjans de ventilació per assolir aquesta qualitat mínima de l'aire, quins són els materials que s'han d'utilitzar en la construcció i decoració d'aquestes sales, per també minimitzar l'impacte del tabac entre moltes altres.

Val a dir també que, en aquest cas, aquest reglament el que fa és cenyir-se, concretar específicament quines condicions hauran de complir única i exclusivament les zones de joc dels casinos i dels bingos. És a dir, ni la modificació que es va fer de la llei del 2012 amb la llei del joc del 2014, ni evidentment aquest reglament, amplien els espais exempts d'aquestes restriccions a altres zones dels casinos ni dels bingos. Per tant, estan sotmeses al que ja preveu la llei, doncs, a altres zones com poden ser les de restauració, recepció o qualsevol altra zona que no siguin específicament les zones de joc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, evidentment, Sr. ministre, ja sé que això ja s'havia tractat amb les lleis anteriors, però malgrat tot, el fet que hagin tret aquest reglament en reobre una mica el tema.

A veure, jo crec que és el moment de recordar una altra vegada que el tabaquisme és la primera causa de mort prematura i evitable als països desenvolupats. Els danys que causa el tabaquisme afecten principalment als fumadors. Cert! Una quarta part dels quals morirà durant la seva vida activa i haurà perdut entre 20 i 25 anys de vida. I això ho he trobat en un estudi universitari.

Així, a més a més, en podem dir que el consum del tabac afecta tota la societat en conjunt. Coneixem molts efectes perjudicials del tabac. Molts d'ells són de tipus cardiovascular, però n'hi ha molts més i la llista és tan llarga que avui no em donaria temps de dir-la tota.

I això, malgrat que aquesta informació és sabuda i reconeguda per tothom, el Govern de DA insisteix en la seva proposta de permetre fumar dins del casino i de les sales de joc. I això sense argumentar gran cosa, perquè a la meua pregunta li demanava quines converses, quins estudis, i vostè no m'ho ha contestat.

Deixant de banda de si el debat aquest de permetre fumar, de si és acceptable o no, de si és acceptable o no posar en entredit un dret fonamental, com és el dret a la vida, recollit a l'article 8 de la nostra Constitució. Un dret a la vida que normalment és un dret alienable. O bé un altre dret fonamental que també tenim a la nostra Constitució, com el dret a la protecció de la salut. I això ho diu l'article 30.

Doncs, malgrat tot això, hi haurà unes persones que es veuran afectades pel fet d'haver de suportar l'alteració de l'aire que es respira pel fum del tabac dels altres. I això ens preocupa.

Aquesta vulneració de drets atorgada amb el vistiplau de Govern i del grup majoritari de DA, es justificaria, únicament, i crec que el fet que m'hagi contestat avui el Sr. Cinca i no el ministre de sanitat, m'ho està certificant. És a dir, l'única justificació són potenciar els beneficis econòmics per uns empresaris. Que a més a més, segurament no seran ells els qui estaran exposats al fum, perquè probablement ells no hi estaran i els seus treballadors sí que hi estaran, i els altres clients, que potser tampoc tenen ganes de suportar això.

I el que deia, marxant del principi que això fos acceptable, que no ho tinc gens clar, caldria que aquest fet fos com a mínim un objecte de negociació a tres bandes, amb representació de patrons, assalariats i poder executiu.

Aquí, retorno al debat que vam tenir ara fa uns pocs dies, que no sé què m'ha dit el ministre Gilbert Saboya del mantra, bé ja m'ho explicarà, perquè no veig que hi ha de veure amb això. Jo els torno a demanar amb qui ha parlat el Govern per conèixer el seu posicionament dels treballadors?

Perquè sí, Srs. de DA, crec que és normal i necessari potenciar la veu treballadora perquè aquesta tingui tota la legitimitat del món a defensar els seus drets i, evidentment, els seus drets a la salut com qualsevol altra persona o col·lectiu.

I en canvi, no, el Govern de DA ha basat el seu posicionament en no sé en què, en converses de passadís, en estudis dubtosos que només deuen tenir en compte un cop més -i li deia abans- aquest aspecte economicista, i ha considerat completament irrellevant el fet que l'hàbit poc saludable d'alguns s'imposi a tots els altres.

No sé si han pensat vostès en tots aquells clients potencials no fumadors que només per aquesta raó segurament no s'acostaran a aquests locals. No sé si això ho han estudiat.

A més a més, crec que és important recalcar que aquesta permissivitat és arbitrària ja que només s'adreça a les sales de joc.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, Sr. síndic, vaig acabant.

Per què no, ja que hi som, utilitzem els mateixos arguments per discoteques, bars i restaurants?

Com els expliquen vostès als propietaris d'aquests locals, els quals no van tenir més opció que adaptar-se a una legislació normalitzadora, acceptada arreu, i que és benèfica per tots els ciutadans? Com els expliquen a tots aquests empresaris que ells ja no ho poden fer, que ells van haver de tenir despeses, i a les sales del joc se'ls hi deixa?

I així, doncs, aprofito per dir que, evidentment, els socialdemòcrates manifestem avui, de nou, el nostre total rebuig a autoritzacions pròpies d'un hàbit insalubres d'un altre segle, amb beneficis econòmics dubtosos i que ens pot sortir molt car en un futur en atenció sanitària.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Jo entenc que l'interès de la Sra. Gili sigui reproduir el debat que es va tenir en aquesta sala l'any 2014, a més a més, el seu grup parlamentari d'aquell moment, en aquest cas a través del Sr. Rios, si mal no recordo, va defensar una reserva d'esmena, precisament a la disposició final vuitena, i va posicionar-se en el sentit, més o menys que ara ha expressat la Sra. consellera, però res té a veure aquell debat amb el que, -i per això en aquest cas l'estic contestant jo-, s'ha impulsat des del CRAJ i des de Govern a partir dels treballs fets des del Consell Regulador del Joc.

El que s'ha intentat fer és, precisament, desplegar el que ja va estar debatut aquí, el que ja va estar acordat aquí i el que preveu, per tant, ara perquè ho

ha incorporat així, la Llei 7/2012. I precisament es fa molt en la línia del que vostè està apuntant, en la línia de no deixar senzillament oberta la porta a què es pugui fumar en aquestes sales sense cap mena de restricció, i implementar tot un seguit de mesures per, insisteixo, com li deia abans, minimitzar aquest impacte, aquestes conseqüències del consum de tabac en aquests espais.

En base a què s'ha fet? Evidentment, no s'ha fet arbitràriament, s'ha fet a partir de la normativa que s'està utilitzant avui en dia en el nostre entorn, en l'entorn europeu, que és la que vetlla, des d'una vesant purament tècnica, doncs, per instal·lar mesures i materials i instal·lacions tècniques que garanteixin una qualitat de l'aire la més òptima possible. I per tant, ens hem limitat a fer això. Aquesta és l'única raó, insisteixo, per la qual estic contestant jo, perquè entenc que no estem avui tenint un debat sobre una llei que es va aprovar l'any 2014, estem tenint un debat sobre l'obligació, entenem nosaltres, que tenia el Govern de desplegar el que ja preveu la llei, i que si ho portéssim a efectes pràctics avui en dia, es traduiria en què a les sales de bingo que avui en dia estan obertes al públic a Andorra, doncs, a la sala de joc es podria fumar sense cap mena de limitació.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Així és com ho estableix la llei.

El que estem fent precisament és restringir tot això, i ho estem fent en base, doncs, insisteixo, a normatives tècniques que són d'aplicació al nostre entorn i que no tindria cap sentit que nosaltres les despleguéssim, doncs, de manera diferent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. Cinca, sí bé, ja en vam parlar d'això, però si en torno a parlar ara és perquè entenc que continua sent un debat que preocupa a la ciutadania, i també preocupa a tots aquells empresaris del món de l'hoteleria, discoteques, bars i restaurants que van haver de fer inversions i que ara no estan contents.

Vull dir, poc importa si va lligat a una decisió anterior o no, entenc que és un debat de societat, i per tant, aquí fem la pregunta i nosaltres ens continua sent interessant insistir en això.

Jo el que voldria és adreçar-me al ministre de Sanitat, i m'agradaria, vist tot el que li he estat dient abans que ens digui, si us plau, quin és el seu posicionament en relació amb aquesta situació, amb les afectacions que pot tenir aquest fet de permetre fumar en els locals d'oci amb totes les persones que s'hi trobin?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Amb independència que després evidentment tal i com ha interpel·lat la consellera Gili, pugui contestar també al ministre de Salut, com a mínim tornar a acotar el debat. No estem parlant, -vostè ja ho ha estès a totes les sales d'oci-, no, estem parlant de les sales de joc de dos activitats molt concretes, el bingo i el casino. I en cap cas això genera una situació de diferència o competència deslleial o digui-li com vulgui vostè. Per exemple, en relació amb els negocis de restauració que hi ha avui dia a Andorra perquè en els restaurants que hipotèticament pogués haver-hi en els bingos o en els casinos, no es podria fumar perquè estan subjectes al que preveu la Llei 7/2012. Estem parlant insisteixo, de zones exclusivament de joc i per tant, que no tenen alternativa amb altres negocis d'Andorra, perquè com sap la llei de l'any 2014 limita l'activitat del joc en aquests bingos o en aquest casino que hipotèticament tindrem en el futur. Avui en dia encara no el tenim. No hi ha competència deslleial envers ningú, i qualsevol altra activitat que ja s'estigui avui en dia desenvolupant a Andorra i que es pogués desenvolupar a dins del bingo o a dins del casino estaria sotmesa a la mateixa restricció, en aquest cas que hi estan la resta de negocis avui dia en funcionament.

I a més a més, ho dic en relació a una de les afirmacions que també ha fet...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

En cap cas el fet d'acotar, de restringir, de posar unes condicions perquè hi pugui haver aquestes sales de joc on es pugui fumar, va en detriment de què hi pugui haver sales de joc per a no fumadors tant en els bingos com en els casinos. I de fet, en el concurs que avui en dia tenim licitant-se per adjudicar la llicència per l'explotació del bingo, així es recull. I el que fa és primar de manera a més a més molt notable en aquell ofertant que específicament posi de relleu que tindrà com a mínim el 70% de les zones de joc del negoci que vol explotar, és a dir al bingo destinades a no fumadors. Per tant, no només s'acota quines condicions...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, hauríeu d'acabar.

El Sr. Jordi Cinca:

Acabo de seguida Sr. síndic.

...ha de tenir la sala de joc on es pugui fumar sinó que s'incentiva que hi hagi sales per a no fumadors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Breument, Sr. ministre de Salut.

El Sr. Carles Àlvarez:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, per al·lusions òbvies és evident que el fumar no és bo, afecta a la salut. Els fumadors passius està àmpliament demostrat que també afecta a la salut. Però bé, aquí ens trobem davant d'una singularitat, una peculiaritat legalitzada i per tant, tot debat que hi hagi aquí doncs és un altre debat o podem acabar en una debat estèril de hores.

En tot cas, si no estan d'acord amb aquesta peculiaritat que està legalitzada, doncs ja saben el què han de fer. Buscar un suport i canviar aquesta llei i segurament la cosa quedarà així. De totes formes també val a dir que hi ha molts països que tenen peculiaritats. Aquí a baix mateix n'hi ha una que porta banyes, és a dir i també està legalitzada. No és una cosa estranya ni anacrònica, és habitual en molts països.

Gràcies Sr. síndic.

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. Sílvia Bonet, Sr. Joan Carles Camp, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí gràcies Sr. síndic.

Jo quan vaig veure el reglament també em va cridar força l'atenció perquè és un reglament que emana d'una llei que el seu títol diu de protecció contra el tabaquisme passiu i ambiental. És a dir que aquesta llei estava orientada a protegir el no fumador del fumador. No deia si la gent havia de fumar o no havia de fumar sinó del que anava era orientada a protegir les persones doncs que no són fumadores i que poguessin gaudir d'espais lliures de fum.

Clar, ara surt un reglament d'aquesta llei perquè evidentment es va fer una modificació, que no entrarem a discutir-ho, que ja ho vam discutir en aquell moment i no cal entrar-hi. Que sí que preveu certes mesures arquitectòniques cap a la prevenció de les acumulacions de fum però en cap lloc, i ara m'ho acabo de revisar, no surt cap tipus de control extra per aquests treballadors que estaran discriminats de la resta de treballadors de tot Andorra perquè aquests sí que han de patir el fet d'estar treballant en un ambient de fum, i de cap manera reglamentàriament els protegim, els hi fem més controls mèdics, els hi fem doncs algun tipus d'acció...

El Sr. síndic general:

Sra. consellera, hauríeu de posar la pregunta si us plau.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí.

Per què no s'ha previst un tipus d'acció positiva envers aquest tipus de treballadors en vista a què es troben discriminats de la resta de treballadors d'Andorra?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Cinca:

El Sr. Jordi Cinca:

Efectivament, tal com diu la Sra. Sílvia Bonet no està previst en aquest reglament. Aquest reglament regula el que regula i es fa en base precisament al que ja es va preveure en aquella disposició final a la qual em referia amb la llei que regula el joc, però no

és incompatible i de fet són aspectes que estan contemplats en el plec de condicions que sortirà per licitar l'explotació del casino amb mesures de protecció dels seus treballadors, no només en aquest àmbit sinó en molts àmbits que s'han de protegir al tomb del joc. I per tant, en cap cas insisteixo, això ha de ser incompatible i em sembla un suggeriment més que lògic, que raonable i també li dic que ja està pres en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Joan Carles Camp teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs vist que avui estem parlant de l'autorització de fumar o no fumar als casinos, doncs suposo que és per una demanda d'un cert sector que seria convenient que poguessin fumar perquè tinguessin més afluència i tot plegat, doncs suposo que heu estudiat aquest tema més a fons, no sé també si heu estudiat el tema. Avui amb els locals nocturns esteu parlant doncs si és saludable o no per les persones que treballen, jo us demanaria doncs si heu estudiat o si teniu un estudi d'impacte o de quanta gent es queixa al país. A les portes d'aquests locals nocturns la gent surt a les portes dels locals, i provoca força molèsties als veïns que habiten a l'entorn. Doncs per tant, ja que estem parlant de deixar de fumar o no deixar de fumar, si heu fet algun estudi al respecte o si teniu alguna cosa prevista?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

De fet, estàvem parlant de deixar de fumar al casino, però si voleu contestar Sr. ministre.

(Se senten rialles)

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

De fet anava a començar posant de relleu el que vostè acaba de dir, però en tot cas i amb independència que algun company de Govern pugui complementar des de les seves competències, li parlo des de les meves i en aquest cas molt cenyides al Consell Regulador del Joc, evidentment des d'allà no ha impulsat cap estudi en el sentit que vostè diu. També li he de dir que no ho crec necessari en aquest moment per una senzilla raó i és que la Llei 7/2012 està aprovada, està ben assentada, està ben

implementada. Es va aprovar per amplíssima majoria sinó per unanimitat en aquesta sala. De fet per unanimitat no perquè va haver-hi un grup parlamentari que va optar per abstenir-se, però també vull recordar, ho va fer des d'un discurs de dir que la volia més exigent encara. I per tant, entenc que el contingut de la llei va ser àmpliament recolzat i en aquest sentit, si el que vostè m'està insinuant és si caldria que ens replantegéssim tornar endarrere i que es pogués començar a fumar en locals com els que vostè anunciava o altres que ara no es pot fer, doncs entenc que no hem fet estudis en aquest sentit. Insisteixo a l'espera que qualsevol company pugui complementar, si és el cas el que li acabo de dir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre membre del Govern desitja complementar...

No...

Doncs, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, jo justament una de les preguntes que volia fer és tornar a demanar això dels estudis i m'ha quedat clar que no n'hi ha.

Sr. ministre de Sanitat, vostè no para de dir-nos que hem de lluitar contra el dèficit sanitari, que no para de pujar. No sé, suposo que el tractament de càncers de pulmó i no només de pulmó perquè hi ha moltíssimes afectacions, el tabaquisme provoca moltíssimes més afectacions, ha de tenir un cost molt considerable i penso que l'hauria de preocupar fortament. De totes maneres m'ha agradat el fet de què ens demana que busquem un suport. Estaria encantada que els companys de la majoria que els hi donen suport doncs que reconsideressin i que ho reconduïssin.

A veure, a més a més, una altra cosa que també se'm passa pel cap, abans m'he referit a la Constitució també. No sé, però fins a quin punt podria ser constitucional això, també seria una reflexió a fer i per tant, bé, acabo només amb la pregunta justament amb el tema dels estudis, ja ho ha demanat el company Joan Carles Camp, però jo el que voldria saber és: han parlat amb els treballadors? Amb qui han parlat, si us plau? O de la mateixa manera que no han fet estudis, tampoc amb parlat amb ningú? Bé... No sé, expliqui'ns-ho si us plau.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

La Sra. Gili és especialista en donar el tomb a les coses... No hem fet estudis en relació al que demanava el Sr. Camp, i són estudis per re introduir el poder fumar en les discoteques, en espais d'oci que avui en dia hi ha a Andorra; en relació a això no hem fet estudis i, per tant, no li puc dir altrament. En relació al que inclou aquest reglament del que avui estem parlant doncs evidentment s'han fet les anàlisis de com s'està abordant aquesta qüestió al nostre entorn. S'ha introduït, de fet, la normativa que és d'aplicació al nostre entorn i a partir d'aquest assessorament tècnic doncs, s'ha fet el reglament. Com que no estàvem re introduint el debat al que vostè avui ens vol tornar a portar, doncs, no calia anar més enllà que fer una anàlisi d'allò que ja està aprovat, com ho podem acotar més i com ho podem acotar des d'una vessant tècnica que és el que ens permet fer aquest reglament, i des d'aquesta vessant tècnica evidentment no han estat... -òbviament ni el ministre que els hi parla però tampoc el personal pròpiament del Consell Regulador del Joc-, els que han abundat sobre el contingut del reglament; ho han fet persones especialitzades en la matèria. I també, en relació al que vostè em preguntava en aquest estadi tècnic no s'ha parlat amb els treballadors del bingo, en aquest cas, que és amb els únics que hauríem pogut parlar perquè com sap no hi ha un casino i, per tant, no tenim treballadors amb els quals parlar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Joan Carles Camp i després Sra. Rosa Gili.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només una puntualització Sr. síndic i Srs. del Govern. Sí que procedeix la pregunta que els hi feia i els hi diré el perquè. Doncs, perquè allà on es munti el futur casino doncs, si es pot fumar o no es pot fumar a dintre, la gent sortirà al carrer i quan surt al carrer -i de vegades surten en unes condicions que no són gaire acceptables- doncs la gent xarra molt, fan aldarulls i això provoca... -no, no cal que rigui-, provoca força molèsties als veïns que viuen a la zona. Vostès potser no hi viuen, però sàpiguen que si hi

viuen depèn al costat de quin local fins a les tres o les quatre de la matinada no tancaran l'ull. Aquest era l'estudi que jo els hi deia! Si tenien un estudi de la quantitat de queixes o d'impactes que hi havia amb aquest tema.

Abans estaven parlant vostès del Pas de la Casa en un altre debat amb el turisme i tot plegat, i això passa amb gent d'aquí al país. Era per aquí per on jo els hi feia la pregunta, i per tant, procedeix. Perquè allà on hi hagi el casino, si és una zona residencial pot afectar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, interpreto que és una reflexió.

Sra. Rosa Gili.

Perdó... Sr. Xavier Esport.

El Sr. Xavier Esport:

Molt breument, Sr. síndic, perquè de fet la pregunta del Sr. Camp enllaça amb el que hem parlat abans del Pas de la Casa i crec que va més enllà del casino, però no tinc cap inconvenient en donar-li resposta. Crec que és una evidència que entre els molts efectes beneficiosos que va tenir la llei que va prohibir el tabac passiu ambiental, hi ha un efecte perjudicial que és que ha incrementat els aldarulls, els sorolls a les sortides de les discoteques i en moltes d'aquestes discoteques o bars que obren fins tard estan situats en proximitat de zones residencials i per tant això ocasiona moltes molèsties.

Per tant això és un fet evident, no cal un estudi d'impacte per saber-ho, vull dir que és un palès.

Des d'aquesta perspectiva i conscients d'aquesta problemàtica, i abans m'hi he referit, estem treballant en una nova llei de seguretat pública que el que farà doncs, és que serem molt més incisius a nivell sancionador a aquelles persones que causin aldarulls i també a aquells establiments que no posin els mitjans necessaris per evitar aquests aldarulls, perquè la responsabilitat és compartida. És de les persones que hi van i de les persones que es lucren amb aquestes persones que hi van i de vegades fan la vista grossa quan tenen vint, trenta o quaranta persones al carrer i que fan soroll i no deixen dormir a la gent que l'endemà ha de treballar o ha de descansar com és molt legítim.

Per tant, serem molt més incisius amb aquesta nova norma i esperem que això evitarà de cara al futur aquests problemes sense que calgui reconsiderar una norma que a totes ha estat molt beneficiosa i que,

des de la meua perspectiva i des de la del Govern, crec que no s'hauria de fer cap pas enrere.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. Cinca, no sé què m'ha dit que jo tergiverso les coses... Bé, entenc que segons quines coses no els agrada sentir-les. De totes maneres, bé, ha quedat clar que vostès no han parlat amb ningú; és a dir, si només hi ha els del bingo doncs, quin problema hi ha amb parlar amb els del bingo? Vostès no parlen amb ningú i no els preocupa de cap manera les condicions de treball dels treballadors... Ja ho vam parlar l'altre dia i avui torna a quedar en evidència!

Llavors, la pregunta és: existeixen, o no... Han fet vostès estudis sobre beneficis del tabac... bé, beneficis o afectacions del tabac en relació a la salut? I, si existeixen també estudis en relació al benefici potencial econòmic que pot comportar el fet de permetre fumar en aquests locals?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, vol respondre Sr. ministre de Sanitat...

Sr. Jordi Cinca i després potser el Sr. ministre de Sanitat.

El Sr. Jordi Cinca:

En relació a la segona part de la seva pregunta, òbviament la primera és molt més pertinent que pugui contestar el ministre de Sanitat.

Ja li he dit, i aquest debat ja el vam tenir a l'any 2014, no tenim una vareta màgica que indiqui quins seran els guanys o que ens permeti quantificar exactament quins seran els guanys que tindrà el bingo o el casino si pot disposar de sales de joc. El que és evident, i els estudis així ho avalen, és que si tenen l'opció de tenir sales per a no fumadors i per a fumadors hi ha una vinculació directa en el joc de ser un moment que es té més predisposició per part dels fumadors a consumir, a poder jugar al mateix temps que consumeixen aquest hàbit que tenen i arreu s'ha avaluat que aquesta és una possibilitat que

acaba afavorint, doncs, l'activitat del bingo o l'activitat del casino. Només el temps ens ho dirà.

Però en tot cas, per això, convençuts de què és necessari preservar tant els drets dels que volen fumar com els que no en aquests espais, li insisteixo, es prima i es fa el necessari perquè hi hagi espais per a no fumadors tant en un com en l'altre negoci.

Per tant...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

No puc quantificar-li aquests guanys però els estudis que hi ha arreu, i quan parles amb els especialistes en aquesta matèria, el que posen de relleu és que el poder, o no, fumar acaba sent determinant en aquesta activitat. Per primera vegada es vol licitar un casino, crec que l'interès és que hi hagi el màxim d'ofertors possible i aquest ens va semblar que era un element -en aquell moment a l'any 2014- que podia ser decisiu a l'hora de postular, o no, per poder gestionar aquesta instal·lació.

Per tant...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Així es va contemplar en la llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Breument, Sr. ministre de Salut.

El Sr. Carles Àlvarez:

Sí, breument. Gràcies Sr. síndic.

Bé Sra. Gili, entenc cap on vol portar el debat vostè.

Evidentment no hi ha cap estudi que parli dels efectes beneficiosos del tabac sobre la salut. És obvi! Vaja, almenys jo no els he trobat, potser algú els troba però segurament seran falsos.

Em reitero al d'abans. Estem davant d'una peculiaritat legalitzada, ho torno a dir, que no segueix la lògica normal, i la lògica sanitària evidentment tampoc la segueix, però l'hem acceptat i l'hem legalitzat doncs, hem de ser conseqüents. Doncs, si es vol derogar, doncs ja sabem el que hem de fer i aquí qui pot canviar les lleis és el parlament, si no es té majoria no es poden canviar...

(Se sent riure)

Doncs, busqui companys de viatge i sigui conseqüent.

Amb el tema de la constitucionalitat, doncs, igual. Si vostè considera que pot haver-hi una causa, doncs ja sap el que ha de fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

L'última repregunta Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

A veure, crec que ha quedat evidentíssim... No hi ha estudis, no hi ha res, no tenen vareta màgica... Ho entenc, nosaltres tampoc! És a dir, només amb suposicions i amb converses de passadís, i els hi deia abans, vostès s'atreveixen a posar en risc la salut dels treballadors perquè encara que hi hagi dues sales, -que ja en parlarem perquè no és una condició obligatòria-, és a dir, vostès han dit, ho podem valorar si hi ha dos i tal... però que no és obligatori i, per tant, malgrat... és a dir, vostès s'estan atrevint a posar en risc la salut dels treballadors, de totes aquelles persones no fumadores que no tenen perquè aguantar el vici d'altres i això és així.

Vull dir, realment la pregunta aquesta, és a dir, malgrat no hi ha cap estudi seriós que demostrï que això aportarà beneficis econòmics, vostès s'atreveixen a posar en risc la salut d'una part de la població i, sobretot, dels treballadors que estaran fent les seves tasques en aquests llocs?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Li torno a dir, plec de condicions de la licitació del bingo, en el seu annex número 2, criteris i procediment de valoració, punt 2, sales de joc del bingo per a no fumadors, puntuació 25 sobre 100. És a dir, dels 100 punts màxims que pot arribar a obtenir una oferta per la licitació de l'explotació del bingo, 25 punts, 25% estan centrat en què hi hagi sala de no fumadors per a la pràctica del joc del bingo amb una superfície no inferior al 70% del total de les sales destinades a la pràctica d'aquest joc. I sala de no fumadors per a la practica del joc de

màquines de vídeo bingo i màquines recreatives amb premi programat.

Aquesta és la realitat. Per tant, no calen massa estudis econòmics. Els explotadors d'aquest tipus de negoci, primer, si volen guanyar el concurs saben que hauran de primar les sales de no fumadors. Segon, si veuen que hi ha una tendència massiva a utilitzar aquestes sales, el que faran és primar més aquestes sales de no fumadors. Per què? Perquè és la tendència i és la lògica. Si haguéssim analitzat un bingo o un casino fa 10 anys, doncs, segurament els números estarien invertits.

En aquest moment, a través de la pròpia experiència d'un negoci que sí que s'està explotant a Andorra, ens permetem amb un plec de condicions, anar fins a primar en el 25% de la valoració de les ofertes que hi hagi sales de no fumadors i que aquestes representin el 70% dels espais de joc.

Per tant, la tendència és clara, però en tot cas, insisteixo, el que s'està fent és senzillament reglamentar, acotar, restringir, fer menys expansiva del que és avui en dia la Llei 7/2012.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Moltes gràcies a tots.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 20.26h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 4 de maig del 2017

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de maig del 2017, relativa a **l'enllumenat de l'estadi nacional**, (Reg. Núm. 0545).

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 21 d'abril del 2017, relativa a **les accions que s'estan desenvolupant per donar compliment a l'aixecament de les reserves dels articles de la Carta Social Europea revisada**, (Reg. Núm. 0503).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 21 d'abril del 2017, relativa a **als incompliments i retard en el compliment de compromisos en matèria social**, (Reg. Núm. 0504).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a **l'estat d'avançament dels processos tècnics i administratius per a implantar una infraestructura heliportuària a la zona de les Tressoles propera a FEDA**, (Reg. Núm. 0505).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a **al fons de jubilació del cos de funcionaris de l'Administració general**, (Reg. Núm. 0509).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a **l'augment d'activitats delictives en el pas fronterer entre Andorra i França**, (Reg. Núm. 0510).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a **als elevats índexs de sinistralitat laboral**, (Reg. Núm. 0511).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Majoral Obiols, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a **al clima laboral a FEDA**, (Reg. Núm. 0512).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Majoral Obiols, conseller general

del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a **al desenvolupament energètic d'Andorra**, (Reg. Núm. 0513).

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a **la titulació requerida als tècnics habilitats per portar a terme direccions d'obres en l'àmbit de l'edificació**, (Reg. Núm. 0514).

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a **l'autorització de fumar al casino**, (Reg. Núm. 0515).

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a **l'increment de llocs de direcció i al deteriorament del clima laboral a FEDA**, (Reg. Núm. 0516).

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 24 d'abril del 2017, relativa a **la inacció en relació a l'acollida de refugiats**, (Reg. Núm. 0517).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877